

Blair. 416.

W. H. H. H. H.

C. R. A. H. T.

E. Stewart Murray
Sep. 1887

DAN

SPIORADAIL.

LE

PARUIG GRANND,

ANN AN STRA-SPEA,

SGIREACHD ABERNEICH.

Ps. cxxxviii. 5.—Seinnidh iad coel ann an sligheibh IEHOVAH.
Eph. v. 19.—Le salmaibh, le oran', 's le laoidh.
Ps. lxxxix. 1.—'S le beachd air a mhorachd, 'us seinn air a shrocair.
Ps. cxix. 113.—Ni e smuainteanan feolmhor a chlaoidh!

SIXTH EDITION.

ELGIN:
PETER MACDONALD, BOOKSELLER.

MDCCCXLII.

ENTERED IN STATIONERS' HALL.

A. Russell, Printer, Elgin.

AN CLAR INNSIDH.

PREFACE,.....	v
Creideamh Dhaona taoght Dhe,.....	1
Oran mo Leanabh og,.....	7
Gradh m' Fhear-Saoraidh,.....	11
Gealladh an t-Slanui-fhear,.....	13
Eifeachd a'm Fuil an Uain,.....	17
Buachaillean Israeil,.....	19
Calbhari,.....	22
Coigrich,.....	26
An Dachaidh Bhuan,.....	29
An Deagh Shaighdear,.....	32
An Turus,.....	35
Garadh Edein,.....	40
Oran Gaoil,.....	43
Truaigh Shiorruidh,.....	47
Staid Naduir,.....	50
Oron do'n t-Saoghal,.....	54
Gairdeachas an Fhirean,.....	58
Aonachd an Spiorad,.....	60
Glaodh na Mairtairach,.....	67

La a Bhreitheanais,.....	82
Gloir an Uan,.....	88
An Geatadh Cumhann,.....	94
Am Biobal,.....	95
Gearan Nan Gael,.....	99
Comhairle Do'n Oige,.....	103
Oran Do'n Aois,.....	108
Bas an Fhirean,.....	112
Rìgh nan Uamhas.—Bas an Aingidh,.....	116
Caraid 'is dluthaidh na Brathair,.....	119
Tobair na 'n uisgeachan beo,.....	125
Oran na Missionaries,.....	128
An tait bh'aig Eoin.....	134
An t-aonn ni Feumail,.....	135
Beatha an Duine,.....	137
An Fhois Shioruidh,.....	141
Oran do'n Uaigh,.....	143
A Chulaidh Sgiamhach,.....	146
Strì ann an Zion,.....	149
An Soisguel,.....	151

PREFACE TO THE FIFTH EDITION.

It is now twenty-eight years since the first edition of these poems was laid before the public. Since that time three other editions have been exhausted; and as the author still finds that there is a demand for them, (although six thousand copies have been already circulated,) he hopes that, in some measure, they have been found beneficial to the spiritual interests of many. Under this impression he has great pleasure in sending forth this, the fifth edition, carefully revised, and considerably enlarged. If, by the Divine blessing, they edify, direct, and comfort those who take the statutes of the Lord to be their song in the house of their pilgrimage; and if, by the same blessing, they be the means of turning sinners from the error of their ways, awakening the careless, and directing the weary and heavy

laden to the Lamb of God: if such be their effect, the desire of the Author will be abundantly realized.

PETER GRANT.

STRATHSPEY, September, 1837.

PREFACE TO THE SIXTH EDITION.

IN this enlightened age, it is an acknowledged principle, that no religion should be forced on any people ; that the supply should be according to the demand. As far as I know, I am not transgressing this rule, by publishing another edition of my Gaelic poems. The fifth edition has been sold off in a short time, although it was large ; but from the fine paper, and the neat manner in which the books were bound up with a portrait, the proprietor required a price which put it out of the reach of some poor people to buy them. Finding that there is still a great demand for them, the sixth edition is now published in a cheap form, so that most of the poor Highlanders may buy them for themselves ; and that those who cannot, may be supplied gratis by their rich neighbours, who wish to see the poor rich in faith, and partakers of the unsearchable riches of Christ.

Since the last edition was published, several pious young men have made an effort to bring the knowledge of salvation to the long-neglected Highlanders in a similar manner. Instead of being envious, I hope I can say, like Moses, I wish that all the Lord's people were prophets. I would wish by all means to encourage them; yet there is room—much land yet to be possessed. I would say to the Lord's people of all denominations, who have been praying and using means to enlighten the dark places of Scotland, brethren, be not weary in well doing, your labour has not been in vain in the Lord. I can testify, from personal knowledge, that a wonderful reformation has taken place on the manners and morals of the people in general; besides, I hope many are truly converted. That your efforts may never cease, till all shall know the Lord from the least to the greatest, is the prayer of your well-wisher,

P. G.

STRATHSPEY, July, 1842.

DAN SPIORADAIL.

CREIDEAMH DHAONA TAOGHT DHE,

SE creideamh Dhe their iad rium sa n'tir so,
'S tha suil ro-gheur agam ann sa n'fhirinn,
'Sna shiulas buan ann mo cheumadh buaghach,
Bith gaol a n'uan ac, bith buaidh us sith ac.

Smise bhear dhoibh eolas air mead a ghaolsan,
Chunnaig mise Jehobhah n'uar rinn e n' saoghail,
Chunnaig mi Adhamh, us Ev, sa gharaidh,
S a n' cruth co-aluinn le maise na naomhachd.

Ach thainnaig Satan a' Nathair lubach,
Us m heall e Ev, us dhall e suilean,
Chunnaig me Ev, toir a nuas na n'geugan,
S' dhith iad le cheil do na mheas bha ciural.

Dhith iad le cheile, sthug sud a m'bas orr,
'S tha garaidh Eden dhoibh nis mar fhasaich,
Chaill iad Iamhaidh us gloir na Diaghachd,
Us dh' fhas iad cianail adheasbhuidh lathairachd.

Chunnaig mi ruisg iad measg croadh'n a gharaidh,
Siaid stri ri cuirig chuir air a naire,
Ach caite a n'teid iad on t suil dha n leir iad
Smo thruaigh leir gun a chail iad dh' fabhaur.

Ach dheiraich grian, s' thannaig la na n' gras orr,
 Us dheigh an triath caite am beil u Adhamh,
 Thig nis a m'fhiniais smo ghaol co sioraigh
 S' feuchaidh mi rion leis am bi u tearruinnt.

Oir eiridh slanuir dheth n' t' sliochd aig Eva,
 'S bith buaidh gu brath leis gach taobh a theid e,
 Se chlaoidheas Satan, s' bith cheann fo shalan,
 'S bith sh'luagh leis tearruinnt sgu m' paidh e'n eiric.

Chunnaig mi Abel toir suas na h' iobairt,
 Na b'fhear na Cain s'bha obair fireannt,
 Bha chreideamh slainnteal s'bha n'ti us airde
 Toir fianais dha o gu n' robh e na fhirean.

Chunnaig mi Enoch air steidh na firuinn,
 Bha creideamh Dhe aig s'bha cheuman direach,
 S' le cairbad slainnt chaidh e suas gu Pharas,
 S'cha do bhlais e bas idir ann sa n'tir so.

Chunnaig mi Noah sa 'n Arc se duinnt, ann,
 Sa n tuill ga dortadh air sluagh gun churam,
 Ghlac eagal tra e on chreid e n' t' Ard-Righ,
 S' thannaig am bas nuar bha each gun suil ris.

Chunnaig mi Abraham, us dhag e n'tir aig,
 Sna choigrach dh'fhase le gradh na firinn,
 Bha chreideamh laidear, s'bha sh'uil ri Pharas
 'Snuar fhuar e n' aithne, cha do chaon e Isaac.

Chunnaig mi Mhaois a doll sios do n'Eiphaite
 Dha n' t' shluagh thoir saorsa s' bha n gaordain trein leis
 Thug e mach le buaigh as n'daorsa chruaidh iad
 S' Pharoah sa sh'luagh ann sa chuan gun eiridh.

Chunnaig me n saorse thug a ghaordan trein dhoibh,
 S' chualá mi ghaor a bha n tir na h' Eiphaít,
 Nuair shaor e sh' luagh as le fuil an' uan sin,
 Sa n' t' Ainghail buadhach a s' grios man ceud ghin.

Chunnaig mi n' sluagh ud doll sìos do n' fhasaich,
 S' chunnaig mi uamhasan beinn Sinai,
 S' tha gaor mo chluais leis gach mallachd chuala mi,
 Air a n t' Shluagh sin mach gluais air Aitheannteam.

Chunnaig mi Israel a tional Mana,
 Sa g' ol do n' fhior uisg on charaig alluinn,
 'S bo shamhladh firinnach sud air Josa,
 Cha ghabh e sgios a toir dhuinn a lanachd.

Ach theirgadh uin dhomh ma thiomchail Daibhaidh,
 Ma thiomchail Samuel, is na faidhean,
 Ma Sampson buadhach us Gideon suaire ud,
 Us Mnathann uailse us sluagh gun aireamh.

Chunnaig mis ga n' ruag iad air feadh na fasaich
 Le ocras fuachd agus truaighean gabhaidh,
 Bha creideamh beo ac, 'S bha iad an dòchas,
 Aisheiraidh ghloir mhor, se sud a b' fhear leo.

Ach ruidh a n' uin agus dhluthaich tiom ruinn,
 'S on bha mo Sh' uils ri fear Saoraidh Israel,
 Chunnaig mis san 'fheol e us fhuil ga dortadh,
 Us fhuar mi trocair le gloir na h' iobairt.

Chunnaig mi Ainghlean a tighinn anuas leis,
 Sa n ceol ab aibhainn s' bo blhinne chuallas,
 Toir sgeul sa n fhasaich gun d' rug sa n' stapal,
 An leanneamh aild ud a b' Alluinn buaighean.

Lean mis na buachaillean chual an' sgeul ud,
 'S nuar shir sinn fhuar sinn e n sud gun eiraidh;
 'S gun neach na choirsan ach Muire us Joseph,
 'S na h' Ainghlean gloir mhor nach d' rinn a' threigsinn.

Thuig mis an sgeul ud gun d' eiraidh grìan oirn,
 'S chunnaig mi reult ann s' na speuran shìos ud,
 'S daona glic aig eiridh 's lean iad an' reult ud,
 Sa dhainde n Herod thug geil mar Dhia da.

Chunnaig mi m' bas tighinn chuir sas air Herod,
 'S cha d' fhuair e dal ga be laider trein e.
 'S thainig Muire, us Joseph, sa n' leanneamh gloir mhor,
 Us ghabh iad comnaidh a n' tir Judea.

Se n' leanneamh dh' fhas e co dlu ri sedair,
 Se ann a m' fabhair na huile creutair,
 'S nuair chual e Eon a bhi Baiste an Jordan
 Thainnaig eis da dheon, s chaidh e tre na cheum ud.

Thairt Eon le miorbhaill am beil u geilleadh
 Gu tighinn co iosal fo lamhann creutair,
 Ach se thuirt Josa gach Aithne san n' fhirinn,
 'S coir dhuinne Strioidha sa bhi toir geil da.

Tha n' aon ghaol tighn a nuas a Jordan,
 Sa n' spiorad naomh air agabhail comhnaidh,
 'S tha 'n guth aig eighaichd se uan De e,
 'S mo thlachd gu leir ann se thuirt Jehobhah.

Chunnaig mi Satan a tighinn sa n' uar sin,
 Ga thoir do n fhasaich a chum a bhuaradh,
 Le gloir a n' t saoghail tha mealladh dhaona,
 Ach a n' aon naomh ud cha d' thug e buaidh air.

Gad a ghabh e cloc fuil us feol mar dhaona
 Chunnaig mis a mhorach mar ghloir fear saoraidh,
 Bha cumhachd Dhe leis, s bha gaordain trein aig,
 Osceann gach creutair a bh' ann san t' saoghail.

Chunnaigh mis sa gharaidh e s' anam bronach,
 Sa chorp ga fhasgadh us fallas mor air,
 'S chunnaig mo shuilleans e air a ghlunan,
 Se gleacha an'urnaigh sa n' cup ri ol aig.

Se thuirt an t'uan ud ri Aithar gloir' mhor,
 Tha crith us uamhan air m'fhuil us m'fheol leis,
 Ach so us ail leum mo sh'luagh bhi tearruinnt,
 Us ann na n' aite ni mi n' cupan ol as.

Chunnaig mi Judas a tighinn gu cealgach,
 Sa Chogais mhuch e le gaol an airgid,
 'S bha cuideachd uhor leis us eis ga n seolladh,
 Thug eis a phog dha s' cha iad s air falbh leis.

Lean mis do n chuiirt e gu talla Herod,
 San s luagh a bruchdadh mach ceus e, ceus e,
 'S thug Pilat binnaidh mach chum a dhiteadh,
 Sa chogais g'innseadh nach drinn e eucair.

Ach sann a dhite iad le fianais bhreig e,
 'S bha eis co min cha d' fhosgail e bheil riu,
 S lean mis on chuiirt e siad falb gu dlu leis,
 Se fein a giullan a chrann-aceus aidh.

'S nuar chaidh iad suas leis gu sliabh Chalvari,
 Chunnaig us chuala mi fuam na n' tarnuinn,
 Ga n cuir ann sas ann na chas sna lanyisan,
 San t' Sleagh an sas ann us la garbh aig.

'S nuar thog iad suas eadar talamh s'neimh e,
 Thionail an sluagh chum an' t'uan a reubadh,
 'S bha Deamhna n'toir air, o aite na doruinn,
 'S chaidh n' fhearg a dhortadh le Athar fein air.

Sa n' cupan dh'ol e an aite a sh'luagh as,
 Sna h'uile doruinn bha dhoibhsan dualach,
 Us sann adheigh e sna pianntaidh geur ud,
 Mo thriath na treig mi sa n cath cho cruaidh ann.

Faic neul a bhais nis tighinn air aghruaidhean,
 Theich a chairdean s tha cach air suarach,
 Ach bha mo shuilleans air, s lean mi dlu ris,
 Gus na dhun iad uam ann sa n uaigh e.

Chunnaig mis nuar dheigh toir suas a n'deo ann,
 'S thuig mise an sgeul gu m'be Dia sa n fheol e,
 Na creagan reub iad sna mairbh aig ciraiddh
 Sa ghrian sna speuran cuir culaidh bhron oir.

Ach gheil am'bas s'cha do chum an uaigh e,
 'S mar ghaisgach laider sann thug e buaidh leis,
 'S chunnaig mis gun dail e doll suas gu Pharas,
 'S fear tagraidh ard ann a n' aite a sh' luagh e.

'S air a chrann nuar bha fhuil ga dortadh,
 Sheall e nall s' thug e sealladh mor orm,
 'S thoir leum gun d'eigh e stus rinn mo cheusadh,
 Stu rinn mo reubadh us m' fhuil a dhortadh.

'S ann chum do shaoradh thannaig am bas orm,
 'O n thug mi gaol duit a chum do thearnadh,
 Us tha mo dhuill nach dean u mo dhuiltadh,
 Gu m bi do shuil rium, s nach dean u m'aichadh.

'S mo bhios an saoghal na buaren shatan,
 Gad thoir a thaobh gus am fuariach gradh dhomh,
 Teich as gu dlu na n dean sud do chiuradh,
 'S gabh beachd as ur do na lotan bais so.

Dh' fhariach mi suorsa tighinn orm sa n' uar sin
 'S dh' fharaich mi ghaol adoll feadh mo bhuaighan,
 'S chuir mis mo dhochas na fhuil chaidh dhortadh
 'S bi mis ri m' bheo tuilleadh deaneamh luaidh air.

Oir tha mi n' dochas gu crìoch mo sh' aoghail,
 Gu m' bi mi beo leis sgu n toir mi gaol da,
 'S gu n' iar mi seoladh uaith chum a ghloirach,
 'S gu m' faith mi trèrach an spiorad naomh uaith.

Se m urnaigh n' conaidh airson an' saoghail,
 Gu m' faith iad colas air an neach a sh' aor mi,
 N' sin chi iad fein e gur fìor un sgeul e,
 'S mar creid iad fein e gu m bi e daor dhoibh.

S tha mise an dochas gun caith mi sìoruidhachd,
 N' leathair amhorachd, sa ghnuis mar ghrian dhomh,
 'S gu m' faic mi beo ann na uile ghloir e,
 'S mi seinn na n'oran, snach fas mi cianail.

Se so na neimh ris am beil mo dhochas,
 Far am bi è fein cha bhi bas na bron ann,
 Far am bi mi naomh, snamh an cuan aghaolsan,
 Slan leis an' t' saoghail sgach ni bha n' tor oirm.

ORAN MO LENABH OG.

'S leanabh solasach mi,
 Gle og chaidh e tiom,
 Chaidh mo throrach on chich do n' uaigh,
 'S gad bo ghaoraid mo thiom,
 Gabhail fradhrac don tir,
 Smor a thagam ri innse do nt'luagh.

Nach be n' teachdair gun truas,
 'A thug leis mi co luath,
 On abhroillach sa n't fhuar mi blas,
 'S thug mi don bhanaltrum fhuar,
 Ris a n can iad a n' uaigh,
 Sa rianh cha baithne dhi truas na blas.

Gad bo ghaoraid mo chuart,
 Fhuar mi fradhrac car uar,
 Gu n' robh m peacadh dhomh dualach og,
 'S dhanaich mise gu dearbh,
 Gu n' robh eis na ni searbh,
 Toilltinn mallachd us fearg ro mhor.

Gad nach do pheacaich mi rianh,
 Ann a n' cleachda na n' guiomh,
 Cha deach mi seachad gun pian us bron,
 Thanaig puisean sa n' reimh,
 Ann a n' Adhamh, sa n' Ev,
 Ruith mar phlaidh ann sgach geug us meor.

Ach Thainnig m' Athar le truas,
 'S thug e dhachaidh mi suas,
 Ma n'gann a dh' fharaich mi truaigh an'tsaoghal,
 'S ghlan iad mi m'fuil a n' uan,
 'S be mi sonadh gu buan,
 A' snamh tuilleadh a n' cuan aghaol.

Bha mi mo chodail gu bla,
 Ann am fagadh mo Mhathair,
 Si ga mo phasgadh sa landh fo mo cheann,
 Nuar thannaig teachdair on a bhas,
 Thuirt gu n siuthailliann gu n'dail,
 Snach robh fuirach na tamh dhomh ann.

Thug an anshocair buaidh,
 'S thannaig pianntaidh bha cruaidh
 'S ruidh an lot ann sgach buaidh dheth m'fheol,
 'S ann a minaid na h'uar,
 Dh'fhas mo bhillean co fuar,
 'S neul a bhais air mo ghruaidhean og.

Dhuisg mo mhathair le gaor,
 'S thuirt i m'ailegan gaol,
 Ciod a dh'fharaich u chan'fhaod u falbh,
 'S rinn i mo ghreamach co teann,
 'S cha bhiodh an deallachdainn ann,
 Gad bha mo chridhe co fann smi balbh.

Cha robh leighies fon'ghrein,
 Air a n' cluinneadh iad sgeul,
 Nach do chleachd iad gu feum do m'fheol,
 Ach sann a sharaich iad mi,
 'S cha robh sta ann an ni,
 Air choir s gu n d'fhas mi gle sgi dheth n seol.

Ach chaidh mo mhathaer an cull,
 'S m' Athar dhionsaidh na cuirt,
 'S bha iad tagradh gu dlu siad fo leon,
 'S thuirt iad ri n' Athair air neimh,

SPIORADAIL.

Nis do theil gu n robh deannt,
Oir gu cinnteach stu fein s fear coir.

Ach nuar a chumnaig iad mi,
Thoisaidh mulaid us stri,
Us se mi dh'fhurach a ris a bail,
Ach leigaidh chead dhomb thuirt mi,
Chum sgu n siathail mi n sith,
Se bhi maille ri' Criosd as fear.

Tha nar coman dhomh faon,
'S tha mi ullaimh sa n saogh'l
Gad a thug si dhomh gaol gu leor,
Carson a bhios si co dian,
Ga mo chumail am pian,
'S gu m'bi mi soillseach mar ghrian an gloir.

Slan leibh airson tiom,
Gus am faic mi sibh ris,
Ann sa n' aite sa n' teid crìoch air bron,
Dlu-leannaibh ri Criosd,
S greim las do gach ni,
Tha sibh faicainn an tir na'm beo.

'S nuar adhun iad mo shuil,
Thannaig Ainghlean na cuirst,
'S thug iad mis leo co dlu seo luath,
'S ann am pribadh na suil,
Bha gach ni dhomh co ur
'S ann bha mis sa n Jerusalem shuas.

'S guir na tuilltean le n' taorm,
'S thug iad mis as gach storm,
'S mar sgiath na madainn thug orm bhi luath
'S cha sinn tre na ghliann dorch,
Far nach bu leir dhuil nar lorg,
Ach thainnaig sonas nis orm Bhios buan.

Chaidh sinn mar iolar aig luathas,
 Gu tìr Immanuel shuas,
 Dh'ionnsaidh naite sa m'beil sluagh ro naomh,
 'S le Halleluiah gu buan,
 Toir cliu us moladh dha n'uan,
 Sa g'ol tuilleadh a cuan aghaol.

Na m'faiceadh m' Athar smò mhathar,
 Maid mo shonas so n' aits,
 Bhiodh iad toillaight gu n' d'fhag mi n' s saogha,
 'S bhiodh gach la mar bhliadh'n,
 Gus a mfaidhadh iad trial,
 Gu co-choman ta sioraidh naomh.

'S ann sa naite so tha n'gloir,
 Tha na straidean do dh'or,
 'S meas a fas dheth gach seorse gu buan,
 'S bi sinn gu sioraidh aig ol,
 As na h' aithnaichean beo,
 Sa n' gaol bi-bhuan ga dhortadh nuas.

Tha cuid an so as gach aite,
 Air an tionail le gras,
 As gach treibh agus pairt don t'luagh,
 Ach sann ac ata n' gaol,
 Nach robh leighaid measg dhaon,
 Nuar a bha iad sa n' t' s aoghail thruagh.

'S ann sa naite so tha n' ceol,
 Nach teid a mhasgadh le bron,
 Tha e fanntainn na oran nuadh,
 Cliu us onair us gloir,
 Do n' ti bha marbh sa tha beo,
 'S haer e siamh on dorruinn bhuan.

'S ann sa naite so tha n' sluagh,
 Chaidh tre dheuchainnean cruaidh,

'S thug e fein do bh a bhuaidh le bhas,
 'S tha iad nis ann an sith,
 'S fhuar iad palm mar Rìgh,
 'S eudach geal athied sìos gu n' sail.

Ach se morachd an uan,
 Ni us gloirmhor tha shuas,
 Se us oirdhearc air a n' cualas sgeul,
 'S leis aghloir tha na ghnuis,
 Tha na neamhaidh dha lub,
 'S tha e tarrainn gach suil na dheigh.

GRADH M' FHEAR-SAORAIDH.

'Se gradh m' Fhear-saoraidh a bhios na cheol domh,
 'S ann air bu choir dhomh, bhi deanamh sgeul;
 Fa n'se thug coir dhomh, le fhuil a dhortadh,
 Air-saorsa ghloir mhoir a chloinne fein:
 'S e sud an t-oran a 'bheir dhomh solas,
 Co fhad 's is beo mi sa chruinne-che;
 'S 'nuair theid mi dhachaidh, a' gleann nan deoir so,
 Se sud mo cheol anns an t-saoghal chein.

Ge d' tha mi taireal a 'measg mo chairdibh,
 Thoabh 's gur ann dhasan a thug mi speis;
 Mar thubhairt Iob, tha m' Fhear-saoraidh beo,
 'S tha mis an dochas, gu 'm faic mi e;
 Tha mi n dochas a dhol na chomhdail,
 Anns na neoil, nuair a thig e fein;
 'S ni 'n sealladh mor sin, dheth aghaidh ghloir mhor,
 Na h-uile bron a chuir uam 'us deur.

Tha doimhne 'us aird' ann an gradh an t-Slanuighfhear,
 Nach gabh aireamh, na cuir an ceill;

Ach chi sinn moran na bhreith, 's 'na bhas deth,
 'Us chi sinn pairt deth 's na h-uile ceum ;
 Chi sinn e tighinn o staid co arda,
 'S gur ann dasan bha aing'lean De—
 A' deanamh aoraidh, le an anamaibh crabhach,
 'S an aghaidh sgail air le 'n sgiathibh fhein.

Ach rinn e mhorachd' 's a ghloir sin fhagail,
 'Us 's ann dh'fhas e na dhuine truagh ;
 Bha 'n Ti a b' aird air a bhreith 'san stapul,
 An t-ait' bh taireal a' measg an t-sluaigh ;
 Cha 'n ann le morchuis a fhuair e arach,
 Cha 'n ann le ailghios chaidh thogail suas ;
 Bu duine craiteach o bhreith gu bhas e,
 Cha 'n fhac iad aillteachd air bith na ghruaidh.

Bu duine bronach air ioma' doigh e,
 O' nuair a thoisich a thurus sgith ;
 Air son a ghraidh thug iad fuath gu leoir dha,
 'S bha iad 'ga fhogradh o thir gu tir ;
 Bha na b-Iudhaich gu dlu an toir air,
 A chum a leonadh, 's a chuir fo chis ;
 Fa 'n bha dorchades air an codach,
 Is gu 'm b'e ghloirsan an solus fìor.

Cha d' rinn e tair air an dream bha ard dhiu',
 Ach thug e 'n ait dhoibh, 'us phaigh e cis ;
 'Us air na sraidibh cha cha chual iad ard e,
 'S 'nuair fhuair e chaineadh, cha d' chain e ris ;
 Le meud a ghairdeachas ann ar slainte,
 Chuir e ann naire ann neo-bhrigh ;
 S le meud a ghraidh dhuinn ghabh e ar naduir,
 A chum ar tearnadh o'n t-slochd a b'isl'.

Anns a cheart naduir 's na pheacaich Adhamh,
 'Nuair thug e 'm bas air shliochd gu leir,
 'S ann rinn an Slau-fhear gach ni 'n aird deth,
 'S an lagh rinn ardach le umhlachd fein ;
 'S a chum ar tearnadh o chumhachd bais,

Leig e bheath bhan, a' deanamh 'n aird'na reit ;
 'S a chum a bhrathrean a thoirt gu Pharas'
 D'fhuilling e 'm bas air a chranna-cheus.

O sibhs' a thainig a dh'ionnsuidh fhabhair,
 Fa 'n 's e bhas rinn ar tarruing dlu ;
 Seallaidh 'n arda ri sliabh Chalbhari,
 'S chi sibh a ghradh ann an solus ur ;
 Cha 'n e na sgailean bh' aig Maois 'san fhasaich,
 'Tha 'n t-Uan-caisg' air chuir air cul ;
 'S tha 'n Ti ag basach' rinn subhach Daibhidh,
 'S a bh' aig na faidhean am beach an suil.

Chi sib'n 'n caramh tha air an t-Slan'fhear,
 Mar dhinnis Daibhidh gu'm biodh a chuis ;
 Tha Tairbh Bhasan air tional lamh ris,
 'Us iad 'ga shathadh 's an h-uile taobh ;
 Gach neach a dh'eirich bha deanamh sgeul air,
 Rinn iad an treigsinn, 's an cuir air cul ;
 'S tha Uan-De aca nis 'ga reubadh,
 'S e 'n deigh cheusaidh, 's 'ga chuir san uir.

Anns an uir chuir iad Rìgh nan duil,
 Gun aon duil ri e thighinn beo ;
 Ach an Leomhan do threubh Iudaiddh,
 S' ann a dhuisc e le cumbachd mor ;
 Dh'fhag e 'naimhdean 'us cinn bhruit ac',
 Air a chul-thaobh na'n luidhe leoinnt' ;
 Thog e 'n uachd'ranachd air a ghuailibh,
 'Us chaidh e suas, 's ann dh'ionnsuidh, glòir.

GEALLADH AN T-SLANUI-FHEAR.

Is iongantach co grasmhor,
 'S a tha Slanuigh-fhear nam buadh,

Cn'an eil nith ni sta dhoibh,
 Nach do phairtich e ri shluagh;
 Ge d' nach do gheall e saibhreas,
 A' thoirt dhoidh an taobhs' do'n uaigh;
 Gheall e sith us aoibhneas dhoibh,
 'S an oighreachd ata Shuas.

'S e gheall e ann na fhirinn—
 Do na fireannaibh gu leir,
 Gur ann trid ioma' trioblaid,
 Theid iad 'stigh do rioghachd Dhe,
 Ach annam-sa bithidh sith agaibh,
 Deir Iosa riu le bleul;
 'S ge d' dhean an saoghail tair oirbh,
 Cha'n fhag mi sibh, 's cha treig.

Bithidh fuath nan uile dhaoine dhuibh,
 'S cha 'n iongnadh ge do bhi;
 Airson gur ni ro fhaon leo sibh—
 Bhi leantuinn aobhar Chrìosd;
 Ach 'mheud 's gur mis 'thug saorsa dhuibh,
 'S nach ann deth 'n t-saoghal sibh;
 Ni iad tric 'ur caineadh dh'fheuch—
 An aicheaidh sibh 'ur Rìgh.

Ach iad-san uil dh'aicheas mi,
 An lathair an t-sluiagh gu leir;
 Cha 'n fhaigh iad coir, 's cha'n airidh iad,
 Air pairt dheth rioghachd Dhe.
 'Nuair thig mi ris le gardeachas,
 Chum slaint' m' mhuinntir fein,
 Bithidh mis' an sin 'ga 'n aicheadh-san,
 An laithair aing'lean Dhe.

Co'r bith dh'iarras fabhar orm,
 'S nach gradbaich mi ni 's mo—
 Na athair, 'us mhathair,
 A chlann, 's a mhnaoi phosd',
 Cha'n aidich mis' os aird' e,

An lathair Rìgh na glòir;
 Mur tog e chrann-ceusaidh,
 'S mo leammhuin fein gach lo.

Ach sibhs' a lean gu dilis mi,
 Le cridhe fìor gun gho;
 A threig gach nì bha prìseal leibh,
 'S a chuir fo chis an fheol;
 Ma ghluaiseas sibh 'san fhrinn,
 Bithidh 'ur sìth mar abhainn mhòr;
 'S le buanach chum na crìche dhuibh,
 Theid sibh do Rìoghachd na Glòir.

Na dìbiribh 'san fhasach so—
 Mo ghras a chuir an ceill;
 Innisbh anns gach aite, gu' n
 Do bhasaich aon Mhac Dhe;
 Thugaidh gu saor do chach uaibh,
 A nì thug slainnt dhu fein,
 'S ma chreideas iad 's an t-Slanuigh-fhear,
 Cinnt, rinn e 'n àird an reit.

An aithne nuadh a dh'fhag mi dhuibh,
 Is aill leam cuir an ceill;
 Gu'n aithnich iad mo chairdean-sa,
 Le meud an graidh d'a chiel;
 Coi'-lionaibh nis mo ghardeachas,
 Gu'm bi sibh ghnath gu reith;
 'S bith mis ag ullach' aite dhuibh,
 A stigh am Pharas De.

Ge d' tha sibh lag, cha churam duibh,
 S' bhur suil ri Rìgh na Glòir;
 'S laidir air 'ur cull-thaobh mi,
 'S mo gradh dhuibh ur gach lo;
 Na h-uisgeachan cha mhuch iad sibh,
 Ge d' dhuig na tuinn gu mòr;
 'S an teine cha dean ciuradh oirbh,
 Bithidh sibh 'san fhurnais leò.

Ni beagan laithean doruinneach,
 Bhur toirt gu solas buan ;
 Slan le luchd an fhoirneart,
 Tha bhur dochas ri dol suas ;
 Bheir mi trid ghlean nan deoir sibh.
 Mar cheannard seolt' do m' shluagh
 'S bheir mi thar abhain Iordan sibh,
 'Ga'r comblach' aig a bhrùach.

'N sin toisichidh neo-bhasmorachd,
 'S thig slainte o mo ghnuis ;
 'S gheibh sibh chum 'ur gairdeachas,
 Gu brath bhi seinn mo chliu ;
 Bheir mi le m' lann, gu fabharach,
 Na deoir a bharr 'ur suil ;
 'S tha leigheas anns an aros sin,
 Ni slan an cridhe bruit'.

Cha chluinn sibh bron, no eigheach ann,
 No bas no pein, no caoidh ;
 'S cha 'n iarr sibh solus greine ann,
 Gu feuchain air gach taobh ;
 Bithidh 'n Ti 'ta uile-leirsinneach,
 E fein na sholus dhuibh :
 'Us ni lath'rachd aoibhinn sibh,
 'S bithidh ghradhs' 'n 'ar beul a chaoidh.

Chi sibh an sin an aireamh,
 Deth na brathrean a thug buaidh,
 Air tionail as gach aite ann,
 O 'h airde-deas 'us tuath ;
 'N uair bheir e stigh d' an aros sin,
 Na traillean bha co truagh ;
 Nach iongantach co grasmhor,
 'S a ta Slannuigh-fhear nam buadh !!!

EIFEACHD A'M FUIL AN UAIN.

O! 's ann tha 'n eifeachd a'm fuil an Uain,
 Chum ar n-eacearta ghlanadh uainn;
 Ach 's bochd an sgeul a ta nis ri leughadh,
 Nach 'eil speis d'fì do reir a luach.

Tha daoine gorach air sheol na dha,
 Nach aill leo 'n dochas a chuir 'na bhas;
 Theid iad an di le bhi dhiobhail colais,
 Air 'n fhuil chaidh dhortadh a chum air slainnt'.

'S an dream thug speis da cha dean iad uaill,
 Fa 'n 's e chaidh cheusadh an ait'a shluaigh;
 Cha 'n ann diu' fein a fhuir iad an reite,
 Ach leis an eifeachd bha 'm fuil an Uain.

'S e fein da 'n eigin an cumail suas,
 'N uair thig deuchainnean iomadh uair;
 Tha mheud deth thruailleachd a ghuath' mu'n cairt
 dhoibh
 'S nach faigh iad buaidh ach le fuil an Uain.

Tha daoine saoghalta'an gaol gach uair,
 'S ann air na caoraich, a thaobh o'n Uain;
 'S tha 'n leomhan beuchdach a ghnath aig soath'rach',
 Dh' fheuch' co dh'fhaodas e shlugadh suas.

O' fanaibh dlu' chum 's nach toir e buaidh?
 Na tugaibh geill da' 'us theid e uaibh?
 'S a shaighdean teinnteach ni sibhs a mhuchadh,
 Fa 'n rinn sibh cumhnant le fuil an Uain.

O'bithibh ladair le airneachd Dhe,
 'Us creidimh slainteal agaibh mar sgeith;
 'S 'nuair bhios an namhad ag iarraidh fàth oirbh,
 Le caipnt an t-Slanuigh-fhear dunaibh bheul.

'Nuair bhios e feoraich am bheil sibh sgith,
Innsibh dha gu'n do bhasaich Criosd ;
'S gu 'm bheil gu leoir ann na fhuil chaidh dhortadh,
'S gu 'm bidh bhur dochas ann h-uin na crich.

'N sin thig e'n cairdeas, 'us their e fein,
Gur sibhs' an aireamh tha 'm fabhar Dhe,
'Us ge do ghluaisheadh sibh nis' mar's aill leibh,
Gu'm bidh sibh tearuinnte feadh gach re.

Ach innsibh dha, gur iad cairdean De,
Aig am bheil aitheanta, 's ni d'an reir
An dream nach aicheadh 'n lathair an t-sluaigh e,
'S a leannas 'n t-Uan ge b'e taobh a theid.

'S e cuilbheart Shatain bhi laidir, treun,
Tha fagail cairdean gun gradh d'a cheil ;
Peuchaidh se faillingan dhoibh 's na brath'ribh,
Dh'fheuchainn 'n tar e an cuir o chiel !

O ! 's ann tha feum air bli caithris buan ;
'S a ghnath bhi 'g eigheach ri Rìgh nan slaugh
Oir cha'n eil ni chumas duint' ri cheil iad,
Mar dean an eifeachd tha 'm fuil an Uain.

Ach trid on Ti thug an t-sith mu'n cuairt,
Cha'n eil ni anns nach faigh iad buaidh ;
Co dhiteas, na leigeas sìos iad ?
'S fear coinhid Israeil 'ga n' cumail suas.

Air feadh na fasaich 's e fein an cull,
Oir tha iad dha mar tha cloich a shuil ;
'S tha ghealladh grasmhor nach dean e 'm fagail,
'N uair thig am bas gu' n toirt h-uin ua h-uir.

Trid ghlinn a bhais bios e ghnath na'n coir,
Gus an sabhalair iad fadheoidh ;
'S am bi iad tearuinnte o gach namhad,
Anns a Chanaan tha lan deth ghloir.

‘S ‘nuair bhios iad thall o na h-uile truaigh,
 ‘S ag cuir an ceill co thug dhoibh a bhuaidh ;
 Cha bhi h-aon nach cuir ris a sheula’
 Gur an bha ‘n eifeachd am fuil an UAIN.

BUACHAILLEAN ISRAEIL.

‘S E thuirt an t-Ard Bhuachail, tha shuas ann gloir,
 Dh’fhag mi mo chaoraich ann ‘n saoghal nan deoir ;
 Cheannuich mise gu daor iad, bha mo ghaol doibh co mor,
 ‘S mar bhith gu’n d rinn mi ‘n saoradh cha d’fhaod iad
 bhi beo.

Nis gheibh iad an durachd mur diullt iad dhomh geill,
 Gheibh iad buachaillean iulmhor a stiuras an treud ;
 ‘Ni ‘m beath’chadh an comhnuidh le beo aran o neamh,
 ‘S dhoibh a theagaisgeas eolas air Orduighean Dhe.

Aithnichidh sibhs na buach’llean a fhuar dheth mo
 ghras,
 ‘S e ‘n toil-inntinn gu buan bhi toirt luaidh air mo bhas.
 Cha chunnt iad ach suarach gach cruaidh-dal ‘us cas,
 Fa’n tha’n suil ris duais o na Bhuachail is aird.

Chaidh mo chaoraichs’ air chall air na beanntaibh gu leir,
 ‘S rinn luchd faire dall moran call air mo threud ;
 Ach na buachaillean scolta fhuair eolas uam fein,
 Bheir iad dhachaidh do m’ chro iad, le seoladh mo bheul.

‘S nuair gheibh iad ‘sa chro iad, ‘s e ‘n solas gu leir,
 Bhi beath’ chadh le eolas, gach seors’ tha’n san treud ;
 Cuid le fìor bhainne blath, mar tha ‘naduir am feum,
 ‘Us cuid le biadh laidir, ‘nuair dh’fhasas iad treun.

Cha bheathaich mo chaoraichs' air plaosgain gun sta,
'S ri teagasg mi-naomha cha taobh iad gu brath ;
Cha 'n urr' iad a bhi beo, mar bhios moran deth chach,
Fo eisdeachd an t-seorsa tha gun eolas air gras.

Cha 'n iarr mo chuid bhuach'lean buanachd dheth 'n
treud,
No bhi na'n daoine saibhir oscionn oighreachd Dhe ;
Ach le cridheachaibh deonach, dol romp' anns gach
ceum,
'S ag iarraidh Rìgh na gloir bhi ga'n seoladh na'm
feum.

'Na'n codal, 's na'n duisg, 's e 'n curam do ghnath,
Bhi neartach' nan gluinean ta lubadh gu lar ;
'S nithean tha bruite bhi ga'n dunadh an aird,
Le leighisibh as ur thig o Ughdar nan gras.

Ach buach'lean gun churam, leig dhiu' bhi ri feum,
'S a sealltuinn mu'n cuairt air son buanachd dhoibh
fein,
Chuir iad fein agus Satan an nard sbha iad reidh,
'S ma fhuair iads' an tuarasdail, fhuair eis' an treud.

Tha 'm faidh Esaias dol dan air an cliu,
Buachaillean dall, 'us coin bhalbh thuirt e riu ;
Coidlidh iad samhach, gun eolas gun iul,
'Us tabhannaich cha dean iad air beul na air cull.

Tha 'm faidh Ieremais a ris cuir an ceill,
Nach eil buachaillean Israeil dileas do'n treud ;
Leigheas iad gu h-aotrom gach aon bha fo chreuchd,
Le sith thoirt do dhaoine gun naomhachd d'a reir.

Tha 'm faidh Eseciel, d'a reir 's mar bha cach,
A dearbhadh a mi-bheusan, le reusan no dha ;
Gheall iad, le'm breugan, d'an eucoireach slaint,
'S a h-aon cha robh pilltin o inntinn a bhais.

'S 'nuair thainig an Slanuigh fhear a bhain anns an fheoil,
 Dhinnis e mu'n deithinn, E fein agus Pol :
 Thig iad an eudaidd chaorach gu daoine thoirt leo,
 Ach 's madaidh-allaidh gharg iad a mharbhas gu leir.

Bu choir do chinn-iuil bhi ag stiuradh an treud,
 'S an teagasg bhi ga'n urach, mar dhriuchd air an fheur ;
 Ach tha 'u dream ud gun churam, neo-iulmhor iad fein,
 'S tha Peadar agas Iude toirt an cliu dhoibh d'a reir.

Is tob'raichean deothach, 'us neoil iad gun uisg',
 Garbh thonnain beucach nach geill, 's nach gabh fois ;
 Ruith iad an slighe Chain, gun ghradh mar bha cis,
 'S tha inntinn Bhalaim do ghnath dol na'n cois.

Ach buachaillean mo ghaol-sa, tha saothrach' gach la,
 'S tha beathachadh mo phobuil aig tobair na slaint ;
 Tha seoladh mo shluaigh air na cluaintibh is fearr :
 'S nach dean tair air a h-aon air na shaoth'rich mo ghras.

Ge d' gheibh iomadh sarach' o chach anns an fheoil,
 Bithidh iadsan am Pharas, 's bithidh each ann am bron ;
 Theid iad h-uin a bhais, deanamh gairdeachas mor,
 'S 'nuair thogas iad an cinn, bios iad seinn an gloir.

'Nuair thig latha mor a chuairtich, bithidh uamhas air
 each ;

Ach eiridh mo bhuach'leansa deanamh luathghair.
 Gheibh iad airson duais, mar chrun uaill ann am la,
 An dream a bha le'n scol' air a threorach 'gu slaint'.

Ach eiridh na cinn-iuil a bha stiuradh nan dall,
 Dh'fheuch an aidich Rìgh nan dull iad 'snach count e'n
 call

Ach ni dealradh a shuilean an sgiursadh air ball,
 Gu teine nach gabh muchadh, gun duil tighinn a nall.

'S 'nuair a thionndas iad, chi iad na firean gu leir,
 'Us chi siad mo chipcaraan 'libhrig an treud ;

'S iad air an deanadh sgiamhach le h-ionhaigh Mhic
Dhe,

Chum dealradh gu siorruidh mar ghriun anns an speur.

CALSHARI.

'S tric mi smuaineach, 's mi m'aonar,
Gu m bheil an saoghal so truagh ;
'S ionadh bron tha ri fhaotainn,
Air an taobh so do'n uaigh ;
Feumaidh oighreachan neimh,
A dhol trid dheuchainnean cruaidh ;
Ma'n ruig iad an oighreachd,
'Sam bheil aoibhneas bith-bhuan.

Ach tha aon ni 'n leonadh,
Gu'm bheil an comhnuidh 's gach uair.
Mar bha Lot ann an Sodom,
A' faicinn doi-bheart an t-sluaigh ;
A' faicinn cairdean, 's luchd-eolais,
Agus moran co truagh ;
'S gur e bhi toileach' na feola,
An ni sonruicht' tha uath.

Ciod a dhitheas, ciod a dholas,
Ciod bheir solas an traths ?
Ciod ni sgiamhach an fheoil duinn
'S e tha moran aig radh ;
Cuid le aidhir 's le sugradh,
Caithidh 'n uine gun sta ;
'S iad a ghmath co beag curam
Ris na bruitean gheibh bas.

'Nuair a chuinneas mi'n carann,
'S tric a dh'fhag e mi sgith ;

'S tric a mhill e mo ghaird'chas,
 'Nuair a b'fhearr bhiodh mo shith ;
 Daoine truagh bhi na'n trailean,
 Aig an namhaid fo chis ;
 'S fearr leo striochdadh do shatan,
 Na bhi na'n cairdean do Chrìosd.

Cha 'n eil na'n obair ach traillleachd,
 'S cha 'n eil ach bas ann na'n duais ;
 Us iad fo chorruch an Ard-Rìgh,
 Fa'ns ann dha's' thug iad fuath ;
 Sliochd ceannairceach Adhaimh,
 'S bochd an caramh ri luaidh ;
 Ach tha mheud 'sa fhuair tearneadh,
 Ann am fabhar an Uain.

'Nuair a leubhas mi 'm Biobal,
 Gheibh mi sgriobht' anns gach ait',
 Gu'm bheil iad sud, leis an fhirinn,
 Air an diteadh ma thrath ;
 Dh'fhag na Scrioptuirean shìos iad,
 Mar luchd di-meas air slaint' ;
 'S mur beirear a ris iad,
 'S e sud is crìch dhoibh—am bas.

A dhuine thruaigh, tha'n staid nadur,
 'S nach eil a'n fabhar ri Dia ;
 Tha thu leantuin nan sgail sin,
 A chaidh nach sasuich do mhiann ;
 S cha toir lagh nan deich aitheantan,
 Dhuitse tearnadh, no dìon ;
 As eug'ais umhlachd 's gach pairt deth,
 Cha d'thug e slaint' do neach riamh.

Ach ma 's slaint' tha thu 'g iarraidh,
 Ruig na briathrean 'ta sgriobht' ;
 Fag Sinai tha fadhaich,
 Us teich gu Sliabh Chalbhari ;

'N sin chi thu ceartas 'ga riarach',
 Agus Dia a' deanamh sith;
 'S Mac a ghaoil toirt lan dioladh,
 A chum ar dion o dhòl sìos.

Chi thu 'n sin air a cheusadh,
 An t-aon eiric a bh'ann,
 'Neach a ghiulan ar eu-ceartan,
 E fein air a chrann;
 Feuchaidh 'lotan, 's a chreuchdain,
 Gu'n d'thug e speis do na chlann;
 'S feuchaidh cumbachd as-eiridh,
 Gur EIS, E FEIN, a bha ann.

So am Prionns', so 'n Slanuifhear,
 So Immanuel fein;
 So carriag nan alltain,
 'San daingneach laidir ri feum;
 So an Ti tha toirt slainte,
 Do shìol Abr'aim gu leir;
 'S an dream a dh'ol as a lanachd-s',
 Bithidh iad tearuinnt' gach re.

Sibhse tha caithidh blur stòrais,
 A' ruith nan solasain faoin;
 Thigibh nis, agus olaibh
 De 'n uisge bheo tha gu saor;
 'S biadh gu firinneach m' fheoilse,
 Deir Rìgh na gleir ri clann daoine;
 'S is abhainn lan deth gach solas,
 An fhuil chaidh dhòrtadh a thaobh.

O, sibhse tha ri saoththair,
 Thigibh, 's aomaidh 'ur cluas;
 Cha'n eil ni tha o dhaoine,
 Nach eil gu saor aig an Uain;
 Togaibh chuing-san tha aotrom,
 Agus foghlumaibh uaith;

'Se creidsinn anns mar Fhear-saoraidh,
Bheir air an t-saoghail so buaidh.

Bheir e buaidh air an fheoil doibh
'S air togradh gorach chlann daoine;
Air ardan, 's air morchuis,
'Us air na solasaibh faoin;
'S ní e 'n inntin a threorach',
Chum bhi beo air a ghaol;
Ann an dochas a ghloir-sa,
Air n t-thug e coir dhoibh gu saor.

'Se dochas a ghloir-sa,
Chumas beo iad 'sgach cas;
'S gus an d'theid iad thar Iordan,
Bithidh an dochas a' fas;
'Nuair bhios dochas an fhirean;
A toirt sith aig a bhas;
'S ann bhios dochas a chealg-flair,
A dol air falbh uaith mar sgail.

'Nuair thig a chuis gus an deuchainn,
'S mor a feum bhios air gras,
Mur bi na fíor níthe fein ann,
Cha bhi feum ann an sgail;
Ge d' bhios cealg-fheara mor,
A' cumail cleoc orra an traths';
Cha d'theid a h-aon dh'ionnsuidh gloir dhiu',
Tha Iehobhah aig radh.

Cha b'urra' an t-aingidh bhi beo,
'S an rioghachd ghloir mhor tha shuas;
Fa'n bhíodh inntinn co feolmhor;
Lan morchuis, 'us uaill;
Cha b'e gradh bhíodh 'ga threorach',
'S cha b'urr' e ghloir thoirt d'an Uan;
Cha mho thuigeadh e 'n t-oran,
Tha na cheol doibh 's gach uair.

COIGRICH.

O, 's mithich dhuinn gluas'd,
 Agus siubhal gu luath,
 Cha bhi ar laithean ro bhuan fo'n ghrein ;
 'S coigrich sinn 'us luchd cuairt,
 'G iarraidh an duthaich, tha shuas,
 Tha ar dachaidh, us duais air neindh.

'S fasach ullartach, thruagh,
 Anns am bheil sinn air chuairt,
 Cha'n eil fois duinn, na suaimhneas ann ;
 Ach tha ar suilibh riut fein,
 Tha air neimhibh nan speur,
 Thoir oirn' gu'n ruith sinn an reis gu ceann.

'S ann air t-ainm bhis sinn luaidh,
 'S ma bhios tu leinn bheir sinn buaidh,
 Ge d' robh an saogh'l 'gar ruag' gu teann ;
 Dh'aindeoin Pharaoh, 'sa shluagh,
 Theid sinn thar a mhuir ruadh,
 'S bheir sinn tuillidh is buaidh aig a cheann.

S' ann a ta sinn 'san uairs',
 Mar luing air a chuan,
 A measg nan tonn ata uabhrach, ard,
 Ach 's treis an Ti sin tha shuas,
 Na tuitlean droch shluaigh,
 'S tu chaisgeas am fuaim 'nuair 's aill.

Stu bheir ardan an gnuis,
 Gu tamh ghabhail 'san uir,
 S theid an aillteachd air cull gu leir ;
 Ach do d' phobul bochd, bruid,
 Bios tu fein air an cull,
 'S le do ghras ni thu'n stiuradh 's gach ceum.

O, stuir sinn le d' ghras,
 Gus an ruig sinn an t-ait',
 Anns an bi sinn gu sabhailt beo ;
 Far nach bi sinn'garr luasg',
 A' dol thuig agus uaith',
 Mar luing air na cuaintibh mor.

Tha ar truaillichd gach tionn,
 A ghnath ruinn ag strìbh,
 'S aig toirt oirne bhi sgith deth 'n fheoil ;
 'Us luchd aitch ar tir,
 Nach d'thug gradh dha ar Rìgh,
 'S ann tha 'n naimdeas a sior dhol a moid.

'Nam b'ann 'sa bheathl' so amhain,
 A bhiodh ar suil ri do shlaint,
 Is sinn bu truaighe deth chach gu leir ;
 Ach ma 's ann thall o na bhas,
 A fhuir sinn dochas ni's fearr,
 'Sinn is sona tha'n traths' fo n' ghrin.

'S mor ar sonas r'a luaidh,
 Seach na trailean bochd, truagh,
 Tha ga d' aicheadh le gluas'd mi-naomh ;
 'S e sud is cainnt dhoibh gach uair,
 A Rìgh na Gloir imich uainn,
 Cha'n aill leinn eolas air d'bhuaidhibh naomh.

Ach rinn thu ionnmmas gu leoir,
 Thasgaidh suas ann an stoir,
 Do'n dream a ghluaiseas air choir a'd' dheibh ;
 Dhoibh's fearr sud gu mor,
 Na bhi toileach' na feol',
 'S luidh sìos ann an broit fa dheoidh.

B'fhearr an roghainn rinn Maois,
 Air teachd dha-san gu aois,
 Ghabh e amhgair maraon ri d' shluagh ;

Dh'fhag e 'n Eiphit 'sa maoin.
 Ma'r ri solasibh faoin,
 'S chum e shuil air luach-saoth'rach buan.

'S ann trid amhgara mor,
 Searbh do fhuil 'us do fheoil
 Chaidh 'n dream tha nis ann 'an Gloir a' seinn ;
 'S ma gheibh sinne dheth coir,
 Thoir dhuin foidhidin Ioib,
 'S an uin' ghoirrid bithidh 'm bron 'nar deigh.

'Nuair a dhuil'geas sinn tair,
 Agus masladh 's cul-chain',
 'S ge d' bhagair iad bas bhios cruaidh ;
 Ma bhios e uil' air do sgath-s',
 Bithidh ar n' aoibhneas a' fas,
 Air son gu'n d'fhuair sinn an gras so uat.

'S fearr n'an saoghal-s' gu leir,
 Bhi ann an aonachd riut fein,
 Fa'n nach fag thu, s' nach treig thu chaoidlh ;
 'S tu a shaoras do threud,
 Le do ghairdeannaibh treun,
 'S bheir gach aon diu' dhuit geill mar Righ.

'S fearr aon lath' ann do chuir,
 A' faighail sgeul air do chliu,
 Na mile latha ri sugradh baoth ;
 Tha beath, slaint', agus iul,
 Ann an dealradh do ghnuis,
 'Nuair ni thu sealltuin le d' suihlibh blath.

Deonich dhuinne, anns gach cuis,
 A bhi fantuin ruit dluth,
 'S gheibh sinn neart uat as ur gach lo ;
 'S an uair bhith's peacaich gun iul,
 A' tilgeadh t-aith' nta air cul,
 Thoir dhuinn an coimhid le curam mor.

Le briathraibh do bheud,
 Dean ar stiuradh 's gach ceum,
 Chum air seach 'ran nach d'theid sinn uat;
 Ni e call air do threud,
 S' bheir do naimhdean toi-bheum,
 Ma 's e 's gu'n sleamhnuich ar ceum'naibh uainn'.

Cum ar n-anamaibh beo,
 'S ann d'a t-ainm bheir sinn gloir,
 'S iad do statuin ar ceol 's gach am;
 Gus an ruig sinn an gloir,
 'S am bheil aoibhneas gu leoir,
 'S cha bhi h-aon deth luchd do-bheart ann.

Na cuimhnich mionaid do chach,
 Na rinn iad oirn' air do sgath,
 'S ann rinn am foirneart ac' sta do d' chlann;
 'S a reir saibhreas do ghrais,
 Dean an dusgadh 'na thrath,
 Tha iad na'n codal air, barr nan crann.

Thoir dhoibh teicheadh gu luath,
 'S na h-uile leth-sgeul chuir uath,
 Dh'ionnsuidh 'n Tì thug a bhuaidh air a bhas:
 'S ge d' robh sinn ann san uaigh,
 Far nach cluinn sinn orr' luaidh,
 Thoir dhoibh eolas air fuaim na slaint.

AN DACHAIDH BHUAN.

AIR dhom bhi sealltuinn air saoghal truagh,
 Chi mi caochladh tighinn air gach uair;
 Chi mi daoine cuir an cul rium,
 'Sa dol gu dlu chum an Dachaidh Bhuan.

Tha sean 'us og a' dol sìos d'an uaigh,
 Air lag 's air laidir tha'm bas toirt buaidh ;
 'Nuair thig an-tam dhoibh an saoghail fhagail,
 Ma's tinn na slan iad, cha tamh iad uair.

Ach 's rabhadh mòr sud do each de'n t-sluagh,
 'S is mithich dhomhs' gun chuir fada uam ;
 Tha rabhadh garbh ann, bhi deas gu falbh as,
 Fa'n tha'n tigh talmhaidh gu tighinn a nuas.

Ach 'nuair a chi sinn, le'r sealladh suil,
 An corp a' piltinn a' dh'ionnsuidh 'n uir ;
 Tha 'n t-anam priseal a' dol ris, gus
 Am faigh e bhinne o Rìgh nan duil.

'N sin gheibh e duais aig a chathir mhoir,
 D'a reir mar ghluais e 'n tìr nam beo ;
 Theid e air ball 's ann dh'ionnsuidh suaimhneas,
 Air dheagh theidh fhuadach a dh'ionnsuidh bron.

O ! dhuinne, smuainich air so 'na thrath,
 Ma's ann deth 'n t-sluagh thu 'ta gun ghlas ;
 Cha'n fhac, 's cha chuala tu ni co uamh sàch,
 Ris an t-sluagh sin a' tiglinn 'na lathair.

'Ne lathair an De bhios na bhreitheamh mòr,
 'Nuair a dh'fhoillsichear e' na ghloir ;
 Bithidh an dream a roghnaich e deanamh aoibhneas ;
 'S ni uile threubha na talmhainn bron.

O ! anam, rannsaich nach bi thu cli,
 'S ann thig an call ort na theid thu'n di,
 Caillidh tu'n solas tha'n Rìgh na gloire,
 'Us air do dhoruinn cha'n fhaic thu crìch.

Ach rannsaich curamach ann an tìom,
 Dh'fheuch' am bheil thu air d' bhreith a ris ;
 'S ma tha, cha churam nach dearbh do ghiulan,
 Gur creutair ur thu th'air faotuin sìth.

Ach na cuir dochas am briathraibh faoin,
Ge d' fhaigh thu scoladh o chuid de' dhaon' ;
A labhras moran mu thimchioll trocair,
'S iad fein gun eolas air nithibh naomh.

A dh'ionnsuidh Bhiobuil ruith gu luath,
Dh'fheuch am firinnich e do ghluas'd ;
'S ma their an firinn sin ruit gur firann thu,
Bheir e sith dhuit nach d'thoir ear uat.

Ach ma's ann cli tha thu, so an uir,
Gu tighinn dìreach dh'ionnsuidh 'n Uain ;
Dh'ionnsuidh 'n 'Ti sinn thug suas an iobairt,
Leis am bheil sith air a toirt mu'n cuairt.

Na smuanich dail a chuir anns a chuis,
Tha latha na slaint' ag dol seachad dluth ;
'S mar bi thu trath anns ann daingneach laidir,
'Nuair thig am bas ort, bithidh 'n dorus duinnt.

'S bithidh tusa ris ann an doimhneachd truaigh,
A' caoidh gu siorruidh 'sna piantaibh cruaidh ;
'Slan le solas, tha bron gun chrìoch ann,
'S thus' a ris aig an Dachaidh Bhuan.

Ach ma's firean thu thuig am fuaim,
'S d'an d' rinneadh prìseal an 'Ti thug buaidh ;
Tha 'g iarraidh immeachd an ceum na firinn,
'Us t-aighaidh dìreach air Sion shuas.

Cha choir dhuit fein a bhi deanamh uail,
Ma tha thu 'g eisdeachd ri guth an Uain ;
'S ann thug e fein ort gun chreid thu 'n sgeul air ;
'S gach ni rinn feum dhuit 's ann uaith' fhuair.

Na h-uile cuis anns am bi ort feum,
'S e fantuin dluth ris, fo sgail a sgeith,
Bheir ort gu'n giulan thu h-uile cuis diubh,
'Nuair blios do shuil, ris na dh'fhuiling e.

'Nuair bhith's tu a' leubhadh mu Rìgh na Gloir,
A dh' fhuiling deuchainnean air gach doigh;
Cha'n eil trioblaid, no bron, no eigheachd ann,
Ris nach d'fheuch e an laithean fheoil.

'S nis ge ard e aig deas laimh Dhe,
Tha shuil a ghnath air a chairdibh fein;
Na'n uile theanndachd tha e fo amhghair,
'Us tha e teann orr' anns gach feum.

Tha sud da riridh na mhisneach mhoir,
D'on dream tha dileas air taobh a ghloir;
Gur e 'n Ti sin tha dhoibh na dhidean,
A BHEATH', an FHIRINN, agus an ROD.

'Us ge d' tha chairdean an so air chuairt,
Bheir e 'n aird iad s gheibh iad duais;
'Nuair thig am bas theid iad suas gu' Pharas,
'S bithidh iad gu brath aig an DACHAIDH BHUAN.

AN DEAGH SHAI GHDEAR.

Is tric a cuinnaic, 's a chi,
Mi daoine an t-saoghail gun sith,
Le bhi cogadh, 's a sribh ri cheile;
Ag iarraidh airgid 'us or,
Ag iarraidh onar 'us gloir,
Ge d' theid iad seachad mar neoil nan speuraibh.

Ach 'sann tha'n saibhreas gun di,
Aig deagh shaighdearean Ios',
Gheibh iad neart anns gach nì mar bhith's feum air;
'S an uair a choisneas iad buaidh,
'S mor an sonas, 's an duais,
Gheibh iad oighreachd tha shuas 'sna neimhibh.

Ma's ann deù shaighdearean thu,
 Feuch gu'm foillsich thu chliu,
 Fa'n tha e fein air do chul, bi treubhach;
 'Us theid thu dhachaidh le buaidh,
 Fo ard bhratach an Uain,
 Dh'aindeoin feachd agus sluagh na h-Eiphit.

Ga d'robh an Saoghal 'san fheoil,
 'S moran dhaon'air do thoir,
 Agus Satan toirt ordugh geur dhoibh;
 Dh'fheuch am faigh iad thu'n sas,
 A cleachdadh innleachdain bàis,
 Leagadh lin anns gach ait do d' cheum'nailbh.

Ach na gabh eagal gu brath,
 Tha do Rìgh air do sgath,
 Thoir thus' urram, 'us gradh, 'us geill dha;
 'Us bheir e neart dhuit, 'us treoir,
 Nach dthig do naimhdean, a'd choir,
 Leis an airmeachd a sheol e fein dhuit.

Ach sea-sa daigean 's gach tiom.
 Ann an Soisgeul na sith,
 Agus crios ort dhe'n fhirinn cheudna;
 'S gluais gu treibheach, briagh,
 Ann an eagal 's am fiamh,
 'S ni e d' bhroilleach a dhion mar uchd-eididh.

Cum do dhochas gu teann,
 Ris a ghloir a bhios ann,
 'S ni sud mar chlogaid do cheann a'churic,
 Agus creideamh nan naoimh,
 Biodh na sgiath dhuit a chaoidh,
 'S cha dthig saigh'd a'd' thaobh nach much e.

Deagh-lion do chridhe le stoir,
 Dheth ni is priseal na'n t-or,
 Focal firinn lebhobhah, 's eisd ris;

'San uair bhios Satan ri saothair,
Chum do tharruing a thaobh,
Bithidh sud no chlàidheamh da-fhaobhar gear dhuit.

'Nuair bhith's tu armicht' mu'n cuairt,
'S tu ri caithris gach uair,
Lean t-ard-cheannard gu buan, 's na treig e;
'San uair a chluinneas tu luaidh.
Gu'm bheil a bhratach dol suas
'S mithich dhuits' bhi gluas'd, 's ciridh.

'S bithidh e na chairaid ri d' thaobh,
'S i bhratach tharad an gaol,
Dean thus a leantuinn gach taobh a theid e;
'S ge do thuit thu 'sa bhlar,
Gheibh thu aiseiridh 's fearr,
'S bheir e dhachaidh gu Pharas De thu.

Na gabhs' eagal 'san am
Gur aircamh bheag dhibh a th'ann,
Ann an coimeas ri camp na h-Eiphit;
Ma 'se 's nach brist iad 'ur ranc,
Cha'n fhaigh iad sibhs, ann am fanc,
Ma bhitheas sibh dileas an ceann a cheil.

Ma bhitheas sibh dileas 'us dluth,
Bheir bhur Rìgh dhuibh an crun,
An uair a chi sibh a ghnùis mar tha e;
'S an uir thig la 'n REVIEW,
Gheibh sibh onar 'us cliu,
Nach dtheid tuillidh air eul gu brath dhuibh.

'Nuair thig Caiptean 'ur slaint',
Bithidh sud agaibh na lathair,
Gloir, 'us onar, 'us FADHAR sìorruidh;
'Nuair bhitheas na creutairean baoth,
Nach do gheill dha na thrath,
Air an ioman gu brath as fhianuis.

Ce d' chuir e sgail air a ghloir,
 Nuar ghabh e fuil agus feoil,
 Thig e fathasd le moran eibhneas ;
 Thig e fathasd mar Rìgh,
 Le dheich mìlteibh dhe naomh,
 'S cha bhi rioghachd, no rìgh, nach geill dha.

 AN TURUS.

'S IOMADH mulad 'us bron,
 Bha'n cois mo thurus cham gloir,
 Fhuair mi mìlis ri'n ol, 'us searbh ;
 Ach 's tu's' Ard-Rìgh na gloir,
 A thug nach d'fhailnich mo threoir,
 Fa'n bha t-fhabhar dhomh mor gu dearbh.

Fhuair mi aoibhneas gu leoir,
 'Us laithean soilleir, gun neoil,
 Le bhi fantuinn a'd' choir a' gluas'd ;
 Ach 'se 'm peac thug orm bron,
 'Us ciochan seasg bhi 'gan deothal,
 'S iad sud bha seasamh, mar neoil, mu m's ehuairt.

Air dhomh sealltuinn san am,
 Air mo shligheibh 'sa ghleann,
 'S air na ceumannaibh cam anns na ghluais ;
 Bhèir so eolas dhomh ann,
 Nach eil do throcairean gann,
 'S gu 'n chomhnuich thu teann gus an uairs'.

Fhuair thu'n toiseach mi'm thraill,
 Aig a pheac', 's aig a bhas,
 Leanabh feirg', mar bha each-deir t-sluagh ;

Aig mo naimh-dibh an sas,
 Ann an ceangluichibh bais,
 'S iad ga m' mhealladh gach la' gu truagh.

Ach fa'n ruinich thu, Rìgh,
 Nach rachainns' an di,
 Ghlachd thu greim dhìom, 'us mi air a bhruaich ;
 'S air dhuit sgaoladh an lìn,
 'S ann fhuar mi saors', agus sith,
 'S thionndaidh m'aghaidh air STON shuas.

Bu bheag m'eolas 'san am,
 Ach 's tu bu chomhnadh dhomh ann,
 'Ga mo th-eorach' trid ghleann nan deoir ;
 'S mur bhith gu'n ghreas thu mi teann,
 'Nuair bhithinn leisg agus fann,
 Cha robh mo shiubhal ach mall 'san roid.

'S e dh'fhag mo shiubhal co mall,
 'S iomadh leomhan a bh'ann,
 A' seasamh romham mar bheanntean buan ;
 Ach le do leantuins' gu teann,
 Chunnaic mis' aig a cheann,
 Nach b'e 'n leomhan bh'ann, ach an t-UAIN.

'Nuair shiubh'linn da cheum,
 'Us mo shuile riut fein,
 Bhiodh an t-slighe dhomh rei' dol suas ;
 An sinn bhithinn gu treun,
 'S bhiodh mo chridhe rium reidh,
 'Us thar'neadh sud mi ceum'naibh luath.

Thair'neadh sud mi gu ceol,
 Le bhi 'faicinn do ghloir,
 'Nuair a sgapadh nan neoil, le 'n gruaim ;
 'S le bhi 'faicinn do ghaoil,
 A' deanamh taic' dhomh gach taobh,
 Bha mi 'faicinn 's a'faotuin buaidh.

'S mis a dh'aithnich mu thrath,
 'S fhuair mi faireach', no dha,
 Gur tu cairaid a b'fhearr a bh'ann,
 Gach neach 'sna chuir mi mo dhuil,
 Fhuair mi e mar chuile bhrait',
 'S togaidh mis' mo shuil chum nam beann.

'S bithidh mi 'g uirnuigh riut fein,
 Oir tha mo naimhdean ro threun,
 'S tha iud uile gu leir air mo their;
 Cuid mar lemhain toirt bheuc,
 'S cuid ri miodal le 'm beul,
 'S cuid 'g am folach fo sge mo chleòic.

Ach fa'n tha deuchainnean ann,
 Mar db'fheuch thu da d' chlann,
 Na treig mi gu ceann an roid;
 Fa'n nach fhaic mi san am,
 Am bheil mi faisg air a cheann,
 No 'm bi mi fad ann an gleann nan deòir.

Ma's e thachair a'd' run,
 Gu'n d'theid mi dhachaidh gu dluth,
 Dhionnsuidh fòis ann an uine ghearr;
 Cumsa caithriseach mi,
 Chum 's gu'n imich mi'n sith;
 'S e bhi maille ri Ios' is fearr.

Ach ma's e so th'ann do run,
 Gur eiginn fuireach car uin',
 O, bi fein air an stiur 'ga m' sheoil';
 'S cha bhi h-aitaireach tonn,
 Air nach maircaich mo long,
 'S thig mi tir, 's ann air fonn do gbloir.

Ma tha e feumail dhomh tamh,
 'Us cuan-de dheuchainnibh shnamh,
 Deonuich pailteas dhe d' ghras gun di;

Le Spiorad uirnuigh gun dail,
Chum nach teichinn o d' lathair,
Mar rinn Ionah 'nuair chaidh e cli.

Na leig ormsa gu brath,
Ni bheir oilbheum, no bas,
Air neach idir thug gradh dha'n UAIN;
No ni bheir misneach do chach,
Dol air 'n aighaidh gu dan',
Gus an coinnich iad ba 'us truaigh.

'S ma bhios roinnean gun fheum,
'Measg na cloinn' is leat fein,
'S iad le 'n doille, 's le 'n eud, toirt claidh
Eacadh aonachd a cheil,
S gapadh caoraich do threud,
Ris an dubhairt thu fein do naoimh.

Deonuich dhomhs' a bhi reidh,
Ri luchd t-eolais gu leir,
Ma tha'n dochas a reir do shlaint';
'S cum mi cialach 's gach ni,
Chum 's nach meudaich mi 'n stri,
'S e bhi deanamh na sith as fearr.

'S ann o aonachd 'us sith,
Gheibh sinn aoibhneas gun di,
'S a bhios t-oighreachds a' sior thoirt buaidh;
'S e bhios taitneach, maraon,
'S e bhios dearbhte do dhaoin',
'S a dh'fheuchas do ghaoil do'n t-sluagh.

O, na treig mi 'sa chuis-s',
Ach dean fein dhomh an t-iul,
'S cum mi iriosal, ciun, mar bu choir;
'S pill mo shuile o shannt,
'S o gach curam a t'ann,
'S tric a chiurr iad do chlann, 's a leon.

Fa'n tha curam gun sta,
 Teannadh dluth rium gach la,
 Cum mo shuil ris an Ard-Rhìgh mhoir;
 Bheir air na lile bhi 'fas,
 Anns a mhachair fo bhlath,
 'S cha robh Solamh co aillt' ann na ghloir.

Chi mi eunlaith nan sliabh,
 Nach saoth'raich, 's nach sniomh,
 'S iad eudaicht' gu sgiamhach, blath;
 'S ge d' nach taisg iad an loin,
 'S nach eil aca tigh-stoir,
 Gheibh iad pailteas gu leoir o d' lamh.

Fa'n 'se do churams' is fearr,
 Tarruing dluth mi le d' ghradh,
 'S bithidh mi 'n duil riut gu brath nach treig;
 'S teichidh curam is' cradh,
 'S bheir iad umhlachd dha d' ghradh,
 Air dhomh suil thoirt air aird, 's a leud.

B'e sud dochas gach aon,
 A fhuair eolas do ghaoil,
 'S e bu cheol doibh gradh-saoraidh 'n UAIN;
 'S ge d' bha iad beo air a ghaol,
 'S ge d' dh'ol iad deth taom,
 Tha nasleor 'ann, cha do thraogh iad an cuan.

'S ma bhios m'inntinns ag tamh,
 Ann an innleachd na slaint,
 Gus an crìochnaich mo la le buaidh;
 Theid mo thogail do'n ait,
 'S am bheil tobair na slaint,
 O'm bheil na sruthanna blath teachd a nuas.

'S bithidh mo dhachaidh 's a ghloir,
 'S nach d'theid bac' air mo cheol;
 Gheibh mi cupan ri ol gu cian,
 'Sam bi m'fhìor-uisge beo,

Thig o'n Rìgh-chaithair mhoir,
 S cha d'theid a mheasgadh le bron feadh gach ial.

GARADH EDEIN.

NACH truaigh leibhse mar dh'eirich,
 An Garadh Edein do'n t-sluagh ;
 Le cuilbheartan Shatain,
 'Mheal Ebh' agus Adhamh,
 Chum umlachd thoirt dhasan,
 An aghaidh Ard-Rìgh nan sluagh ;
 'S thug sud doruinn 's gach ait dhoibh,
 'S fhuar am bas orra buaidh.

Thug e'n naomhachd, 's an glòir dhiu,
 Thug 's an eolas, 's an iul ;
 'S ge d' bu mhoir an cuid solais,
 Chaill iads' an sin coir air,
 Bha cheartas an toir, orr',
 'S chaidh a throcair air cul ;
 'S mar d'thigeadh Slanuigh-fhear gloirmhor,
 Bu ro bhronach ar duil.

Ach thainig sgeul aoibhinn,
 A chum nam braighdean bha'n sas ;
 Thainig Iosa, le solas,
 Chum an saoradh o'n doruinn,
 'S fa'n sheas e'n coir dhoibh,
 Chaidh Eis' a leonadh na'n ait-s' ;
 'S tha firinn 'us trocair
 Air comblachadh na bhas,

Nach aoibhinn an sgcùla
 Tha ga leubhadh do'n t-sluagh ?

Gu'n d'thug Iosa lan-dioladh,
A thug do cheartas sar-riarach;
'S le firinnteachd shiorruidh,
Gu'n d'thug e sìothchaint mu'n cuairt;
'S fa'n phaidh e na fiachan,
Co ris dh'iarras, feich uainn?

'S an dream a chreideas an fhirinn,
Bheir e ris iad o'n truaigh;
Bheir e solas 'us sìth dhoibh,
'S bheir e dochas a ris dhoibh,
Ris a ghloir tha neo-chrìochnach,
Anns an rioghachd tha shuas;
'S bithidh na creutairean naomh sin,
Do'n Fhear-shaoraidh mar dhuais.

Sibhse a chreid an sgeul aoibhinn,
'S a rinn e saibhir le ghras;
Feuch gu'n gluais sibh gu dileas,
Anns gach ceum mar rinn Iosa,
Mar is cubhaidh do'n fhirinn,
'S do rioghachd a ghras;
Ann an eud, 's ann an naomhachd,
Ann an aonachd, 's an gradh.

Na biodh mi-run, no farmad,
Na biodh seannachas gun bhrìgh;
Na biodh dìteadh gun dearbhadh,
'S na biodh strì, no eud searbh ann,
A' measg nam firean a ta 'g ainmach',
Gu'n d'fhuair an anamannas sìth;
'S biodh an teo-chridheachd cairdeal,
Le gradh brath-real 's gach tiom.

Ge do tha sibh 'san trath-sa,
Ann am faisaidh bhochd, fhuair;
Air bhrìgh cuartach' le trioblaid,
'S am peacadh ag strì ribh,
Ma 's e 's gu'n gleachd sibh gu dileas,

Trid Ios' bheir sibh buaidh ;
 'S an uair thig e chum slainte,
 Ni sibh gairdeachas buan.

Ni sibh gairdeachas siorruidh,
 'Nuair thig Ios' ann a ghloir ;
 Bithidh a ghnuis mar a ghrian dhuibh,
 Mar mhaduin chiun an deigh sianntan,
 Theid bhur dusgadh 'na iomhaighs',
 'S bith' sibh sgiamhach gu leoir ;
 As eugais peacaidh, no truaill'eachd,
 Theid sibh suas ann a chomh'ail.

'Nuair thig e ris bheir e shluagh leis,
 Dhionnsuidh suaimhneas 'us gloir ;
 A mheud 's a luidh anns an uaigh dhiu',
 'S an dream a choidil 'sa chuan diu',
 Bheir e o'n deas 'us o'n tuath iad,
 'S theid iad suas air na neoil ;
 'N sin slan le truaill'eachd, 's mi-naomhachd,
 'N sin slan le saoghal, nan deoir,

'Nuair a shuidheas an Ti ud,
 Air a Righ-chaithair mhor,
 'S thig gach creutair 'na fhianuis,
 A dh'fhaighail reir 's mar bha 'n gnìomh'ra,
 Thig talamh 's neamh a thoirt fianuis,
 Gur ceart a riaghlas e'n slogh ;
 'Nuair ni e 'n t-aingidh a dhiteadh,
 'Sa bheir e'm firean chum gloir.

'N sin gheibh na firinnich fabhar,
 Ann an lathair an t-sluaigh ;
 'Nuair their iads', so ar Slanuigh-fhear
 'N sin, cha dean eis aon diubhs' aicheadh
 Their e riu, sibhs, mo bhrath'rean,
 Sibhs' mo chairdean, 's mo shluagh :
 Siubhlaidh dhionnsuidh na h-oighreachd,
 Anns am bheil aoibhneas bith-buan.

An sin bithidh iads' air an tearnadh,
 O gach bas, 'us o'n uaigh;
 Siubhlaidh iad le luath-ghair,
 'S iad neo thruaillidh, 's neo-bhasmhor,
 Theid iad gu luath dhionnsuidh 'n arois,
 Anns a beil lathaireachd au UAIN:
 'S bithidh iad a' seinn an sgeul aoibhinn,
 A shaor na braighdean o'n truaigh.

ORAN GAOIL.

TOGAIBH, naoimhaidh, luath-ghaire,
 Deanaibh gairdeachas ur;
 Fa'n fhuair sibh bhi'm fabhar,
 Ri Ard-Rìgh nan duil;
 Fa'n shaor e o'n bhas sibh,
 'S o'n trailleachd bu mho;
 'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint sibh,
 Thugaibh dhasan an cliu.

Na'm b'e gu'm b' urrainn mi cainnt air,
 Thug e gradh dhuibh bha mor;
 Chaidh e seachad air Ainglibh,
 Nuair a chaill iad an gloir;
 S' ghabh e greim de' shìol Abr'aim,
 Chum 's gu'n tearnt iad leis beo;
 'S rinn e sgiamhach le shlaint iad,
 Fa'n bha ghradh dhoibh co mor.

So an gradh tha gun samhladh,
 'S nach do rannsaich neach rianh;
 Cha b'e cairdean, ach naimhdean,
 Ann an cainnt 's ann an gnìomh;
 Cha b'e dream a bha araidh

Ach na trillean nach b'fhiach;
A rinn e sgiamhach le shlainte,
Fa'n bha ghras dhoibh co fial.

Ma's neach thu th'air do naomh ach,
Faic a ghaol tha gun cheann;
'Nuair chaidh fhoilseach 'san t-saoghails',
'S e t-Fhear-saoraidh a bh'ann;
Mu'n d'fheud e do thearnadh,
Fhuair e 'm bas air a chrann;
'S fa'n rinn e sgiamhach le shlaint thu,
Thoir do ghradh dha 's gach am.

Feuch gu'n lean thu a cheum'na,
Mar rinn Enoch 'us Pol;
'S na h-uile h-aon a thug speis dha,
Cha b'ann dhoibh fein bha iad beo;
Cha sgaradh beatha, no bas iad,
O Ard-Rìgh na gloir;
'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint iad,
Fa'n bha ghradh dhoibh co mor.

'S thuirt an te fhuair cinnt air,
'S a bha 'ga innseadh gu saor;
Sgapaibh ubhlan mu m' thimchioll,
Oir tha mi tinn, 's ann le gaol;
Tha mo chridhe air failinn,
Fa'n bha ghras dhomh co saor;
'S gu'n d'rinn e sgiamhach le shlaint mi—
Is e mo Shlanuigh-fhear caomh.

'S e thuirt nigheana 'n t-saoghails',
Ma 's e ghaol thug ort buaidh;
Innis dhuinne ciod an t-aobhar,
Ma'm bheil do ghaol dha co buan;
Chunnaic sinn e 'san fhasaich,
'S e bu taireal de'n t-sluagh;
Cha robh sgiamh ann, no ailteachd,
'S ghabh e tamh anns an uaigh.

O! nigheana gaolach,
 'S ann na aoduins' bha ghloir;
 'S e ùh'fhag sibhse gun speis da,
 Nach bu leir dhuibh fo n' chleoc;
 'Nuair a ghabh e 'nar naduir,
 Thug sud sgail air a ghloir;
 Ach chunnaic mis' e na bu sgianhaich,
 No ghrian troimh na neoil.

Chunnaic sibhs' e gu taireal,
 'S e dol gu tamh anns an Uaigh;
 Ach chunnaic mis' e ag eiridh,
 'S ann aig' fein bha bhuaidh;
 Chunnaic mis' e gu gloirmhor,
 Air na neoil a dol suas;
 'S ann air deas-lainn na morachd,
 A tha e chomhnuidh gu buan.

'S maisich e na clann-daoine,
 Ann an naomhachd gu mor;
 'S ann dha tha ainglean ag aoradh,
 'S lion e 'n saoghal le ghloir;
 Phuair mi beath' agus sithchaint,
 Ann am firinn a bheoil;
 'S e mo ghradhsa RÌGH SHION,
 'S tha 'n t-slat rioghal no dhorn.

Mus an d'fhag e 'n tir so,
 Bha e firinneach leam;
 S fhuair mi chomhairlean dilis,
 'S iomadh ni thuirt e ruin;
 Fhuair mi gheallana priseal,
 Na'm bithinn dileas gach am;
 'S tha mo dochas as fhirinn,
 Is e mo Rìgh e, 's mo cheann.

Thuirt e rium, tha thu 'n saoghail,
 A bhitheas ri caochladh gach uair;
 Feuch nach meall iad do ghaoil uam,

S mis' a shoar thu o'n truaigh ;
 'S mis' a cheannuich o'n bhas thu,
 'S daor a phaigh mi do luach ;
 'S ma bheir thu umhlachd 'us gradh dhomh,
 Sud amhain na bheil uam.

Ge do tha mi ga d'fhagail,
 Anns an fhasaich air chuairt ;
 Tha mi 'g ullachadh ait dhuit,
 Anns an aros tha shuas ;
 'S ge d' robh trioblaidean craiteach,
 'Ga do sharach' car uair,
 Le ainglibh mo latharachds',
 Bheir mi tearuinnt' thu suas.

Tha mi 'g innse sud trath dhuit.
 'S ann is fearr bheir thu buaidh,
 Gu'm bheil feirg air an DRAGON,
 Fa'n a ghradhaich thu'n t-UAN ;
 'S gheibh thu diumb' o do chairdibh,
 Ach gheibh thu gairdeachas uams' ;
 'S biths-s' ri caithris 'us urnuigh,
 Gus an turling mi 'nuas.

O Shlanuigh-fhear Ghrasmhor !
 'S tu 's fearr dhomh tha beo ;
 'S an uair a chuimhnich'as mi t-fhabhar,
 Tha m' aobhair gairdeachais mor ;
 'S cha 'n e idir bhi taireal,
 Air do sgaths' rinn mo leon ;
 Ach 's e mo ghiulan mi-rianail,
 Is tric a mheudaich mo bhron.

'Se mo pheaca 's m' eas-umhlachd,
 A dh'fhag briute mi chaoidh ;
 'S gur ann 'leighis mo chreuchdan,
 A cheus iad mo Rìgh ;
 Chaidh t-fhuil phriseal a 'thaomadh
 Air son gach aon de' do naoimh ;

'S e sud an gaol rinn mo chiuradh,
'Us rinn do shuilean mo chlaoidh.

Ach fa'n dh'fheuch tho do gradh dhom,
Na fagsa mi a chaoidh ;
Gus am faic mi 'na d' ghloir thu,
'S cha bhi bron ann, na caoidh ;
'S an uair a thig an la' mor sin,
'Us saors' ghloirmhor do naoimh,
Bithidh mis' a deasach' mo lochran,
Gu dol an comhail mo RIGH.

TRUAIGH SHIORRUIDH.

'STRIC a smuainich mi chairdean,
Na'n rachadh agam air dan a chuir sios,
Gur ann air uamhas an Ard Righ,
Agus saibhreas a ghrais th'ann an Criosd ;
Dh'fheuch an duisgeadh e aireamh,
Dhe'n dream tha'n codal aig Satan 'na lion ;
Tha 'g eigheach sith agus tearr'nteachd,
'S iad an cunuart gach la dhol an di.

Ach tha mi faicinn mu thrath dheth,
Mur d'thig cumhachd o'n aird oirn' a nuas ;
Gu'm fuirich iad mar a tha iad,
'S nach bi h-aon diu gu brath air an gluas'd,
'Nuair tha neart agus slaint' ac',
Cha' n eil cuimhn' ac' air bas, no air truaigh ;
'S 'nuair tha na nithibhs' 'ga 'm fagail,
'S ann tha'n cridhe do ghnath dol ni's cruaidh.

O, dhuine gun eolas,
Tha cuir cul ri Iehobhah, 's ri' reachd ;

'N anns an t-sagghail no'n storais'
 No'n ann an aidheir na h-oig' tha do thlachd ;
 Ma's ann, tha t-inntinnse feolmhor,
 'S tha thu fathasd an domblas do pheac' ;
 'S ma thig am bas air an doighs' ort,
 'S eigin duits' a bhi 'n doruinn gu beachd.

No'n e coslas na diadhachd,
 Air 'n d' shocraich thu t-iartas gu leir ;
 A' feuchainn sgail ann am briathraibh,
 'S gun a cumhachd bhi riamh ort de reir ;
 Mur d'rinn eolas na firinn,
 Do thoirt a dhionnsuidh fuil phriseal mhic Dhe,
 Co fhad' 's is leir dhomh on a phiobul,
 'S ann tha do thaice ri t-fhirinnteachd fein.

'S ma ghoideas am bas ort,
 Bheir e sios thu do'n ait' 'sam bheil caoidh ;
 'S co dhinnseas do charamh,
 Far nach d'thig furtachd gu brath ort, no faoidh ;
 Mur d'fhuair thu gairdean co laidir,
 'S nach dean cumhachd an Ard Rìgh do chlaoidh ;
 S coir dhuit smuaineach' na thrath air,
 'S aobhar uamhas am bas do na daoibh.

Smuanich thus' air an truaigh,
 Tha feitheamh air an t-sluagh tha dol sios,
 A dhionnsuidh 'n doruinn bhith-bhuan sin,
 'S doibh tuillidh cha dual tighinn a nìos ;
 Na'm b'e gu'n tuigeadh tu 'n caramh,
 Thoir leam gun'n eigheadh tu os aird, gun bhi sgith ;
 Aig radh, fheara, 's a bhraithre,
 Ciod an doigh air an sabhalar mi ?

Na'm b'e 's gu'n tuigeadh tu trian—
 Dhe n' tha ri fhulang de phian, 'us de bhron,
 Anns an t-slochd tha gun iochdair,
 Fo chorruich an Dia sin tha mor ;
 Chumaidh chumhachd neo-chrìochnach,

Anns na lasraichaihh dian sin iad beo ;
 Ge d' robh deatach am piantan,
 'G eiridh suas ann gu sìorruidh mar cheo.

Dhionnsuidh an dorchadas shiorruidhs ,
 Cha d'thig solus no grian ann gu brath ;
 'S cha 'n eil solas ri iarraidh,
 Ach guil 'us giasgan air fìaclaibh do ghnath ;
 Cha bhi aidhir, no ceol ann,
 S cha bhi h-aon ann bheir solas do chach ;
 'S cha bhi duil ann ri trocair,
 Ach guil, 'us caoidh, agus bron feadh gach al.

Is searbh an deoch tha ri h-ol,
 Aig an dream a bhasaich gun eolas air Dia ;
 Cuan feirg tha gun trocair,
 Teine, pronnasc, 's stoirm mhor dhiu gun dion ;
 'Nuair thig na nithe sin comhlath,
 Bhios na'n tonnana beo feadh gach ial ;
 Gheibh iad sud mar am PORTION—
 Lan cup dheth 's gur leoir dhoibh a mheud.

Ge bochd an gearan, 's ge truagh e,
 Anns a chuap sin nach fuarich ni's mo,
 Rìgh nan duil cha ghabh truas dhiubh ;
 'S e sud a gheall E mar dhuais dhoibh o thus ;
 Thuirt luchd nan cridheachan uabhrach,
 Go an Dia bheir a nuas sinn do 'n uir ?
 An 'Ti th'air neamh bheir e buaidh orr',
 'S ni e 'n ioman, 's am fuadach o ghnùis.

Ma 's iad briathra na frinn,
 A tha mi nis air cuir sìos ann mo dhan ;
 'S ann tha druigheachd da riridh,
 Air neach nach seall ann tiom air son slaint' ;
 Thana laithean ro phriseal,
 Ag caithidh seachad, bheir sìos iad gun dail ;
 'Us chi iads' aig' a chriche,
 Gu'm bi chuis mar tha'm Biobul ag radh.

Ach a nis, gu co-dhunadh,
 Bheiream comhairl' le durachd 's le gradh,
 Do'n dream tha fuireach gun churam,
 Anns ann t-slighe do'n dachas am bas ;
 Iad a philtinn gu dluth aist',
 Dhionnsuidh Ios', o n' se Ughdar na slaint' ;
 'S Eis a dh'ol anns chupan ;
 Meud an doruinn nach giulanadh cach.

'S an dream a chuireas an duil ann,
 Agus aig a bheil suil ris chum slaint' ;
 Rinn e'm peacadh a ghiulan,
 'S thug e dioladh le umhlachd chum bais,
 'S air a mheud 's da'n d'thig dlu dha,
 Cha chuir e uaith iad, 's cha diult iad le tair ;
 'S ann 'ni e 'n saoradh o'n doruinn,
 'S bithidh gach aon diu toirt gloir dha gu brath.

STAID NADUIR.

'S E dhinnis Dia na firinn duinn,
 Mur beirt' a ris an sluagh,
 Nach fheud iad dol d'a rioghachdsan,
 'S tha sud na firinn bhuan ;
 Mur bi iad air an naomhachadh,
 Cha'n fheud iad a dhol'suas,
 A dh'ionnsuidh an arois sholasaich,
 Anns am bheil gloir an UAIN.

'S ma tha mi cuir mo sheula ris,
 Gur eigin da bhi fìor,
 'S coir dhomh an cor a leughadh dhoibh,
 O fhocal De 'ta sgrìobht',
 'Us ge d' dhiult' iad eisdeachd ris,

No geill thoirt do'n Rìgh,
Gu cinnteach 's comhar bronach e,
Mur doirt mi mach mo chridh.

'Se chuimhnich ban-rìgh Ester dhomh,
Aon dleasdanas bha fìor.
Cha'n fheudadh i bhi suaimhneach,
'Us an sluagh bhi dol an di;
'S le trosg s' le urnuigh bhuaidhaich i,
'Us fhuair i run a cridh;
'S cha do sguir i dh'iarraidh fabhar—
Gus an dfhuair i fainn an Rìgh.

O! ma ta, dean trocair oirn',
Oir 's bronach coir' nar tìr,
Tha'n sluagh a dhiobal eolas—
Air Iehobhah, tha na Rìgh;
'S tha blath na h-inntinn fheolmhor,
'G inns' an stoir th'ann sa chridh',
Deth tharchuis air a mhorachdsan,
Ge bronach bhi 'ga inns'.

Tha breugan 'us cul-chàineadh ann,
'Us mionnan laidir, mor,
'S tha morchuis agus ardan ann,
'Us grainealachd gu leoir;
'S tha fanoid air luchd crabhaidh ann—
Air teachd gu airde mhor,
'S mhi-naoimhaich iad do shaibhaidean,
O Rìgh is airde gloir!

Ach sud an ni tha nadurach,
Do'n aireamh tha mi luaidh,
Thuit iad ann an Adhamh,
'Us tha'm bas air faotuin buaidh;
'S cha leum iad thair a gharadh ud,
Rinn Satan chuir mu'n cuairt,
Mur brist thu le do ghrasaibh air,
'S, O! thig gun dail a nuas.

O ! cuimhnich, ann do thruacantachd,
 Gu'm bheil an sluagh gun treoir,
 'S iad marbh am peac', 's an euceartaibh,
 Gu leir o lathibh 'n oig' ;
 'S mur gairm thu iad gu h-eifeadach,
 Cha'n eirich iad ni's mo ;
 'S mur cuir thu fein gu gluasad iad,
 Cha dual doibh a thighinn beo.

O ! seall a nuas gu grad oirne,
 Tha sluagh na'n codal trom,
 'S aig brudair iad bhi ailleasach,
 Air aite eleanhainn, lom ;
 Air bruach a chuain a bhathas iad,
 Ma dh'fhailnicheas am bonn,
 'S mur saor thu, Rìgh nan duil iad,
 Bithidh an dusgadh 'measg nan tonn.

Ach 's caoraich chaillt' air seach'ran iad,
 Mar neach bhiodh ann an eò.
 'S fiadh-bheathchean na macharach,
 Gle ocrach air an toir ;
 'S mur dean an t-Ard Bhuachaill sin
 An cuartach' do na chro,
 'S e 'm bas an ni is dualaich dhoibh,
 'S iad a smuanach a bhi beo.

Is mic struidheal da riridh iad,
 A rinn an ditheach' fein,
 'S a chaith a' maoin le striopachas,
 'Us iad air dhiobhail ceill ;
 Ach, O ! cuir Thus' gu rannsach' iad,
 Mu'n ruig iad ceann an reis,
 'Us o gach seach'ran ceannsaich iad,
 Gu bhi na'n clann dhuit fein.

Ach 's cnamhan tioram, fann iad,
 Tha na'n luidh 'n gleann nan deoir,
 'S an uair bhios neach aig sealltuinn riu,

Cha gheall iad a thighinn beo,
 Ach ma thig an fhaidhdaireachd,
 Le gras an spioraid bheo,
 Bithidh farum 'measg nan enamhan sin,
 Thighinn blath le fuil 's le feoil.

'S e clann na feirg fo'n diteadh,
 Their an fhirinn riu gu dearbh;
 Tha mallachdan a Bhiobbuil oirbh,
 'S iad sgriobht' le bagradh gharbh,
 'S i sud an staid tha doruinneach,
 Bhi malluicht' beo 'us marbh,
 'S mur saor Thu 'Righ o'n diteadh iad,
 Gu cinnt' bithidh chrìch dhoibh searbh.

Ach cia mar dhiarrain trocair dhoibh?
 Mur leoir na chuir mi sìos,
 Is naimhdean da do ghloirs' iad;
 Tha cuir t-orduigh'n neo-bhrìgh;
 Cha'n eil an crìdh' an toir ort,
 G iarraidh eolas air do shlighe,
 'S mar Shagairt choibh cha'n aill leo Thu,
 Bhi t-Fhaidh, no do Rìgh.

Ach so an t-aobhar gairdeachas,
 Gur h-aon ro ghrasmhòr thu,
 'Ni trocair 'nuair 's aill leat—
 Air an aireamh th'ann do run;
 'S cha leir dhomh h-aon co grainéal,
 Nach fhaod gras an tarruing dluth,
 'S bheir eolas air an t-Slanuigh-fhear,
 Dhoibh beath', slaint', 'us iul.

Tha farsaingeachd 'us eifeachd,
 Anns an eiric chaidh thoirt suas,
 A dh'fhosgail doras reidh—
 Do gach creutair a ta gluas'd;
 Ge d' bhitheadh iad co aingidh,
 Ris na h-ainglean thuit gu truagh.

Ma tha naduir dhaoin' aca,
Tha saors' am fuil an UAIN.

Tha fuil na h-iobairt reitich sin,
Aig eigheachd air son sith,
Do gach aon a dh'eisdeas ris,
'Sa gheilleas dha mar Rìgh;
Ge d' bhiodh mìle saoghail ann,
Cha d'theid a ha-on diu 'n di,
Ma bhios iad air am faotuin—
Air an aonachadh ri Crìosd.

O ! ma 'ta, gabh truas dhínn,
'S thoir thus' an sluagh gu geill,
'Us ionnlaid ann 'sa chuan sin iad,
O'n truaillreachdaibh gu leir;
'S bithidh mheud 'sa rinn thu throcair orr',
Na h-oran nuadh na'm beul,
'S bithidh iad na'n cruithreachd ur dhuit,
Bhithas a' seinn do chliu gach re.

ORAN DO'N T-SAOGHAL.

'S IONGANTACH thu Shaoghail
'S neo-chaomhail do ghnuis,
'S mairg a bheireadh gaol duit,
Is caochlaideach thu;
Mheall thu clann 'nan daoine
Na'n saothair 'us na'n duil,
'S tric a gheall thu solas,
'Nuair 's bron bh'ann do rùn.

Mheall thu iad le stòras,
Is mòrchuis is cliu,

Is anamhiann na feola,
 An oigridh co dhiu;
 'S an dream a fhuair gu leoir dhiot,
 'S a dh'ol ass'd gu d' chul,
 Cha do mheudaich thu'n solas,
 Co mor 'sa bha'n duil.

Ach sgaoil thu do thoilinntinn,
 Gu m'inntinn a ghluas'd;
 'S mis' a dh'fhaodadh inns',
 Gu'm bheil t-innleachdan buan;
 Gheall thu toilinntinn domh,
 Miltean de dh'uair;
 Ach mheall thu gu mor mi,
 'Us solas cha dh'fhuair.

Mur bhi gu'n d'fhuair thu coir orm,
 O m'oige a nuas,
 Dh'fhaodainnse bhi eolach,
 Air solasan buan:
 Bha'm fìor uisge beo,
 Tighinn le solais mu'n cuairt;
 Ach 's beag a fhuair mi ol,
 Le do dhochasan truagh.

'S fad a rinn thu Shaoghail,
 Mo shlaodadh mu'n cuairt,
 Mo chumail o'n Fhear-shaoraidh,
 'S ghaol fholach uam;
 Na'm faighinnsa de'n ghaol sin,
 Na shaoradh mi uat,
 Bhiodh m'inntinn tighinn beo,
 Air a ghloir sin ta shuas.

Bhiodh m'inntinn 's mo mhian,
 Air an Dia sin tha beo,
 'S an oighreachd tha sìorruidh,
 'S a ghrian a tha gun neoil;
 'S an tobair o'n d'thig slainte,

'Us gairdeachas mor ;
'S a ghairdean cha'n fhailing,
'S e Ard Righ na gloir.

Na faighinns' tuilleadh fabhair,
'Us gras bheireadh buaidh,
Bhiodh m'inntinn a thamh,
Anns an aros tha shuas ;
Ge d' bhithinn anns an fheoil,
Bhiodh mo dhochas gu buan,
Ri aon latha mor,
Anns nach comblaich mi truaigh.

Na'm faighinn tuilleadh naomachd,
'Us saorsa o'n UAIN,
'Us tuilleadh de na ghaol sin,
A shaor mi o'n truaigh ;
Thaisginn mo chuid or,
'San tigh-stoir sin tha shuas,
Far nach goid na meirlich,
'S nach cnamh e le ruaidh.

Ach tha mi'n duil nach fag thu mi,
Ard Righ nan sluagh,
Gu'm mothaich mi do laithaireachd,
'San gras thig a nuas ;
Cha mhor a ni m' shaothair,
Thig daors' orm 'us gruaim,
Mur bi mi air an t-saoghal,
A sior fhaotainn buaidh.

Air sgath 'n ti chaidh cheusadh,
Thoir fein domh a bhuaidh ;
Ma shaor thu o'n Eiphit,
'S ma reub thu Mhuir Ruadh,
Na fag mi 'san fhasaich,
Mu'm basaich mi truagh,
Ach treoraich air laimh mi,
Gu tir Chanaain shuas.

Biodh t-fhocal dhom mar lochran,
 'Gu mo sheoladh 's gach am,
 'S dean leis a PHILLAR neoil sin,
 Mo threorach' gu cheann :
 Bith' uisgeachan beo,
 Ga m' chomhlach' 's gach gleann,
 'S bith' mana mar lon dhomh,
 'S thig solas nach gann.

Ach feuch 's mis' an creutair,
 Tha'm feum bhi fo dhion,
 Cha'n ionnan mi 's Iacob,
 A dh'fheuch bhi co dian ;
 Ghleachd e cho laidir,
 'S gu'n sharaich e shlias'd,
 'S gu briseadh na faire,
 Cha d'fhailing e riamh.

Cha d'fheuch mi mo chruadal,
 N'is buaidhich na cach,
 Ach 's tus' an t-Ard Bhuachail,
 'Bheir buaidh anns gach cas ;
 Saor mi o thruaill'eachd,
 'S o bhuair ean gach la,
 'Us saor mi 'san uair,
 'San d'thig uamhas a bhais.

'Nuair bhios mo chridh' 'gam fhagail,
 'S mo chairdean dol uam,
 Air sgath fuil a chumhnaint,
 'Us umhlachd an UAIN,
 Bith' Aingle do chuir',
 Ga mo stiureadh dol suas,
 Gus am fosgail mo shuile,
 'San Ierusalem nuadh.

GAIRDEACHAS AN FHIREAN.

‘SANN a smuainich mi iomadh uair air,
 Gur bochd an sluagh sud ‘tha gun ghras,
 Gun fhois gun suaimhneas, ‘s an fhasaich thruagh so,
 ‘S iad dol ‘s an uaigh air na h-uile laimh ;
 Tha iad a’ smuaineach gu’m faigh iad suaimhneas,
 Uair no uair mus an d’tbig am bas :
 ‘S nuair bhios iad saolsinn bhi faotainn buaidh air
 Tha rìgh nan uamhas ga’n cuir ‘nan tamh.

Bha mis’ co gorach, ‘s gu’n shaoil leam moran,
 A thoirt o’n t-seol ud gu solas Dhe ;
 Chaith mi mo shaothair air fìor naimhdean,
 ‘S ‘nuair theirig cainnt orm cha d’tbug iad geill :
 ‘S a nis ‘s ann thoisicheas mi air oran,
 A chuir an ordugh gu ceol d’an treud,
 Aig am bheil solas tha sruth o eolas,
 Air an fhuil chaidh dhoirt’ air a chrann-cheus.

O ‘s ann tha’n solas aig dream fhuair eolas,
 Air neach co gloirmhor ri aon Mhac Dhe !
 Cha nithe feolmhor ri’m bheil an dochas,
 Ach crun glòir ann an rioghachd neimh :
 Bu bhochd an storas leo gleann nan deoir so,
 ‘S na bheil de’ dh’or anns a chruinne-che ;
 Tha’n cridhe deonach bhi thall thar Iordan,
 A seinn an orain d’an d’tbug iad speis.

O a bhrathraibh nach dean sibh gaird’chas !
 Anns gach sarach’ thig oirbh fo’n ghrein ;
 Togaibh Hosannah do’n Ti a bhasaich ;
 Tha chliu air ardach oscionn nan neamh,
 ‘S an uair a chuimhnicheas sibh air fhabhair,
 Le cridhe blath thugaibh dhasan geill ;
 Tha Es’ am Pharas mar fhìor bhrathair,
 Aig ullach’ ait’ dhuibh ‘na rioghachd fein.

'S fiosrach mi gu'n d' thig iomadh deuchainn,
 Nach cord' ri feinealeachd, fuil, is feoil,
 Ach chunnaic Iosa gu'n robh sud feumail ;
 Feuch gu'n leugh sibh mu thimchioll Iob,
 'S mu thimchioll mhiltean de'n dream thug speis dha,
 'S gach car a dh'eirich do'n Abstoil Phol ;
 'S cha dubhairt e riamh nach robh amhghair eutrom,
 'Nuair sheall e fein air a chuidthrom gloir.

B'e 'n t-aobhair gaird'chas a' bh'aig na faidhean,
 Gu'n robh neach araidh gu tighinn 'san fheoil,
 A bhiodh 'n Shlanuighfhear, 'sa bhruthadh satan,
 A dh'fhuil'geadh bas, 's a bheireadh aireamh beo ;
 'S e sud thug gairdeachas mor do dh' Abraham,
 Iomadh la mu'n d'fhag Iosa gloir ;
 'Us dh'innis Daibhidh, nach rachadh fhagail,
 Fo chumhachd bais, 'us b'e sud a cheol.

'San dream fhuair eolas air 'san fhasach,
 Thug e gairdeachas dhoibh gu leoir ;
 'Se thuirt a Mhathair 'sa cridhe lan deth,
 'Tha manam 'g ard mholadh t-ainm ro mhor ;
 'S ge d' bha chairdean a call an gaird'chais,
 'Nuair bhasaich e rinn iad bron,
 Ach 'nuair a dh'eirich e rinn iad aoibhneas,
 'Us rinn iad sgeul air gu'n robh e beo.

Rinn iad aoibhneas air son gu'm b'fhiu' iad,
 Bhi air an sgiursadh 's ann air a sgath ;
 'S gu'n d'thug e cliu dhoibh 'gu ainm a ghiulan,
 Air feadh nan duchar 's nach cual iad slaint' ;
 'S a 'measg nan Iudhach a bha cuir cul ris,
 'S tric chaidh 'n sgiursadh, 'san cuir gu bas ;
 Ach thug iad umhlachd do Rìgh nan Duil,
 'Us bha aoibhneas ur ac' na h-uile la.

'Sa nis a chairde, ma thug sibh gradh dha,
 Deanaibh gairdeachas feadh gach re ;
 Feuchaibh do'n t-saoghal gu'n d'thug sibh gaol,

Do n' chuing tha aotrom 'sna h-uile ceum ;
 Cha'n ann le faoinealachd spiorad aotrom,
 Mar bhios na daoine air bheagan ceill ;
 Ach le fìor sholas a' sruth o eolas,
 Air buaidhean glormhor bhur n' Athair neimh.

'S e clann Shìon a chuideachd rioghail,
 Aig am bheil sìth ris an Tì a's aird ;
 'S e Rìgh nan Rìghribh, Fear-saoraidh Israeil,
 Is e nach dibir a shluagh gu brath ;
 Thug e gairdeachas dhoibh 'san fhirinn,
 'S rinn e'm firinneach' le a ghras,
 'S bheir e tearuint' iad as gach trioblaid,
 S' bithidh e na dhìdean dhoibh aig a bhas.

Cha chum am bas iad, 's cha chum an uaigh iad,
 Thug esan buaidh air na gaisgich threun ;
 Is amhluidh shaoras e fos a shluagh uatha,
 Is bheir e suas iad gu rioghachd fein ;
 Theid iad le buaidh-chaithr'm dh'ionnsuidh an t-suaimeh-
 neis,
 'S am bheil an t-Uain sin dha'n d'thug iad speis ;
 Tha mis' a' smuaineach gu'r sona n sluagh sin,
 A lean an t-Uain ge b'e taobh a theid.

AONACHD AN SPIORAD.

THA m'inntinn tric a smuaineach' air.
 'Scha'n fheud mi a' chuir uam,
 Gur teirc a' measg chlànn daoine iad,
 Tha tabhairt gaol do'n Uain ;
 A Rìgh na Gloir dean caochla' oirn',
 'S a'd' naomhachd gabh dhinn truas,
 Tha chuid a's mo do'nt t-saoghal so,
 Mar chaoraich dol 'san uaigh.

'S 'n teisteanas bheir an fhirinn dhuinn,
 'Sa chi sinn anns gach ait',
 Gur teirc an aireamh dhilis sin,
 Chaidh fhirinneachadh le gras;
 Tha iad gun Dia, gan dochas,
 Deanamh cordadh ris a bhas;
 'San t-slighe leathann, dhoruinneach,
 Sa'm faigh an fheoil na's aill.

'S e'n t-earail thug an Slanuighear,
 D'a chairdean, 'us d'a chlann,
 " Feuch nach dean sibh tarcuais air
 " An aireamh bheag a th'ann;
 " 'Sann air ann son a bhasaich mi,
 " 'S iad m' ailleagan 's gach am,
 'S bith' ainglibh neamh mar gheard orra,
 Bheir tearuinte iad gu cheann.

'S e dh'fhag an dream ud aithnuichte,
 'Us beannuichte thar chach,
 Gu'n robh iad air an sonrachadh,
 An 'cumhnanta nan gras;
 'S an Ti thug creideamh, 's dochas dhoibh,
 'Us eolas air a shlaint',
 Fhuair iad 'nis an reite, leis
 An eifeachd bha 'na bhas.

Fhuair iad sealladh uamhasach,
 Deth thruaighe chlann nan daoine,
 Am peacadh gin, 's an truaill'eachd sin,
 A bhuadhaich air gach aon;
 Ach 'nise cha'n eil diteadh dhoibh,
 Chaidh 'm firinneacha gu saor,
 'S ann tha iad 'g iarraidh firinnteachd,
 O'n Ti 'ta uile-naomh.

Bha'n oibre fein neo-fhallan leo,
 'S an aithreachas cha b'fhearr,
 Fhuair iad mar luidcag shalach e,

Nach fallaicheadh a' nair ;
 Ach cliu do'n Uan, o'n 's airidh e,
 'S e cheannuich iad o 'n bhas,
 'Sa nis' fo dhion na fola sin,
 'S ann dh'fhairich iad bhi tear'nt'.

Thuig iad as eug'ais naomhachadh,
 Nach fheudadh neach bhi beo,
 'S dh'aicheadh iad mi-dhiadh'achd,
 'Us ana-miann na feol ;
 'Us dh'urnuigh am Fear-saoraidh,
 Air son gach aon de'n t-seors',
 Gu'm faiceadh clann nan daone,
 Gu'm bheil an aonachd mor.

Ach 's tric a ghabh mi curam dheth,
 'Us chiur e mi 's gach ceun,
 Nach robh sinn tric ag urnuigh ris,
 No durachdach d'a reir ;
 Air son roinneanan Reubin.
 B'e 'n t-aobhair curam e ;
 Bhi faicinn cloinn a chumhnant,
 Nach giulan iad le cheil'.

Tha cuid diu lag, 's cuid laidir dhiu',
 A' reir a' ghrais a' fhuair,
 'S tha cuid le'm buaidhean nadurra,
 Na's failinngich s gach uair ;
 'S tha cuid diu' ceangealt' ri gnathaichean,
 'S an deach' an arach' suas,
 Tha suim do nithibh araidh ac',
 'S nach urrainn each bhi gluas'd.

Ach ann 'sna nith' so cordidh iad,
 Tha eolas ac' air slaint',
 Tha creidimh, gradh, 'us dochas ac',
 'Ga'n cumail beo tre ghras ;
 Tha naomhachd air a seoladh dhoibh,
 'S tha 'n umhlachd mor gu bas

D'a thoil, mar fhuair iad eolas air,
Mar ordugh, no mar aithn'.

Ach so an ni a dh'orduich e,
'Sa sheol e dhoibh bhi gluas'd,
Gu'm biodh iad caoimhneil, teo-chridheach,
'Sa cumail beo nan uain ;
'S na nithibh air an d'rainig iad,
Bhi lamh air lamh dol suas,
'S gu 'm foillsicheadh an t'Ard Righ,
Gach pairt dheth thoil d'a shluagh.

Ach 's truagh an spiorad-pairtidh sin,
A fhuair san al tighinn beo,
Tha fuarach gradh nam braithrean sin,
Bu choir bhi'n cairdeas mor,
B'e sud toil-inntinn shatan,
A chairdean bhi 'sa cheo.
Mu thimchioll co an aireamh,
Thug gradh do Righ na Gloir.

Is luath a thoisich beagan deth,
'S na deisciobluibh 's an Eoin,
Ach chronuich am Fear-saoraidh iad,
'S cha'n fheudadh sud bhi beo ;
'Sa's tric 'chaidh sud a leughadh dhoibh,
O bheul an Abstoil Phol,
" Gu'm biodh iad a' giulan caomhneil
" Le oighreachan na gloir."

Is e so a deir an fhirinn,
'S tha e sgriobht' an iomadh ait',
" Na tugaibh breith 's na ditidh iad,
" S' na tilgidh sios le tair,
" S na bacaibh dhoibh bhi dilis,
" Anns 'ni thuig iad mar aithn',
" Ma's ann dheth 'n aireamh phriseal iad,
" A cheannuich Ios' le bhas."

Cha bhiadh 'us deoch an rioghachd sin,
Dhe'm bheil na naoimh an traths',
Ach firinnteachd, agus naomhachd,
'S an gaol sin nach d'theid bas
Sith, agus aonachd,
'Se bheir air daoine fas,
Is fearr sud na eolas,
'Us gibhtean mor gun ghras.

Is peacadh dhoibh ma gheilleas iad,
Do neach fo n' ghrein 'sa chas;
S ma shiubhlas iad 'sna ceum'naibh sin,
Nach tuig iad fein mar aithn'
'S e Iosa neach chaidh cheusadh,
'S bidh feum air aig a bhas;
'S e buachaile na treud e,
'Us geillidh iad dha's.

'S tha 'n earail air a dunadh dhuinn,
Le ughdaras ro mhor,
'Us tha e tric ag innseadh dhuinn,
Cho chinnt' 'sa tha e beo,
Gun tionail e na fhianuis,
Gach neach bha riamh sa'n fheoil;
'S gu'm faigh gach neach d'a reir,
Mar thug e geill d'a ghloir.

A chlanna bheag 'sa chairdean,
Ma ghradhaicheas sibh cheil',
Tha nithibh ann san al so,
'Ni gairdeachas air nean;
Ma bhitheas Ephraim 's Iudah,
'Nis dluthachadh ri cheil',
'S gu'n leum iad air guail'nean,
Nan uabhreach gu leir.

'S iongantach am fabhair,
Fhuair an t-al so 'm bheil sinn fein,

Tha moran Sgoilaibh Sabaid, ann
 'S gach ait' 's iad deanamh feum
 'S ann nis' tha sluagh an t-saoghail,
 A sgaoladh focal Dhe,
 'S iad dol 'ga eadar-theangachadh,
 'S gach cainnt a tha fo n' ghrein.

Tha 'n soisgeul air a sgaoladh 'nis
 Le daoine 'sam bheil fiamh,
 Do pheacaich chruaidh, neo-aithreachail,
 Tabhairt faireach dhoibh mu'n gnìomh ;
 'S an dream tha caillt', 's folamh dhiu',
 'Ga'n toir gu baile dìon ;
 Dol thuige 's uaith', tha moran,
 'S tha eolas dol a meud.

Ach 's truagh gu'm faigh sinn pairt,
 Bhios co ard na'm barail fein,
 Nach creid' gu'n d'thig' o Nasaret,
 Ni maith, ach faidhean breig :—
 'S cuid eile dheth 'm bheil dochas ac',
 Gu'n d'fhuair iad eolas De,
 'S nach aidich gu'm bheil coir aca,
 Air bord a' Maighstir fein.

O'n tha mi gu co-dhunadh,
 'Nis tha mi'n duil tre ghras,
 Gu'm bi mis' an sith-chainnt riu,
 Ge b'e ni a ni cach ;
 Ma's urrain dhomh bhi'n dochas,
 Gu'n comblaich sinn 'na lath'r,
 'S gu sealbhaich sinn an gloir sin,
 Air nach d'thig bron gu brath.

'S e gradh agus giulan leo,
 'Us umhlachd thoirt na'n lath'r,
 'Se sud a's mo a dhruigheas orr'
 Na bhi ga'n dunadh 'n ard ;
 Mar sud tha'n t-Ard Bhuachaille,

Ga'n cuartachadh le 'lamh,
 'S tha truas ann a chom,
 Ris an dream tha trom le al.

'Nis tha mi'n duil nach tionndaidh sibh,
 A chainnt so gu mi-fheum,—
 Cu'n rannsuich sibh gu curamach,
 'S gu'n urnuigh sibh d' a reir ;—
 Gu'n iarr sibh thoil a sheoladh dhuibh,
 'S gum fas sibh 'n eolas De,
 'S gu'n deanadh Rìgh nan dul,
 'Nis n'ar dluthachadh ri cheil'.

'Nis tuigibh chlann nan daone,
 An aonachd tha mi luaidh ;
 Cha'n e daone 'n t-saoghal so,
 'San dream thug gaol do'n Uain—
 Oir 's eigin da phairtidh bhi
 Gu brath a' measg an t-sluaigh,
 Am feadh bhios sluagh gun ghra ann,
 'Us aireamh a thug buaidh.

Tha 'ninntinnean cho dealluichte,
 'S tha n' talamh o na neamh,
 Is coir do'n fhior luchd faire,
 Bhi 'gan sgarachduin o cheil',
 'S gu'n bhi tabhairt coir dhoibh,
 Air orduighean Mhic Dhe,
 'Us iad gun Dia, gun dochas,
 'S iad uile beo dhoibh fein.

O ! anam thruaigh gun churam, 'nis
 Nach duisg thu 's teich gu luath,
 Mu'n d'theid nan neamha dhunadh ort,
 'S an sin bithidh chuis ro thruagh ;
 Ge do bhith' tu an aonachd ris
 An dream thug gaol do'n Uain,—
 Nì 'm bas na'r cuir o cheile,
 Mar bi thu fein dheth shluagh !

Air sgath gach ni tha priseal, 'nis
 Na dibir t-anam feim,
 Creid 'san Tighearn' Iosa,
 'S esa' 'm fineamh'n, 's tus' a gheug;
 'S ma shiubhlas tu na 'naomhachd,
 'S gu'n toir thu gaol do'n treud,
 Cha sgar beath' na bas sibh,
 Gu brath o aon a cheil'.

GLAODH NA MAIRTAIRAICH.

THA sluagh aig an Ard Righ, a ghradhaich e cinnt',
 Ris an dubhairt e "a chairdean, a bhrathrean, 'sa
 chloinn,"

'S tha naimhdeas aig cach dhoibh, gu brath anns gach
 linn,

'S chaidh moran chuir gu bas diu', 's am fagail gun
 chinn.

'S ge d' thug e deoch ri h-ol doibh, do dhoruinean
 searbh,

Lean iad anns gach ceum e, tre dheuchainean garbh;

'S tha aon ni 's aill leam, ge d' tha iad air falbh,

Gu'n cluinn iad an caramh feadh Gaeltachd na h-Alb'.

'S e 'n sealladh 'chunniac Eoin diu' mo sholas 'san am,

Iad a bhi fo'n altair or, ann an solas nach gann,

Na h-anamana gloirmhoir, tha 'm bron-s' aig a cheann,

Ge d' chaidh am fuil a dhoirteadh, 's am fagail leoint
 'sa ghleann.

'Se 'n dream bha deanamh tarcuais air Ard Righ na
 Gloir

A dh'fhuathich a chairdean, sa dh'fhag iad fo leon

Ehà cumhachd aig an ailghios, 's bha 'n ardan co mor,
'S nach fuilingeadh iad do'n aireamh thug gradh dha
bhi beo.

'S ann thoisich an t-ardan so, 'n CAIN bochd, truagh,
'Nuair smuanich e Abel a chuir gu bas co luath;
Tha Abel aig eigheach, " 'nis theid mi 'san uaigh,
Rinn CAIN mo reubadh, 's tha e fein air an ruaig."

'S tha moran do na faidhean, ag radh ruinn o'n uaigh,
'S e Iesebel is Ahab, a ghearr as an sluagh,
Nach aoradh do Bhaal, 's d'a ghrainealachd thruagh;
S' ge d' chaidh Eliah fhagail, tha thamh ann san uaimh.

'S thoir leam gu'n cluinn mi moran fo leon 's iad a guil,—
" 'S ann timchioll Ierusalem a bhruchd oirn' an tuil;
" Ruith sraidean Ierusalem dluth le 'ar fuil
" 'S ann aig a bhaile mhor sin, chaidh a dortadh gun
sguir.

" Na'm faiceadh sibhse 'ar caramh, 'nuair bha iad ga'r
leon,
" Leis gach bas bu phianntich, 's iad dion air n'ar toir,
" Cha d'adhlaic' iad riamh sinn, le rian mar bu choir—
" 'S ann dh'fhag iad air gach sliabh sinn, mar bhiadh
dò na h-eoin."

'S e so glaoth Isaiah, a'm faidh bha treun,—
" 'Se Ios' an Slanuighear, a bha mi cuir an' ceill,
" Is dh'fhoillsich mi'n fhirinn do Israel fein,
" 'Sann shabh iad mo mhirean mi, 's ghabh iad didean
breig."

Thuirt Ieremiah 'm faidh,—“ do'n t-saoghail tha mi
sgith,
" 'Sann aig braighdeanas Bhabilon, 'sharaich iad mi;—
" Rinn mi fianuis laidir air grainealachd na tìr,—
" Is chuir mi'n geill an truaighe do'n uaislean 's do'n
Rìgh.

Ach 's ann a rinn iad tair an fhaidhdearachd gu leir,—
 “ Is thilg iad mi sa phrìosan a b'isle bh'aca fein ;
 “ 'S an uair bheathaich iad an ardan, deanamh tair orm
 le 'm beul,
 “ Chlach iad dh'ionnsuidh bhais mi, is lean iad faidhean
 breig.”

'S tha Sechariah 'm faidh ag radh ruinn a ris,—
 “ A measg sliochd Abraham chaidh mo chuir gu dìth;—
 “ 'S ann eadar an teampul 's an altair bha mi,
 “ 'Nuair bhuaill iad gu bas mi, 's a thainig mo chrìch.”

'S tha eachdruidh tabh'rt sgeul duinn gu'n d'eigh cuid
 na chloinn,
 Ri linn na Maccabeus, “ 's bochd a dh'eirich dhuinn ;
 “ Air son gu'n d'rinn sinn aicheadh, a ni bha graineil
 leinn,
 “ 'S ann chuir iad gu bas sinn, a mhathair 'sa chloinn.”

'S e sud rinn sliochd Abraham ri 'n cuid faidhean fein,
 Rinn iad am fuil a dhorteadh, 'sa leonadh gu leir;—
 Ach an Ti ro ghlormhor, a chumas coir ri threud,—
 Thug esan fuil ri ol dhoibh, 'us doruinnean do reir.

'Nuair dhiult iad an Slanwighear 'sa bha iad aig an
 fheisd,
 Thainig na Romanaich le ordugh Mhic Dhe,
 Mharbh iad, is chiurr iad, na h-Iudhaich gu leir,
 'S loisg' iad Ierusalem, na smuid anns na speur.

Bha miltean do'n t-sluagh sin, na'n cruachan 's iad
 marbh,
 Na'n luidh air na sraidean, fo chosaibh chaich 's iad
 balbh;
 'S am fuigheal chaidh fhagail diu', thair as air falbh,
 Sgap e feadh nan duchar iad, le sgiursadh bha garbh.

'Nuair dh'fhoilsich Imanuel ann an naduir dhaoine,
 Bha naoidheanibh Bhethlehem ag' eigbeach le gaor;

“Dean trocair oirn Ard Rìgh is gradhaich siun saor;
 “’S og chuir iad gu bas sinn’fo dha bhliadhna dh’aois.”

Chualas caoidh ann Ramah, tha Rachel ri bron,
 Air son a cloinne ghaoil, oir cha d’fheud iad bhi beo;
 Tha’n gaor ann a cluasean, ’s tha gruaidhean fo dheoir,
 ‘Us Herod ga’m bualadh, gun truas aig do’n oig.

’S tha Eoin Baiste on fhasaich, toirt aithn’ feadh na
 duth’ch,
 “Deanaibh ’n t-slighe comhnard, tha Rìgh na Gloir
 dlu;
 “’S deanaibh am peac’ a threigsinn, air neo ’s ann
 theid sibh mugh,
 “Oir ’s mise ’n teachdair araidh a thainig roimh ghnuis.

“Chomhairlich mi Herod, is dheisd e rium gu ciuin,
 “Ach air son Herodias, chuir e mi ’m priosan duinnle,
 “’S ’nuair rinn a chailin dannsa, ’sa mheall i e sa chuis,
 “Fhuair i n’a b’annsa leath’, mo cheann a chuir ’san uir.

’San uair chaidh Ios’ a cheusadh, ’sa dheirich e le gloir,
 Rinn a Mairtaireach Stephen, sgeul air gu leoir;
 Le focal na firinn, ’s le miorbhuilean mor,
 ’S le fhaicinn an Rìgh, ann an Rìoghachd na Gloir.

Ach b’eigin dha’n sgeul ud, a sheuladh le fhuil,
 ’Sann a chlach iad Stephen, ’s e ’g eigheach gun sguir,
 “Thoir leat mi Rìgh na Gloire, ’s tu fein mo dhoigh ’s
 mo bhun”
 “’S thoir maitheanas le trocair, do’n dream tha dortadh
 m’ fhuil.”

Goirid ’n deigh Stephen chaidh Seumas chuir san uaigh,
 ’S ann le claidheamh Herod, a reub iad e gun truas,
 Tha’n Euglais ag eigheach, “chaidh Seumas thoirt
 uainn,
 “’S tha Peadar ann sa phriosun, a Rìgh gabh dhinn
 truas.

Ach Pol, 'bha roimhe searbh dhoibh, tha searmonach'
gu dian,

"'S e 'n t-iongantas ro mhor," deir e, "gu'n d'fhuair
mi trocair riamh ;

"Cho-eignich mi moran, gu toibheum 'thoir do Ios',

"'S an uair a chlach iad Stephen, bha mise fein 'sa
ghnìomh.

"'S iongantach gu brath leam, an gras a' thug mi
beo.

"'S e Ios' o Nasaret 'san d'fhuair mi'n t-slaiente mhor ;

"'S shearmonaich mi'n t-slaiente sin 's gach ait' gu'n
ruig an Roimh,

"'S thug Nero, 'n sin, an ceann, dhìom le anineart ro
mhor.

"'S e dubhram ri mo bhrathrean, a dh'fhag mi as mo
dheigh,

"Tha mise dol ga n'ar fagail, 'se 'n t-ait so ceann mo
reis ;

"Leannaibhs' ris an t-Slanuighear 's cha'n fhag e sibh
's cha treig,

"'S ma's beatha, no ma's bas dhuibh, tha slainte dhuibh
air neamh'.

Ach nis' chaidh Peadar fhagail, 'n deigh each thoirt
uath.

'S e comhairlach' a chairdean, "a bhrathrean bithidh
stuaim,

"Ge d' tha mi dol ga'n fagail, 'san fhasach so air
chuart ;

"Cha'n fhad' gus an comhlaich, 'sam faic sinn gloir an
Uain.

"Tha mis' a' tigbinn gu aois, 's tha'n saoghail dhom
na chradh,

"Slan le luchd mo ghaoil, oir cha'n fheud mi tuile
tamh ;

“ Mar dh'fhoillsich am Fear-saoraidh dhomh, thug iad
mi 'n taobh nach b'ail,

“ 'S cheus iad air a chrann mi, 's mo cheann ris an lar.'

'S an fhianuis Antipas, chaidh innseadh le Eoin,

Cha b'e bu choir a dhibir, bu dilis e sa choir,

'S luchd aideachidh gun ghras, rinn a sharach' 'sa
leon;

Bha SYNAGOG aig satan diu', 'san Asia mhor.

'S tha eachdruichean frinneach, ag innseadh gu leoir,

'S a's cosmhuil mar thachair ri taisbeanadh Eoin;

A Bhean 'bhi ann san fhasach, 'san Dragon air a
toir,

'Us shamhlaichean Babilon sin, ri Papa na Roimh.

'San tha na naoimh ri'm faotuinn, nis sgaoilteach anns
gach ait',

A' measg luchd iodhal-aoraidh, dhe'm bheil an saoghal
lan

'Sann dream rinn Criosd a shaoradh, 'sa cheannach
daor le bhas,

Ga'n cosgradh ac' mar chaorich, gun aon neach
'deanamh baigh.

'S e their na naoi mh 'n trath so, “ a bhrathraibh
deanaibh bron;

“ Tha sinn a' measg na'n Paganaich, tha 'g aicheadh
Rìgh na Gloir;

“ 'S ann 'their iad 'ar Dia-ne', ri iomhaidh leaghte
do'n or

“ 'S e an t-aoradh tha iad 'g iarraidh, bhi riarachadh
na feol.

“ Ach Iosa ar Slanuighear, 'se dh'aithn e dhuinn bhi
naomh,

“ 'S cha'n fheud sinn esan aicheadh, air son cairdeas
an t-saoghail;

“ ’S air son so rinn iad tair oirn’, ’s tha’m bas tighinn
oirn’ gach taobh,

“ ’S tha iad a nis ga’r bualadh, gun truas ri oig’ na aois.

“ Nach cluinn sibh ’nis a bhrathribh, gach bas a thug.
iad oirn’,

“ Chuir iad an uaigh nan leomhan sinn, ’s bu mhor ar
’n aobhar bron,

“ ’Nuair bhiodh na leomhain a’ beucaich, ’s iad ’ga’r
reubadh beo,

“ ’S ann bhiodh an sluagh gun cheill sin, le cheil e
deanamh spors’.

“ Chaidh Pollicarp a rosdadh le teine mor ’sa ghleann;

“ Us Simon mac Cleophas, cheus iad e air crann;

“ Dh’fhag iad Iustin-martair bha’n Carthage gun
cheann;

“ ’S chaidh Ciprian ’s Ignatus a chuir gu bas ’san ams’.

“ So ministearean diadhaidh, ’s bha cuid diu’ liath le aois;

“ Bha’ measg am brathream cliuteach, air son an giulan
naomh;

“ Chaidh iad trid abhainn Iordan, ’s le misneach mhor
gach taobh,

“ ’S tha sinn a nis a foghlum nach robh an dochas faon.

“ ’S ’nuair a runaich clann nan daone, nach biodh aon
neach beo,

“ A leanadh ’m Fear-saoraidh, ’s iomadh aon chaidh
leon;

“ Thilg iad sinn gun aodach ’sna h-aithean-aoil ’s iad
beo.

“ ’S chaidh luaidhe leaghte a thaomadh oirn’, ’sa sgao-
ladh air ar feol.

“ Bhath iad cuid ’sa chuan dhinn, ’measg fuaime nan
tonnaibh mor,

“ ’S chaidh cuid gu bas ’sa phriosun a dh’easbhuidh
bidh ’us doigh;

“ Chaidh cuid thoirt as a cheile, 'sa reubadh le na meor;
 “ S chaidh moran dhinn a chlachadh, 's chaidh cuid a
 thacdhadh beo.

“ Thilg iad cuid gun fhabhair dheth bharr nan creagan
 mor,

“ Us shlaod iad cuid air shailean, air feadh gach sraid
 le spòrs’;

“ Phronn iad cuid gun acarachd, 'sann eadar chlacha
 mor,

“ 'Us phian iad cuid le eigin 'sa GHRATE 'us iad 'gan rosd’.

“ Cha mhor gu'n creid an saoghail, gach bas a thaom
 iad oirn’.

“ Fad tri cheud bliadhna, bha'n Dragon riamh 'gar leon

“ Dh'fhuiling sinn ann 'n Asia, 's gach ait'mu'n cuairt
 do'n Roimh,

“ 'S dh'fhuiling cuid ann 'n Africa, 'san Fhraing chaidh
 cach a leon.

“ Ach 'nis tha'n Ti bha bac' do dhuine pheac' thighinn
 beo

“ Air tionndaidh o na gnathaichean, a b'abhaist bhi
 'san Roimh;

“ Tha Constantine air aicheadh nam paganaich 'san
 doigh,

“ 'S e 'g aideach' bhi na Chrìosduidh, 'us cuinichadh
 Rìgh 'na dhorn.

“ Tha miltean 'nis 'g iarraidh, an deigh 'n Dia ta beo,

“ Threig iad nithibh diomhain, 's na h-ìomhaidhean or;

“ 'S tha'n t-Iompaire na dhion doibh, 's e riaghladh nan
 sloigh;

“ 'S o'n fhuair sinn began feimh, cha robh fuil nan
 naomh 'ga dort’.

“ Ach ge d' fhuair sinn suaimhneas, bu truagh dhuinn
 o'n la,

“ Dh'fhas sinn co uaireach, 'us dh'fhuairich ar 'gradh,

“ Chaidh 'n Eaglais a thruaillleadh le mor shluagh gun ghras ;

“ A dh'aidich air son buanachd, a ni 's nach d'fhuair iad slaint.

“ Thug sud iomadh caochla', air aghaidh an t-saoghail mhor,

“ 'S a bhean bha roimhe naomh, 's ann a' chaochail i doigh,

“ 'S ann 'rinn i striopachas ris na Rìghrean mor,

“ 'S rinn iad ise beartach, le pailteas an soigh.

“ 'San uair 'sgheaduich iad an Diadh'achd gu breaghe le or

“ Thainig daon' mi-dhiadhaidh, 'us lion iad a chro ;

“ 'S tha deisciobluibh Chrìosd air an lionadh le bron ;

“ 'San Eaglais gun rian ac' fo riaghladh daoine mor.

“ Ach sheol an Ti is aird sinn gu faidhdaireachd Eoin ;

“ 'Se their e rithe 'san ait' sin, Babilon mhor,

“ Bean aig am bheil grainealachd, lan cupan or ;

“ Thigibh 'mach aisd' mo shluagh, tha i truailidh gu leor.

“ S an uair theich sinn 'mach a Babilon mar dh'aithin' e dhuinn 'san am,

“ O nach d'thug esan a laithaireachd dhoibh, cha b'ait, dhuinn fuireach ann,

“ Dh'fhuiling sinn mar b'abhaist duinn, 's gach ait' na thog sinn ceann,

“ 'S e their iad ruinn NOBHTATIONS nach gabh am Pap mar cheann.

“ Ach ge d' bha naimhdean Shìon a sìor chuir gu bas,

“ Bha eolas na fìrinn tighinn tìr anns gach ait' ;

“ 'S bha fianuisean dilis a sìor thighinn an aird,

“ 'S bha cuid do na Rìghrean n'an didean an traths.

“Shearmonaich Paulinus an fhirinn le buaidh,
 “Is Claud bh’ann an Turin, bha dusgadh an t-
 sluaigh,

“Sgaoil Peadar Ualdo, ’us Arnold am fuaim,
 “’Us threoraich iad moran gu eolas an Uain.

“Ach Duine Pheac’ chaidh arach ’us dh’fhas e gu
 reidh,

“’S o cheum gu ceum chaidh ardach’ gu bhi’n aite
 Dhe;

“’S an thoisich e air aidmheil gu’m b’ Abstol e
 fein,

“’S gu’n leanadh sud a chaidh ris, ’us iuchair
 rioghachd neamh.

“’S ann a bhuaidhaich an t-striopach le innleachdan
 bais,

“’Shuidh i air na Righrean, ’us striochd iad dihi mar
 thraill,

“’Us dh’fhosgail i mar chleachd i dhuinn, geatachean
 a bhais.

“’Sa nis cha robh dol as ann, ach seasamh ris gach
 cas;

“’S am fulangas a thainig chaidh ’n trathsa thar gach
 cainnt,

“Dh’fhuiling sinn ’s gach ait’, ach gu h-araidh ann
 san Fhraing;

“Bha airmailtean laidir gu brath aig an laimh,

“’Us maitheanas o’n Phap ac’ a bharr air an sannt.

“Ghlac iad na’r cuid dheth ’n t-saoghal, gach aodach
 ’us biadh,

“’Us dh’fhag iad sinn faointrath, air aodainn nan
 sliabh;

“’Us baigh cha robh ri fhaotuin o dhaone gun
 fhiamh,

“’S ann a ghearr iad gu bas sinn, a sasachadh a’ miann.

- “ Bu truagh bhi ann san eisdeachd ’nuair dh’eireadh
 iad oirn’;
 “ Bhiodh fuaim nan claidh’ean geur sin, a reubadh ar
 feol;
 “ Na mnathan torach reub iad, ’us dh’eignich na
 h-oigh’n
 “ ’Us bhiodh a chlann ’san ranaich, ’sam parantean
 leoint’.

 “ ’San dream a theich do’n fhasach, ’sa thar chum na’m
 beann,
 “ Chuir an t-ocras ’sam fuachd cuid dheth ’n t-sluagh
 sin gu ceann;
 “ Ghlac iad cuid ’san ruaig dhiu’, ’us truas cha bhiodh
 ann,
 “ ’Us mhuch iad na fhuair iad, fo bhruachaibh nan
 gleann.

 “ Loisg iad ar saothair, ’s na h-aitean aoraidh blath;
 “ ’S chaidh cuid dheth ar teachdairean a phlaistearadh
 le tearr;
 “ Thog iad cuid do’n t-sluagh bha ’san uaigh iomadh la;
 “ ’S le aon teine mor, chaidh ar rosdadh gun dail.

 “ Ge d’ cheaduich e ar sarach, bha fabharean dhuinn ann,
 “ Bha aon ait’ araidh, ’san d’ araich e ’chlann,
 “ Aig bun nam beanntean mor sin, cadar an Roimh
 ’san Fhraing,
 “ A fuireach air a chomhnard, ’san cosaibh nam beann.

 “ Bha sud na aite dion dhuinn, fo riaghladh a ghrais;
 “ Fad ioma’ ceud bliadhna bha’n diadhachd ann a’ fas;
 “ Bha Eaglaisean lionmhor aig Criosd ann san ait’;
 “ Bha leantuinn an Uain, ’sa bha buareadh a Phap’.

- “ Ach ’nuair runaich an Dia sin, tha riaghladh nan
 sluagh,
 “ Gu’n siubhladh sinn gu leir, tre dheuchainean
 cruaidh;

“ Ge b’e chluinneadh sgeul air mar dh’eirich ’san uairs’;

“ Cha’n eil ar naigheachd eibhinn ri ’leughadh do’n t-sluagh.

“ ’Nuair thoisich ar naimhdean, air campach’ mu’n cuairt,

“ B’eigin dhuinn san am sin, dhol teann ann san ruaig ;

“ ’S teicheadh chum nam beanntean, ge d’ bha’n geamhradh cruaidh,

“ ’S bha mnathan agus clann ann, ’s iad fanntic le fuachd.

“ Ge d’ bha’n oidhche reot’ ann, ’us sneachda mor gu’n di,

“ Lean iad air ar toir, gu ar fogair as an tir ;

“ B’e sud an oidhche bhronach, bu mhoir a chaidh ’n di ;

“ Thug na mnathan suas an deo ann, ’sa chlann a deoth’l na cich.

“ Bu sheachranach a bha sinn, ’sna fasaichean fuar ;

“ Air feadh na’m beanntean ard sin’ us’ fardach cha d’fhuair.

“ Rinn an sneachda mor bh’ann, ar treor a thoirt uainn,

“ ’S ann choidil sinn comhladh, gu samhach ’san uaigh.

“ ’S ’nuair theich sgail na h-oidhche, ’sa dh’fhoillsich an lo,

“ ’S iomadh aon a dh’eug dhinn, ’s bha cuid air eigin beo ;

“ ’Us luidh’ ar cuirp gun adhlac, ’s ann air na beann-tean reot,

“ Gus ’n d’ rinn sneachd’ a gheamhraidh ar ’n adhlac’ le chleoc.

“ Cha’n eil sud ach pairt, do ar caramh ’s gach am ;

“ Oir bha ar naimhdean laidir, ’s ar cairdean ro ghann ;

- “ 'S an dream a bha saoth'rach, a cumail taobh ruinn ann ;
- “ Cha b'urrainn iad ar saoradh, bha'n gairdeanaibh co fann.
- “ Bha Prionnsachean GERMANY dearbht' ann sa chas ;
- “ S' rinn CROMBHELL na dh'fhaod e, gu'r saoradh o n' bhas ;
- “ Ach tearnadh cha'n fhaodadh, a h-aon diu' an traths' ,
- “ 'S gu'm b'e sud run siorruidh, an Riagh'l-fhear a's aird.
- “ Fa dheireadh thainig doruinn, le orducha ar Rìgh ;
- “ Air Babilon mhoir sin, a dhoirt fuil nan naoimh ;
- “ Bhuail e claidheamh a bheoil oirre, 's leon e i 'chaoidh,
- “ 'S cha'n fhaodadh neach a comhnadh, s' bha moran 'ga claidh.
- “ B'e LUTHER agus CALBHIN, gu h-araidh thug buaidh ;
- “ Bu mheadhon ann na lamhs' iad, thabhairt danachd do'n t-sluagh ;
- “ Bhi leughadh na firinn, 's bhi dilis do'n Uain ;
- “ Sgaoil iad am Biobal, 's na h-uile tir mu'n cuairt.
- “ Mu na cuig-ceug-deug, sin a bhliadhna tha ri luaidh,
- “ 'San d'eirich na daone, thug saorsa mu'n cuairt.
- “ B'e sud a mhadainn phriseal, bha ghrian a direadh suas ;
- “ Theich an dorchadas mor sin, bha comhdach gach sluagh.
- “ Nis sgaoil an naigheachd eibhinn, gu reidh feadh gach ait'
- “ 'S bha fianuiscean treubhach 'ga sheuladh le'm las :
- “ Bha Alb' agus Eirinn, gu leir fo na Phap ;
- “ 'S e nis mar leomhan beuchdach, an deigh 'reub aig cach.

“ B’e HAMILTON an ceud fhear, thug sgeul air dho dh’ Alb’;

“ Shearmonaich e’n fhirinn, air feadh nan crìochan garbh;

“ Ach dhun iad e’ sa phrìosun, o n’ bha fhirinn searbh,
“ S loisg iad a ris e, le mi-run ’s le fearg;

“ Ach chuir e sìol neo-thruaillidh, thug buaidh ’n deigh bhais;

“ ’Us moran deth na h-uaislean, bu chruaidh leo’ chas;

“ ’S thuig moran do’n t-sluagh, gu’n robh buaidh ’sna bha e radh,

“ ’S gu’n d’rinn e fhuil a dhortadh, ’s e ’n dochas ri slaint’.

“ Ach bhrosnaich a bhas, cuid deth chairdean gu eud;

“ ’S bha EÒIN KNOX gu h-araidh, na dhuine laidir treun;

“ Na dhuine deasbhriathrach, ’s e dian na spiorad fein;

“ ’S bha buaidh leis ’sgach ni, o’n ’se ’n fhirinn chuir e’n ceill.

“ Dh’innis e ’s gach ait’, gu’m b’e ’m Pap duine pheac’;

“ ’S nach robh ach iodhalaoradh, ’sna nithe faoin a bhac’;

“ Innleachdan shatan, ’s aith’ntean dhaoine bochd,

“ ’S iad siubhal ann ’sa cheo, bha ’ga’n treorach do’n t-slochd.

“ Ach ’s tric chuir iad am fang e, bha ’naimhdean co treun;

“ Ach dh’aindeoin Banrigh Mari, ’sa naimhdean gu leir;

“ Fhuair e bas ann an sìth, ’s chuir e’n fhirinn an ceill;

“ ’S thug e ’m Pap gu bhi iosal, ’sna crìochaibh so fein.

“ ’S ann ri ’linn a thainig fuaim naigheachd chruaidh as an Fhraing,

“ Deich mìle fichead sluaigh, bhi’n aon uair gun cheann;

“Do’n dream a bha buadhach, ’sa lean an t-Uain
’sgach ann,

“’S cha shiubhladh neach na straidean, bha’m fuil co
graincil ann.

“’S an Alb’ ge d’ bha’n fhirinn, a dìreadh, ’sa fas ;

“’S iomadh duine dilis chaidh dhiteadh gu bas ;

“An ainmach’ cha’n fhaod sinn, gach aon diu’ an
traths’ ;

“Ach cheannuich iad gu daor dhuinn, an t-saorsa tha
’g cach.

“Air scaffoildean ard’, ’s ann a bhasaich a chlann,

“Ga’n gearradh leis na tuadhean, ’s ga’m bualadh’ sa
cheann.

“Ach choinnich iad am bas, deanamh gairdeachas ann ;

“Am fianuis an t-sluaigh sin, thug fuath dhoibh ’s
gach am.

“Timchioll Duncidinn, tha sgeul ’san taobh deas,

“Air iomadh duine treun, nach do gheill ’s nach
deach as,

“Chaidh chumail fada beo, deanamh an doruinn na’s
meas’

“Ann an seirichean iarunn, ’gam pianadh le teas.

“Dh’fhosgail iad pairt diu’ ’s chaidh ’n cridhe blath
thoirt asd’,

“’S an cridhe sin a chaineadh ; le daone laidir crosd’ ;

“Chaidh cuid dheth ’n corpa’ luachmhor, a cheangal
suas air puist,

“Cuir eagal air an t-sluaigh sin, nach d’thug buaidh air
an olc.

“’Sa nis a chairdibh gradhach, tha ’m fasach nan deoir ;

“Cha’n ann a gearan tha sinn air Ard Rìgh na Gloir ;

“Ach ’g innseadh ar caramh, do’n aireamh tha beo ;

“A chum gu’m biodh iad laidir, ge d’ bhith’ an sarach’
mor.

“ Nis slan leis gach trioblaid, gach mi-ghean ’us bròn ;
 “ Tha fois agus sith, ann an Rìoghachd na gloir ;
 “ Ge d’ bhasich sinn dibli, tha sinn d’a riridh beo,
 “ ’S leig sinn ’nis air di-chuimhn’ gach ni thainig oirn’.

“ Chaidh ar lotean a shlanach’, ’us plasd a chuir ruinn ;
 “ Do dh’fhuil an Uain a bhasaich, thoirt slainte d’ar
 cloinn
 “ Cha’n fhaic sinn tuille cradh, ’s cha bhi’m bas ri ’r
 linn,
 “ ’S cha’n abair an luchd aiteachaidh, ’tha sinn gu tinn’.
 “ ’S e ’n t-Uain ar Fear stiuraidh, ’s cha churam
 dhuinn ann,
 “ Thug e beatha ’us iul duinn, ’s chuir e crun air ar
 ceann,
 “ ’S bitheadh slaint’ agus gloir dha, na oran da chlann,
 “ Feadh linnibh na siorruidheachd, gun chrìoch, na gun
 cheann.”

LA A BHREITHEANAIS.

EISD anam neo-bhasmhor,
 Tha ni araidh ri chluinntinn ;
 Ma ’se ’s nach creid thu na thra’ e,
 Bheir am bas ann do chuimhn’ e.
 ’S e sin, gu’n coinnich thu’n t-Ard Rìgh,
 Ann a lathair toirt cunntas ;
 ’S cha’n fheud thu choinneamh sin aicheadh,
 Ge d’ chuir thu’n trath-s’ a’m beag suim e.

Tha aon la air orduch’,
 Ann sa’n comhlaich clann-daona ;

Ann sa'n coinnich sliochd Adhamh,
 'S gach neach a dh'aitich an saoghal :
 'S an dream a chreid ann a shlainte,
 Bheir a ghras aiseag saor dhoibh,
 'San dream a's mo rinn tair air,
 Teich' o lathair, cha'n fheud iad.

O anam gun churam,
 'Nis duisg agus smuainich,
 'Nuair thig Leomhan treubh Iudah,
 'N dthig thu dlu' dha gun uamhas ?
 Am feud do chridhe bhi laidir,
 Na do lamh a bhi buadhach,
 'Nuair a chi thu 'na ghloir e
 'S an h-aing'libh gloirmhor mu'n cuairt da ?

Faic an Ti rinn thu threigsinn,
 'Sa bha thu ceusadh gach lath ;—
 Faic e tighinn 'sna speura,
 Mar Rìgh treun air a chathair ;
 Chi thu nise 'na ghloir e,
 Tighinn a seomar na'm flaitheas,
 'Us milltibh dh'aing'libh fo ordugh,
 'S iad air mhorachd a feitheamh.

Cluinn an trompaid 'ga seideadh,
 'S fuaim nan speur a dol thairis ;
 Tha na mairbh 'nis toirt geil da,
 'S iad ag eiridh o'n talamh ;
 'Nis dh'fhosgail na h-uaighean,
 'S bhruchd an sluagh asd' gu h-ealamh,
 'S thug e 'm follais an sluagh sin,
 A bh'ann 'sna cuaintean am folach.

Cha'n fhac thu sealladh cho mor ris,
 O'n thoisich a chruitheachd ;
 Tha'n sluagh cho tiugh ris na locuist,
 Air bharr an fheoir 's iad a cruinneach ;
 Chi thu bochdean an t-sluagh ann,

'S daon' uailse na cruinne,
 'S iad air measgadh le cheile,
 'S eallach fein air gach duine.

Tha mìle tairn'each aig eigheach,
 'S an sluagh gu leir tha ri faire,
 'Us leis an fhuaim th'ann sna speura',
 Chrith gach creutair air thalamh :—
 Tha'n cuan 'sna tonnan aig beucaich,
 'S tha bonn nan sleibhtean air carach',
 'S tha cridhe dhaone ga'n treigsinn,—
 Ach c'ait an d'theid iad ga'm folach?

Chrath e cumhachd nan speura,
 Dhorch' a ghrein, 'us a ghealach;
 'S tha puist na tal'mhainn air geileadh,
 'S thuit na reultan gu h-ealamh;
 Tha obair naduir gu leir ann,
 Dol as a cheile le cabhaig,
 'S cha'n fhuirich ni ach an sluagh sin,
 Nach fhaod gluasad na carach'.

Ach anam, ma fhuair thu,
 Fuil an Uain gu do shaoradh,
 Na biodh do chridhe ga d'fhaillin,
 Cluinntinn caramh an t-saoghail;
 An Ti 'sna chuir thu do dhochas,
 'Se sud a ghloir tha ga taomadh,
 'Se sud na tuitlean a chual thu,
 Thig air an t-sluagh nach dthug gaol da.

Ma tha thu creidsinn na firinn,
 'S fuil na h-iobairt ga d' naomhach';
 Ma tha thu 'g aicheadh mi-dhiadhachd,
 'S ana-mianna' an t-saoghail;
 Ma ghabh thu tlachd ann' a aitheantaibh,
 'S cuing an t-Slanuighear eutrom;
 Slan leat tha thu tearuint',
 'S an Ti is airde ga do shaoradh.

Cluinn guth an Fhir-shaoraidh,
 Faic a ghairdean gu h-ealamh
 'Tional dhachaidh nan daone,
 Rinn e shaoradh o'n talamh;
 O'n is creutairean naomh iad,
 Thug an gaol da gun mhealladh,
 Bheir e suas iad gu Pharras,
 'S chaoidh cha fhaillnich a ghealladh.

Thig e'n sin mar Fhear Posda,
 'S theid na h-oighean 'na choinneamh;
 'S iad uile deasach' an lochrain,
 Ach cha'n eil moran diu' ullamh;
 Tha iomadh aon a chuir, dochas
 Ann an lochranaibh folamh,
 Air son gu'n d'ith, 'us gu'n d'ol iad
 Aig a bhord air an talamh.

Ach bheir e suas leis na h-ailleagain.
 'S bith' cach dheth sin folamh;
 'S their e ris os aird' riu,
 " So an aireamh rinn faire,
 " Lean iad mise gu dilis,
 " An' staid iosal air thalamh,
 " 'S tha mi nis' dol ga'n ardach',
 " 'S mo dheas-lamh dhoibh mar ghealladh.—

" 'So an dream a thug buaidh,
 " Le fuil an Uain rinn an saoradh,
 " Thug iad umhlachd dha m'aitheante,
 " Dhaindeoin caineadh an t-saoghail;
 " Ge d' chaidh cuid chuir gu bas diu'
 " 'S tric an sarach' le daone,
 " Cha do smuainich iad m'aicheadh;—
 " 'Se sud an aireamh thug gaol domh.

" Fhuair mi biadh agus aodach
 " O na daone thug speis domh;
 " 'Sa 'nuair a bha mi gun slainte

“ Fhuair mi cairdeach gu leir iad ;
 “ ’San uair a bha mi sa phriosun,
 “ Rinn iad gach ni dhom bha feumail,
 “ ’S cha’n eil mi nis dol ga’n aicheadh,
 “ ’S gur ann na’n ait’ chaidh mo cheusadh.

“ A shluaigh bheannuichte m’athair-sa !
 “ Thigibh fathast ’us cisidibh,
 “ Suidhibh sìos air a chathair,
 “ Tha ni gratheil ri ’reiteach,
 “ Eadar mise ’san sluagh sin,
 “ Rinn mo bhualadh ’s mo reubadh,
 “ Rinn mo shailtairt fo’n casan,
 “ ’Sa rinn gu maslach mo cheusadh.”

An sin caoch’laidh a ghnuis,
 ’S thig ordugh dlu chum an tionail ;
 ’S theid luchd an uile thoirt dlu dha,
 As gach duthaich ’us fine ;
 Theid gach cealgoir a rusgadh,
 ’S theid na cuiltean a shireadh,
 ’Us theid gach coguis a dhusgadh,
 ’S bith’ iomadh suil ann ri silleadh.

Theid na leabl’raichean fhosgladh,
 ’Us thig a choguis thoirt fianuis ;
 ’San uair dh’fhosglas e’m Biobal
 Ni sud an diteadh gu sìorruidh ;
 “ Sluagh malluicht’ rinn tair orm,
 “ Teich gu brath iad o m’ fhianuis,
 “ Cha dthug iad umhlachd do m’aitheante
 “ ’Us cha do ghradhaich iad riamh mi.

“ Chuir iad cul ri mo shlainte,
 “ ’Us rinn iad taircuis air m’ fhirinn,
 “ ’S bha cuid diu’ briseadh na Sabaid,
 “ ’S cuid a caineadh nam firean ;
 “ Bha cuid ri mionnain ’s ri breugain,
 “ ’S a tlachd gu leir ann a’ mi-rum,

“ S’ ge d’ bha cuid air’n robh cleoc dhiu’,
 “ Bha’n tolc an comhnuidh os ’n iosal.

“ Sibhse nis tha gu freagairt,
 “ Air son teagasg na firinn,
 “ Fhuair tomhas do dh’eolas
 “ Air nithibh mor a Bhiobail ;
 “ Ach an sligh’ a pheacaidh,
 “ ’S ann a chleachd sibh ’bhi ’g imeachd,
 “ ’S chuir sud moran air seachran
 “ A leantuin cleachdadh nan sinnsir !

“ Tionailibh chum mo chli iad,
 “ Sud a chrionach gun toradh,
 “ Cha robh ach sgail aig na daone,
 “ ’S tha iad eutrom ’sa chudthrom ;
 “ Cumaidh ceartas an sas iad
 “ Gus am paidh iad na th’orra,
 “ ’S tilgidh ’mach iad a m’fhianuis,
 “ Gu teine-siorruidh mo chorroich.”

’S cruaidh an cridh’ air nach druigh e,
 Liuthad suil bhios gun aighear,
 ’S iad a ranaich ’sa buraich—
 ’S a cuir an cul ris na flaitheas ;
 ’S iad ga’n tionail aig Satan,
 ’S an darna bas orra a feitheamh,
 ’S ge do dh’eigh iad air trocair,
 Cha’n eil dochas ri faighail.

“ Slan le Dia, slan le dochas ;”
 (Tha iad bronach aig eigheach)
 N: “ Slan le rioghachd na gloire,
 “ Dh’ionnsuidh solas cha dtheid sinn ;
 N: “ Slan le cairdean ’s luchd colais,
 “ A fhuair trocair ’s rinn feum dhet :—
 “ Theid sinne sios le sruth Iordan,
 “ Do shlocht mor na da’-eigin.”

Is bochd an sealladh an sluagh uè,
 Air am fuadach o lath'reachd;
 Air an glacadh le uamhas,
 'S aobhar truas mar a tha iad;
 Cha'n fhac' thu sealladh co bronach
 Cho fad 's bu bheo thu 'san fhasach,
 'S iad dol a chaith' na siorruidheachd,
 Ann am piantaidh do-aireamh.

Ach nis shiubhail na daon'ud,
 'S chaidh an gaor as ar cluasean;
 'Us chaidh an slochd orra dhunadh,
 'S cha'n eil duil ann e fuasg'ladh;
 Ach a chuideachd a dh' fhag iad,
 Ann am fabhar an Uain sin,
 Chuir iad an aghaidh air Pharras,
 Faic a phairtidh dol suas leo!

Faic an aighear 'san solas,
 A seinn nan oran tha taitneach!
 'S cluinn farum nan ainglibh,
 Le Bean-na-Bainse dol dachaidh!
 Bheir iad steach i do'n t-seomar,
 Sa'm bheil a ghloirsan ri fhaicsinn,
 'S mairg nach bitheadh dhe'n aireamh,
 Gheibhadh gras gu bhi'n taic' rithe!

GLOIR AN UAN.

'THA Sìon a seinn co binn 'sa 's urrainn,
 Toir mìle urram do'n Uan,
 'Sa seinn air a' ghaol nach caochail tuilleadh;
 'Se shaor i buileach o'n truagh;
 Halleluiah gu buan aig sluagh nam flaitheas,
 Tha cuartach' caithir an Rìgh;

'S na leanas an t-Uan de'n t-sluagh air thalamh
'So 'm fuaim ni tairis an cridh.

'S airidh Mac Dhe air geill a's urram,
'S e fein a dh'fhuiling am bas ;
'S e chunnaic ar feum 's ar n-eigin uile,
'S leis fein bu duilich ar cas ;
'S ann ghiulan e fein gu leir na buillean,
O'n d' eirich dhuinne bhi slan,
'S tha 'lotan 'sa chreuchdan 'g eigh each uile,
Gach creutair urram thoir dha.

B'iongantach saor do ghaol o'n toiseach,
Do dhaoine bochd a bha caillt ;
'N uair a thainig thu 'nuas le fuaim an t-Soisgeil,
'S gun aon neach cosnadh do ghradh ;
Bha sinne gun Dia, 's gun dion, 's gun dachaidh,
Gun rian, no fasnadh o'n fheirg ;
'S a mhalluchd gu buan 'g ar ruagadh dhachaidh,
Gu cuan do lasraichean dearg.

Ach cheannuich an t-Uan a shluagh o'n tuiteam,
A's fhuair e iuchair a bhais ;
'S tha slaint' a shluaigh gu buan 'na chridhe,
'S cha dual dhoibh rithis bhi'n sas ;
Air Calbhari dh'ol e'n doruinn uile,
A's dhoirt e fhuil air an lar ;
'S a naimhdean bha mor 's ann leon e uil' iad,
'S gu glormhor bhuinig e 'm blar.

Tha fuil air ma'n cuairt, 'sa ghruaidh lan fallas,
Sud fhuair e 'n amair na feirg,
N' 's gile bhian na ghrian, 'sa gheallach,
Tha ionhaidh geal agus dearg ;
N' ead luaidh' e 'san uaigh, thug buaidh le cabhag,
Tha chaidh suas le caithream gu glòir ;
's shuidh e gu buan mar Uan 'sa chathair,
'S tha sluagh nam flaitheas 'na choir.

'S e ghaol a bha siorruidh riarach sinne,
 A's Dia bhi leinne 'san fheòil;
 A's cupan a ghaol bhi taomadh thairis,
 'S e saor dh' ar n-anam ri ol;
 Tha buaidh ann a ghradh a dh' arach cloinne,
 Ni 's fearr na bairn' agus fion;
 'S an t-anam bhios tauagh 'ga ruag' 's e folamh,
 'S e 'n t-Uan so baile na dion.

Tha iocshlaint' 'na bhas, 's tha slaint' 'na gheal-
 ladh,
 'S fo sgail' tha comunn ri Dia;
 'S tha feartan gu fas o ghras ag sruthadh
 Bheir bas air cumhachd gach miann;
 Tha abhnuichean solais glormhor fallain,
 Tighinn beo o charraig nan al;
 So 'm fìor uisge beo chuireas ceol 's gach anam,
 A dh'olas glan e mar tha.

'S e m' fhireantachd saor, 's mo naomhachd ghlan e
 M' Fhear-saoruidh, 's carraig mo shlaint;
 'S e m' altair, a s m' iobairt-sith, a's mo charaidh,
 Mo Rìgh, mo Shagairt, a's m' Fhaidh;
 'S ar bhunait chinnt' cloch-chinn na h-oiseann,
 'S e 'n Ti a choisinn mo ghradh;
 'S 'n uair thig e ris bidh mi ris cosmhuil,
 Ge diblibh bochd mi an traths'.

'S ged luidh mi 'san uir, theid mo dhusgadh ris,
 Thoir cliu do Thighearn na gloir;
 'S 'n uair theicheas gach duil roimh ghnuis a bhreith-
 theamh,
 Tha mo dhuil ri tighinn na choir;
 Thig cuirt leis a nuas do shluagh nam flaitheas,
 'S bidh an t-Uan air cathair na gloir,
 A's tionailidh 'n sluagh, 's theid an uaigh a
 thadh
 Le fuaim an latha bhios mor.

Bithidh cumhachd nan speur, bidh na' neimh 'san
talamh

Gu leir dol thairis le toirm ;

'S theid a naimhdean gu leir o'n treud a sgaradh,

'Nach do gheill air thalamh'd a ghairm ;

Feuchaibh, dideanaibh breig rinn gu leir am mealladh,

'Theid breug as faileas air cul ;

'S bidh iad 'g urnuigh gu treun ris na sleibhte carach'

'S gu leir am folach o ghnuis.

Tha guth aig co treun 's gu'n reub e 'n cridhe,

'S gu'n eirich crith anns gach feoil ;

'S their e imichibh uam ris an t-sluagh a ris,

Nach d'fhuaire e'n slighe na coir ;

Deanaibh 'n tilgidh gun dail eadar lamh a's chasan,

Gu brath far nach faic iad a ghrian ;

Sud an scal a bhios cruaidh 'se mo thruaighe ris,

An sluagh a bhios gun dion.

Ach 's sonadh gu brath an aireamh bheannuicht',

O'n bhas chaidh cheannach le Criosd,

Cuiridh cumhachd a ghrais na lathair gun smal iad,

'S gu brath chaidh fhannaich an cridh' ;

Ni e 'n crunadh le gloir, 's robachan geala,

Ni 'n comhdach thairis gu'n sail ;

'S cha chuimhnich iad bron, bidh 'n doruinn thairis

'S bidh 'n solas maireann 'na lath'r.

'S iongnadh leam fuachd a's cruas mo chridhe,

Gach uair a bhitheas mi cainnt' ;

Ma'n ghaol a thug buaidh air sluagh a's cinnich,

'S nach cualas idir a shamh'l ;

N' air a miann le ainglibh beachdach',

'S nach aingidh seachran mo chridh' ;

Nach gabhadh e tamh gu brath na chuideachd,

Ma tha mi tuigsinn a bhrigh.

'N thig thu gun dail, thoir gras gu frèagairt,

'S thoir fas air creidimh is gradh.

'S gu caithris a's urnuigh lub mo chridhe,
 'S bidh mo dhuil ri d' thighinn gach trath;
 'S tha chruitheachd an duil ri urach' leatsa,
 'S an suil gu beachd ris an la,
 'S an saor thu do shluagh o'n uaigh 's o'n seach-
 ran,
 O thruaill'eachd, peac' agus bais.

Ach 's beag a chaidh luaidh dheth bhuaidhean tait-
 neach,
 Measg sluagh 's tu 's maisich na cach;
 'S tu 's maisich na ghrian, 's tu miann nan cinneach,
 'S do bhriathran silcadh le gras;
 'S tu fineamhuin nan geug, 's tu reult na madainn
 'S tu ghrein a sgapadh na neoil;
 'S air seachran cha d'theid do threud ro fhada,
 'S tu fein a tagradh an coir.

'S tu meangan cliuteach, ur, dh'fhas fallain,
 'S tu lub' gu talamh o ghloir;
 'S an toradh a ghiulan thu ma shireas,
 Gheibh Iudhaich 's Cinnich dheth air;
 Tha t-ainm mar an driuchd 's a' cubhraidh na'n
 oladh,
 'S o d' ghnuis thig solus a's gras,
 'S tha briathran do bheul mar cheir na meala,
 Toir sgeul d'ar n-anam air slaint'.

'S tu Leighich nan gras ni slan na lotan,
 Tha graneil, goirt, agus ciurt',
 'S tu nathair 'san fhasaich 's aird' chaidh thogail,
 'Thoir slaint' do'n phobull bha bruilt';
 'S tu Prionnsa na Sith, chuireas crìoch air cogadh,
 'S an riogbhadh thog thu le d' ghras,
 'S tu bratach nam buadh ni 'n sluagh a thionail,
 Dha'n dual do leanail gu brath.

S tu fein an ceann-iuil ni'n stiureadh dhachaidh,
 A duth'chain' fada gu tuath;

'S bidh do ghras dhoibh as ur mar dhriuchd na maidainn

Toir urach' neart dhoibh gach uair ;

'S tu leomhann treubh Iudah, 's FLUR nan gaisgeach,

'S tu dhuig a mach as an uaigh :

'S bidh naimhdean do ghloir na'n stol fo d'chasaibh,

'S do mhorachd marcachd le buaidh.

'S fear tagraidh thu, ann an cuirt nam flaitheas,

Ro dhluth do chathair nan gras,

'S tu aingeal a chumhnant, 's tuis 'ga mhasgadh,

Ni 'n urnuigh taitneach na lathair ;

'S tu suim do gach sanhl', 's tu ceann na h-Eaglais

'S gach am ni freagairt na h-ait' ;

'S an Sagairt, 'san iobairt, chriochnaich annad,

'S tu brìgh a's anam gach sgail.

'S tu suim agus brìgh a Bhiobail uile,

'A sgrìobhadh dhuinne le Dia,

'S tu beath' gach feoil, 's tu gloir na cruith'eachd,

'S tu 's oirdhe chunnaic sinn riamh,

'S tu grìan agus sìor, 's tu ceol nam flaitheas,

'S tu dortadh na seas gach taobh,

'S ged robh sìoradheachd ann gun cheann air dhuinne,

Cha rannsaich uile do ghaol.

O sibhse thug speis dha treigibh 'm peacadh,

'S gach ceum do sheachran an t-sluaigh,

A's leanaibh e fein le ceumaibh seasmhach,

Toir geill d'a reachdan gach uair,

O bithibhse naomh, 's thugaibh gaol 'nar cridhe,

Dha fein, d'a shligh' ; 's d'a shluagh ;

A's seinnibh an traths' le gras air an t-slighe,

'S ni 's fearr 'n uair bhios sibh shuas.

AN GEATADH CUMHANN.

'Se naigheachd bhronach a ta ri luaidh,
 A's tha e sgriobhte le firinn bhuan,
 Gur beag tha beo, 's gu 'm b'eil sligh' na doruinn,
 'S ann air a domhlach' le moran sluaigh.

'Se 'm peac thug bas oirnn sa dh'fhag sinn mall,
 'Se mhill sliochd Adhamh, 'sa dh'fhag iad dall;
 B'e mortair treun e, a mharbh gu leir sinn,
 Thug malluchd Dhe oirnn 's na h-uile call.

Ach Uan De rinn e 'n reite a ris;
 'S b'e 'n sgeul ro eibhinn g'un d'eigh e sith,
 Le fhuil a dhortadh, a's fheoil a reubadh,
 Chaidh lot' sa cheusadh air Calbhari.

'S tha dorus trocair air fhosgladh saor,
 'S gach neach gheibh eolas air meud a ghaol,
 Cuiridh iad an dochas 'na ainm ro-c'ormhor,
 'S cha'n fhaic iad doruinn gu s' nàil nan saogh'l.

Anam ma's ail leat bhi 'n sonas buan,
 Gabh ris an t-slaight' so 's thoir gradh dha 'n Uan,
 Rach 'stigh gun dail, 's ann air geat' nan gras so,
 Ma'n d'thig am bas ort, 's gu 'm bi thu truagh.

Oir 's mor do dhit' air na h-uile doigh,
 Ma ni thu di-meas air slaint' co mor,
 Bidh peanas dubailt' do'n dream chuir cul ris,
 'S a lot as ur e 'sa bha 'ga leon.

Ach mo 's aen thu bheir gaol da fein,
 'S air sligh' na naomhachd gu 'n lean thu cheum,
 'Sonadh gu brath thu, 's cha chiurr am bas thu,
 A's gheibh thu lathaireachd 's gu brath cha treig.

AM BIOBAL.

EISDIDH riums' ars' Biobal,
 'S gheibh sibh eolas air firinn bhios buan,
 'S ann aig na naoimh bhios mi priseal,
 Ach bheir mi comhairlean dilis do'n t-sluagh,
 'S e 'n Spiorad Naomh rinn an fhirinn,
 Air mo chridhe 'sgriobhadh gach uair ;
 A's cha 'n ath'raich ni dheth,
 Ged theicheadh muir, agus tir, agus cuan.

Tha na h-Abstoil 's na faidhean,
 'S na h-uile firean a ghradhaich an t-Uan ;
 A cuir an seula gu brath ris,
 'Sa dearbhadh uile gu'n d'thainig mi nuas
 'S gur mi lochran an t-saoghail,
 'S mi bheir eolas do dhaoin' air an truaigh,
 'S tha mi foillseach' Fear-saoruidh,
 Dha na braighdean tha 'n daorsa ro chruaidh.

Ma 'se 's nach dorch' iad mo chomhradh
 Le briathrean gun eolas, gun fheum,
 'S mise a dh'innseas an doruinn,
 Do gach neach nach d'fhuaire eolas Mhic Dhe ;
 Tha iad uile thaobh naduir
 Fo na mhalluchd, 's am bas tighinn 'na dheigh ;
 'S gu 'm b'eil corruich an Ard-Rìgh
 Air gach neach tha gun ghras fo na ghrein.

'S mar beirear a ris d' iad,
 'S mar d'thoir eolas air Iosa iad beo,
 Bidh iad gu sìorruidh fo'n dìtheadh,
 'S theid an dunadh a Rìoghachd na Gloir ;
 Ma 'se 's nach creid iad an fhirinn,
 'S mar bi 'n aithreachas fìor air gach doigh,
 Cha bhasaich iad mar am firean,
 'S ann a luidheas iad sìos ann am bron.

Ach an dream a gheibh eolas,
 'S tha creidsinn gach doruinn a t'ann,
 'S tha nis ag eigheach, dean trocair,
 Air neo bidh sinn an doruinn gun cheann;
 Ni mi direach an seoladh
 Dh'ionnsuidh 'n iobairt as glormhor a th'ann,
 'S cha 'n fhailing bunait an dochais,
 Ma 'se 'n fhuil a chaidh dhoirt' air a chrann.

Ann an gnuis an Fhear-shaoruidh,
 Chi iad trocair, a's gaol ann, a's gras,
 'S bidh mis' a feuchainn a ghaol dhoibh,
 Gus am faic iad co saor 'sa tha slaint',
 'S their mi, olaidh gu saor dheth,
 'Se 'n t-uisge beo th'ann 'bheir daoine o'n bhas :
 Sibhse tha tartmhor, na caomhnaibh,
 Tha cuan mor ann 's cha traogh e gu brath.

San dream a chuireas an dòchas,
 Anns 'na geallanaibh mor bheir mi dha,
 Gheibh e sith, agus trocair,
 Gheibh e sonas, a's solas, a's gras ;
 Gheibh e bas ann an dochas,
 Ris an ais-eirigh ghlormhor as fearr ;
 'S gheibh e oighreachd 'sa ghloir sin,
 Far nach coinnich e bron ann gu brath.

Ach tha mi 'g inniseadh gu saor dhoibh,
 Chum 's nach mealllear na daoine le sgail,
 Gu 'm b'eil comhar' ri fhaotuinn,
 Air gach neach air 'n do shaoruich mo ghras,
 O'n nach eil iad gun truail'eachd,
 Bidh iad dealluicht' air uairibh am pairt ;
 Ach bidh iad naomha 'na 'n gluasad,
 Bidh iad iriosal, stuaima, thar chach.

Tha iad 'g ainneadh mi-dhiadhachd,
 'S thug iad fuath dha bhi riarach' na feoil,
 'S tha 'n co-chomunn an uaig'neas

Ris an Athair tha shuas ann an gloir.
 ‘S iongantas fo na ghrein sud,
 Mar tha iad gradhach a cheile co mor,
 ‘Sa chum an‘man a shaoradh.
 Gu’n dean iad cosd’ agus saothair gu leoir.

‘S iad geugan torrach an fhion-lios,
 A’s cha bhi iad mar chrianach gun bhlath,
 ‘S o’n cha ‘n suidheach’ ‘sa ‘n fhionain,
 Bidh iad sultmhor ‘s gu siorruidh a fas ;
 Ni iad aoradh d’a riridh,
 Ann an spiorad, ‘s am firinn tre ghras,
 ‘S bidh iad treibhdireach dileas
 Anns an aidmheil a ni iad na lath‘r.

Ach luchd breug, a’s cul-chainidh,
 Misg, a’s mionnan, a’s ardan, a’s strigh,
 Sanntach, neo-ghlan, mi narach,
 A’s luchd-aidich’ gun ghras a tha cli ;
 ‘San dream tha bristeadh na Sabaid,
 ‘S iad le ‘n aing‘eachd a fasach’ na tir,
 Tha mis’ ag innseadh dhoibh tratheil,
 Nach eil cuid ac’, no pairt ann an Crìosd.

Nis, gabhaidh foghlum a chairdean,
 ‘S mis’ fear-teagaisg is fearr tha fo’n ghrein,
 Cha ‘n eil duine gun fhailing,
 ‘S cha bhi ‘n leabhar ni’s fearr na iad fein ;
 Ach ‘s mis’ leabhar an Ard-Rìgh,
 ‘S nach mearachd, no failing, no breug,
 Soilleir mar chriostal tha m’ fhirinn,
 Ruith mar abhainn bho Rìgh-chathair Dhe.

‘S mi tobair an eolais,
 ‘S an dream theid domhain ‘sa dh’olas gun dìth,
 ‘S a bhios a creidsinn ‘san dochas
 Gu’n dean an Spiorad an seoladh ‘s gach ni ;
 Ni mi ni’s tuigsich re ‘m beo iad,
 Na na seanairean mor anns an tir,

Ma bhios iad 'g urnuigh 'sa leughadh,
 Tric a smuanach' 's gur leir dhoibh mo bhrigh'.

Rinn mi fianuis 'san t-saoghal,
 O'n la thug Maois mi o'n uaigh;
 Ach 's tric a chuir iad gu faoin mi,
 'S tric a sheachain iad m' fhaobhair bha cru-
 aidh,
 'S tric a chuir iad gu bas mi,
 Ann an Sodom 's am Babilon thruagh,
 'S tric a luidh anns na sraidean.
 Fo na cosan bu taireil de 'n t-sluagh.

Ach tha mi nis orr a 'g eiridh,
 'S chi mo nairuhdean gu leir mi dol suas,
 'S tha mo chairdean fas treubhach,
 'S a' cuir an guailnibh ri cheil 'san uairs',
 Tha aon Aingeal ro threin,
 Ruith leam mar iolar nan speuraibh aig luath's
 'S tha Aingeal eile ag eigheach,
 Thuit Babilon bhreun ann san uaigh.

'S theid mi gu iomal an t-shaoghail,
 Deanamh sgeul air Fear-saoruidh na'm buadh,
 'S ni mi bhratach a sgaoladh,
 Chum 's gu'n tionail na daoine ma'n cuairt;
 Labhraidh mis' anns gach canuin,
 'S ann air slighe na slaint' bhios mi luaidh;
 'S theid na Cinnich a shlanach',
 'S bheir iad cliu agus gradh 's ann do'n Uan.

'S iomadh neach bha gun dochas,
 'S iad air seachran gun eolas air sith,
 Rinn mi 'shoillseach' 'sa sheoladh,
 Dh'ionnsaidh oighreachd a's gloir ta gun chrich;
 'S iomadh cridhe bha bronach,
 Rinn mi subhach le eolas air Criosd;
 'S rinn mi glic am fear gorrach,
 'S rinn mi cairdean de mhoran bha strigh.

'S iomadh duine bha aingidh,
 Lan ardan a's gamhlas 's mi-run,
 Rinn mi gheilleadh 'sa cheannsach,
 'S dh'fhas iad iriosal, gradhach, a's ciuin;
 'S iomadh duine bha fiadhaich,
 'S a cuir an aghaidh na diadh'achd gu chul,
 Dha n' d'fheuch mis' 'am Fear-saoruidh,
 'S thug iad geill da, a's gaol agus cliu.

'S iomadh fear-aidich' a's Pharasach,
 Bha daonnan 'g an arduchadh fein;
 Dha 'n d'fheuch mi truaill'eachd an naduir,
 Gus am fac iad an grainealachd fein,
 Gus an d'eigh iad a bhrathrean,
 Am b'eil doigh ann air tearnadh dhuinn fein,
 'Sa 'n uair a dh'fheuch mi dhoibh Slanuighear'
 Thug iad urram a's gradh dha, a's geill.

'S an dream thug gradh do Iehobhah,
 'S mi bu sholus 's bu lochran d'an ceum;
 'Se mo statuinn bu cheol dhoibh,
 Anns gach cas a toir solas dhoibh fein;
 Ni mi 'n stiureadh 'san treorach',
 Gus an ruig iad an gloir, 's nach bi feum
 Air grian, no coinneal, no lochran,
 'S cha dorch' an la le neoil feadh gach re.

 GEARAN NAN GAEL.

'S, AN t-seann seanachas, bha Gaeil ainmeil
 'Measg dhaoine b'ainmig an leithid ann,
 Le gaisg' a's cruadal, a's creach' air uairibh,
 'S bha 'm fuil co uabhrach toir buaidh dhoibh ann,

Gun tuigs' gun chial ac', ma thimchiol siorruidh-
eachd,

'S cha chual iad diadh'achd bhi idir ann ;
Ach baist' a's posadh a's suidh aig orduigh'n,
B'e sud an dochas a bha na'n ceann.

Ach cliu gu sonruicht' do Rìgh na Gloire,
Tha caochladh mor air tighinn oirnn san am,
Tha solus glormhor tighinn tre na cheo oirnn,
'S tha 'n t-uisge beo air dol feadh nan gleann ;
'S tha 'n dream bha gorrach nis 'g iarraidh eolas,
'Se 'n eigh an co'naidh nach dthig sibh nall,
A theagasg eolas do CHALEDONIA,
Nach b'i sinn doruinneach aig a cheann.

Sibhse fhuair gras gabhaibh truas 'na thrath dhinn,
Ma'n d'thig am bas oirnn 's nach bi sinn ann ;
Thigibh 's feuchaibh dhuinn rathad tearnaidh,
Gun eolas tha sinn, 's gun ghras 'san am ;
'San luchd-teagasg blath sin, a dheanadh stadh dhuinn,
Air feadh na Gaeltachd tha iad ro ghann,
'S cha tuig sinn Beurla 's cha leugh sinn Gaelic,
'Se 'm peac' 'sam bas rinn ar fagail fann.

Sibhse fhuar talann, a's gibht', a's grasan,
Labhraibh gu dan ruinn gun bhi 'nar tosd,
A's sibhse tha saibhir tha feum an traths' air,
Nis combhnaibh cach, a's na cunntaibh 'n cosd ;
S gach neach fhuar gras bithibh 'g urnuigh ghnath,
Ris an Ti as airde gun tamh, gun chlos,
Luchd-oibre araidh chuir feadh na Gaelteachd,
Am feadh 'sa ta sinn aig stol a chos.

B'e ar cleachd' o'r n-oige bhi aotrom gorach,
Gun neach a seoladh dhuinn sligh ni's fearr ;
Bhiodh tionail mor anns na tighinn-ceol dhinn,
Bhiodh seinn air oran, bhiodh spors' a's gair',
Bhiodh cuid le bosd deanamh miannan mor ann,
'S an t-Ainm ro oirdheire 'ga luaidh le tair,

S' bhiodh misg a's neoghlain' 's na tighean osda,—
'Sud sligh' na doruinn d'an crìoch am bas.

'San t-Sabaid ghloirnehor bu choir a naomhach',
'S tric chaith' sinn faoin i bho cheann gu ceann;
Le cainnt ro dhìomhan ma thimchioll Fianntaibh,
'S gach gnothaich tiomail a bhiodh 'n ar ceann,
Air cnuic 's air sleibhtean, 's na tighean ceilidh,
Bhiodh sinn le cheile a tionail ann;
Ach cha b'e 'm Biobal a bhiodh 'ga leughadh,
Ach faoin sgeul, air nach, d'thigeadh ceann.

'S ag uair na h-urnuigh bidh 'n sluagh fhuair iul air,
A tionail dluth dh'ionnsaidh cathair nan gras,
'S bhiodh iobairt churaidh o chridhe briut' ann,
'S Aingeal a chumhnant 'ga cuir 'na lathair;
Ach sluagh gun churam, rachadh 's na cuiltean,
Mar theid na bruidean a ghabhail tamh,
Gun leugh', gun urnuigh, gun seinn air cliu dha,
'S b'e sud an duchar bha measg nan Gaeil.

Bhiodh eagal mor orra roi' na BOCAIDHEAN,
'S iad faicinn moran diu nach biodh ann;
Bhiodh gisreag' 's orrachan, 's seachnadh chomh-
laichean,
'S moran seolaidhean ann na'n ceann;
Bhiodh aca Sighichean anns gach sith'ain,
A bheireadh sios leo mnathan a's clann,
'S bhiodh cuid a' brudair 'san sluagh 'ga mhineacn'
'S gun ghuth air Biobal bhi idir ann.

Nach truagh ri innseadh gu 'm biodh na milltean,
Do dh'an'man priseal co anabarr dall,
'S gu'n dtheid iad dìreach 'n aghaidh na firinn,
'S nach creid iad ni dheth a bhi gu'n call;
Sibhse tha cuir Biobail 's luchd teagaisg firinneach,
Dh'ionnsaidh INNSEANAICH fada thall,
Nach cuir sibh pairt diu' 's gach eilean Gae'lach,
Oir 's truagh gu brath dhuinn ma bhios sibh mall.

O'n dh'fhuiling Iosa, 's gu'n deach' a cheusadh,
 'S gu'n dthuart e fein gu 'm b'e sud a mhiann,
 Gu'm biodh an fhirinn 'ga cuir an ceill
 Dha na h-uile creutair tha fo na ghrian ;
 Nis', nam biodh Biobail an lamh gach creutair,
 Tha toil gu leugh' ann nach robh ann riamh ;
 'S na'm biodh an fhirinn 'ga cuir an ceill duinn,
 Theid sinn 'ga h-eisdeachd ge b' ann air sliabh.

'S ma gheibh sinn eolas air an Aon ghlormhor,
 Rinn fhuil a dhortadh air Calbhari ;
 Cuiridh sinn ar dochas 'na iobairt mhor-san,
 'S bheir esan coir dhuinn air slaint' gun dith ;
 Ni e 'ur treoruich' o shligh' na doruinn,
 'S ar cos a sheoladh air sligh' na sith ;
 'S focal Iehobhah bidh dhuinn 'na lochran,
 'S cha 'n e na seolachan tha gun bhrigh.

A Rìgh nìan Sluagh, 'se a's fearr 'san uair so,
 Bhi sealltuinn suas riut a' d' ionad tamh ;
 'S mar eisd an sluagh ruinn, a Rìgh gabh truas dhinn,
 'S ar gearan truagh thigeadh ann do lath'r ;
 O 'n tha thu beo, a's gur toil leat trocair,
 Thoir dhuinne eolas 's ann air do ghlas ;
 Ach cia mar labhradh sinn air an doigh sin,
 'S ann air do mhorachd a rinn sinn tair.

Ach c'ait' an d' theid sinn, no co ni feum dhuinn,
 Cha'n eil fo 'n ghrein neach a ni dhuinn stadh,
 Ach Uan De, o'n se phaidh an eiric,
 Le meud an eiseachd a bha 'na bhas ;
 'S ma gheibh sinn sgeul air 's gu'n dean sinn feum
 dheth,
 'S gu'n dean thu eisdeachd ruinn air a sgath,
 Bidh sinn fo dhion, 's theid sinn as o phiantaibh,
 A seinn gu siorruidh air cliu do ghlas.

COMHAIRLE DO'N OIGE.

BHEIRINN comhairl' do 'n oigridh,
 'S tha mi 'n dochas 's an duil,
 Gu'n dthig an gras a bheir beo iad,
 'S gu'm faigh iad eolas a s iul;
 Gu'n dthoir iad gradh do Iehobhah,
 Gu'n dthoir iad gloir dha a's cliu,
 N uair nach cluinn iad mo chomhradh,
 'S a bhios mi chomhnuidh 'san uir.

'Nis eisdidh an traths' rium,
 Sibhse a chairdean tha og,
 'S mis' gu cinnteach 'ur brathair,
 Chaidh tre gach pairt dheth 'ur seol;
 Oir ged a bha mi ri urnuigh,
 'S tric fo churam o 'm oig',
 'S ann do 'n pheac' bha mi 'geilleadh,
 A's cha do cheus mi an fheoil.

Ach mo dhuil 'san Fhear-shaoruidh,
 O'n bha ghaol co ro mhor,
 Gu'n deach' a mhathadh gu saor dhomh,
 'S gu 'm bheil m' Fhear-saoruidh nis' beo;
 'S Grian a's sgiath e gach la dhomh,
 'S ann fo sgail bhios mi beo,
 O 's ann tha bheatha na fhabhair,
 'S gealladh araidh do 'n oig'.

Mheud 'sa dh'iarras mi tratheil,
 'Sa bheir gradh dhomh na'n oig',
 Bheir mi gaol dhoibh nach fhailing,
 Bheir mi gras dhoibh a's gloir;
 Bheir mi sonas gach la dhoibh,
 'S ni mi 'n arach ri 'm beo;
 'S gheibh iad cinnteach mo lath'rachd,
 Dol tre fhasach nan deoir.

Bidh mo ghairdean ma'n cuairt dhoibh,
 'S bheir iad buaidh anns gach ceum,
 'S cha dthoir namhad 'choidhich uam iad,
 Tha mo ghuailnibh co treun,
 Ni iad m'fhirinn 's mo bhuaidhean,
 Measg an t-sluaigh chuir an ceill.
 'S bidh mo shuilean gu buan orr'
 'S iad na h-uain air an treud.

O chlann ! na deanaibh tair air,
 O'n 'se 'm bas bhi cuir cul
 Ri Fear-saoruidh co grasmhor,
 'S gur e Ard Rìgh nan duil ;
 Dhoirt e fhuil chum 'ur tearnadh,
 'S thug am bas e do 'n uir ;
 'S mo 'se a's gu 'n creid sibh 'na thrath ann,
 Bidh sibh gu brath seinn a chliu.

O ! nach leugh sibh a chomradh,
 'S bheir e bron air 'ur cridh',
 Mar chaidh 'lotadh 'sa leonadh,
 'S fhuil a dhortadh gun dith ;
 Tha gach namhad an toir air,
 'S fuil, a's feoil, ris a strìgh,
 Ged' nach d'rinn e riamh fòirneart,—
 Rìgh na trocair a's na sìth.

Faicibh, chairdean 'ga threigsinn,
 'Sa naimhdean treun tha ro dhian,
 'Sa 'nuair bha 'm buachail 'ga cheusadh,
 Sgap an treud air gach sliabh ;
 Faicibh anam 'ga reubadh,
 Le claidhe geur ceartais Dhia,
 'S ann 'san uair sinn a dh'eigh e,
 O na treig mi mo Thriath !

Nach eil 'ur cridheachan oga,
 Nis an toir air a ghaol,

‘S gu’n robh e fein co ro dheonach,
 ‘S gu ‘m beil a throcairean saor;
 Bheir e saibhreas gu leoir dhuibh,
 ‘S iomadh solas faraon;
 ‘S bheir e oighreachd an gloir dhuibh
 ‘S fearr gu mor dhuibh na’n saogh ‘I.

Chlann a ghaol thugaibh geill da,
 ‘S leanuibh cheuman gu dluth,
 ‘S deanaibh ‘m peacadh a threigsinn,
 ‘Se sud a cheus e air tus;
 O’n a phaidh e ‘ur n-eiric,
 Thugaibh geill dha a’s cliu;
 ‘S cruaidh ‘ur cridhe mo theid sibh
 ‘Ga cheusadh as ur.

‘S ma theid sibhse chuir dail ann,
 Ribidh cach sibh ‘na’n lin,
 ‘S bidh na miannaibh fas laidir,
 ‘N uair theid an arach’ le tiom;
 ‘S iomadh inn leachd th’aig Satan,
 ‘S tha sruth ar nadur a ruith sios,
 A’s ged mheall iad an traths’ sibh,
 Bheir iad am bas aig a chrìoch.

‘S mor buannachd na h-oige
 A gheibh eolas air fein;
 Bidh tuilleadh tim agus treoir ac,
 Gu oibribh mor chuir an ceill;
 Bheir sud gu onoir ro mhor iad;
 ‘S bidh tuilleadh gloir dhoibh air neimh;
 ‘S air feadh an la ni iad solas
 Ann an trocasrean De.

Dh’iarr Ioseiph a’s Maois e,
 ‘S thug iad gaol da on oig’,
 ‘S b’fhearr leo masladh ‘n Fhir-shaoruidh,
 Na bhi na’n daoine ro mhor;
 B’fhearr leo coir ‘san Fhear-shaoruidh

A's ann a ghaols' a bhi beo,
 Na na solasan faoine,
 Bh'ann an saoghal nan deoir.

Dh'iarr Rìgh Daibhidh gu luath e,
 'S e 'na bhuachail ri treud,
 'S gu ceann aois rinn e luaidh air,
 'S chuir e bhuidhean an ceill;
 'S an ni thug subhachas mor dha,
 Chuir e 'n oran dhuinn fein,
 'S iomadh cridhe ro bhronach,
 Dha'n dthug iad solas 'na dheigh.

Ged bha Solamh air arach'
 Ann 'n aillghios gu leoir,
 'S e 'm Fear-saoruidh a b'fhearr leis,
 'S thug e gradh dha 'na oig';
 Tha Ghna-fhocail ro fheumail,
 Anns gach ceum dh'ionnsaidh gloir;
 'S ann na chainnt tha mor eifeachd,
 A stiureadh ceuman na h-oig'.

Bha Ieremiah a's Samuel
 'N am faidhean gle og,
 'S air son bhi leanntuinn na firinn
 Fhuair iad trioblaidean mor;
 'S an aghaidh aingidheachd na tire
 Thug iad firinn gu leoir;
 'S bhiodh iad 'g urnuigh os iosal,
 'S tric ri mi-ghean a s bron.

B' og Iosiah 'g a iarraidh,
 Ochd bliadhna do dh'aois,
 'S ged bu Rìgh e 'bha riaghladh,
 Bha e diadhaidh maraon;
 'N uair a leugh e an fhirinn,
 Bha chridhe dileas a's maoth,
 'S thug e aingidheachd na tire
 Gu bhi fo chis air gach taobh.

‘S chi sibh Timoti ris,
 Bha ‘n creidimh fìor ann bho oig’;
 Sheol a mhathair dha ‘n fhirinn,
 A’s bha e dileas re bheo;
 A’s ged bha Ios’, air a cheusadh,
 Thug esan speis da bha mor,
 Bha e leantuinn a cheuman,
 A’s bha e feumail do Phol.

O chlann! cuiribhs’ ‘ur dochas
 Anns an trocair tha saor,
 ‘S leanuibh’ ‘n eiseimpleir ghlormhor,
 Th’ aig an t-seors’ thug dha gaol;
 Ged their each gu bheil sibh gorach,
 ‘S gur trath gu leoir dhuibh bhi naomh,
 Gur bochd bhi siubhal co bronach,
 Gus an toisich an aois.

Ach ‘s fearr dhuibhse bhi ciallach,
 ‘S a bhi fo dhion ann an tim,
 No bhi ‘n cunnart nam piantaibh,
 ‘S a dhol gu siorruidh an dith;
 ‘S fearr siubhal ‘na fhabhair,
 ‘S a dhol gu bas ann an sith,
 Na na h-uabhasan gabhaidh,
 Bhios coinneach’ each aig a chrìch.

‘S fearr codal mar fhirean,
 ‘S dusgadh ris ‘s a bhio beo;
 Na bhi basach’ fo ‘n diteadh,
 ‘S eiridh ris ann am bron;
 ‘S fearr dusgadh ‘na iomhaidh,
 ‘S a bhi mar ghrian ann an glòir,
 Na bhi fulang gu siorruidh
 Anns na piantaibh ro mhor.

Slan leibh nis’ a chairdean
 ‘S O! gun dail, bithibh naomh,

Ged a dh'fhuilingeas sibh taircuis,
 Air a sga bho chlann-daon',
 Cinnt, ni siorruidheachd an ard sibh,
 Ann am Pharas a ghaoil,
 'S cha bhi bron, 's cha bhi bas ann,
 'S gheibh sibh lath'rachd gu saor.

ORAN DO'N AOIS.

Air dhomh bhi smuanach' air m' ionndran,
 Thachair seann-duine liath orm,
 'S thug mise urram do 'n aois,
 'S bha es' co faoilidh 'sa dh'iarraim;
 Ach 'se mheudaich mo bhron,
 Gur e seann STORIE dh' iarr e,
 'S ged bha neart uil' air fhagail,
 Cha robh cail aig' do 'n diadhachd.

Se so na smuaintean a dh'eirich,
 Mo thruaighe leir! mar a ta thu,
 'S truagh nach dfhuair thu bho t-oige
 Fior eolas air slainte;
 Na'n dfhuair, 'se bheireadh dhuit solas.
 Naigheachd ghloirmhor ma n t-Slanuighear,
 'S bhidh tu seoladh mo cheuman,
 Le comhairl' fheumail a b'fheard' mi.

Bu shona dhuit ann a t-oige
 Na'n d'fhuair thu coir 's an Fhear-shaoruidh,
 'S gu'n chaith' thu neart agus treoir,
 A chum a ghloir-san a sgaoladh,
 Bhidh tu 'n diugh mar bu choir dhuit,
 A' tighinn beo air a ghaol-san.

Agus bhiodh toradh a's blath ort,
Ged a thainig an aois ort.

Bhiodh tu foillseach', a ghloir-san
Do'n al og a tha 'g eiridh ;
'S do cheann liath 'na chrùn gloir dhuit,
O'n bhiodh eolas Mhic Dhe ann ;
Bhiodh tu 'g iarraidh an Ard Rìgh,
'S bhiodh a lath'rachd 's gach ceum leat ;
'S o'n 'se d' chairid a b'fhearr e,
Bhiodh tu 'g arach' na treud aig.

Bhiodh sith, a's sonas, a's dochas
Dol an codhail a bhais ann ;
'S thigeadh ainglibh o'n gloir,
A chum do threorach' gu Pharas ;
An sin bhiodh t-aoibhneas co mor,
'S nach eil neach beo a nì aireamh,
'S cha dthigeadh aois ort na leonadh,
Ach siorruidh beo ann a lathaireachd.

Ach 's ann a tha thu a'd' chrianach,
'S do cheann liath dhuit 'na naire ;
'Se 'g innse nam ficheadan bliadhna
Chaith thu gun Dia anns an fhasaich,
Chaith thu madainn na h-oige.
Ri cluiche, spors', agus gairich ;
'S ged thug an latha do threoir uat,
Tha thus' co feolmhor 'sa bha thu.

'S o'n a thainig an aois ort,
'Se nithe 'n t-saoghal bu Dhia dhuit ;
Bha thu 'g an ruith mar a dh'fhaod thu,
'S cha d' rinn a h-aon diu' do riarach' ;
Tha thu 'n diugh air do sharuch',
'S cha dean cach mar is miann leat,
Tha thu t-eallach do d' chairdean,
'S do dhroch nadur 'g am pianadh.

Ach 'se sgeul is ro cbraitich
 Gu'm b'eil am bas ort a tighinn :
 'S gu 'n toir thu cunntas mar bha thu,
 Ann an lathair a Bhreitheamh ;
 Bheir thu cunntas ma d' ghluasad,
 Do chainnt, a's smuaintean do chridhe,
 'S iomadh trocair bha luachmhor,
 'S gach gairm a fhuair thu gu tighinn.

An sin chi thu le searbhas
 An carn feirg bha thu tional,
 'S an t-eallach trom nach gabh giulan,
 Bheir sios gu dluth thu gu peanas ;
 'S biodh sud a meudach' do dhoruinn,
 An t-al og bhi 'g a d' leannal,
 'S le t-eiseimpleir 's do sheoladh,
 Gu'n d'rinn thu 'n treorach' 'sa mhearachd.

Ach tha trocair ann fathasd,
 Am feadh 's tha la na slaint' ann,
 Tha sonas siorruidh ri fhaotuinn,
 Ceart co saor 'sa ni gras e :
 O'n chaidh an obair a chrìochnach',
 Ni na milltean a thearnadh,
 'Sa thionndai'eas moran o'n seachran,
 Do na peacaich is graineil.

Ma 'se 's gu'n creid thu an fhirinn,
 Bheir an iobairt ud beo thu,
 'S bheir e fireantachd bhuan duit,
 A's athnuadhaichidh t-oige ;
 Theid a ghaol feadh do bhuaidhean',
 'S ni thu uaill ann a mhorachd,
 'S bidh fuil an Uain duit co priseal,
 'S gur e do shith e 's do dhochas.

'S ged tha 'm peacach ceud bliadhna,
 Gach latha riamh fo na mhalluchd,

Ma philleas e gu bhi diadhaidh,
 Ma 'n aon-uair-deug gheibh e beannachd,
 Fhuar an gaduich saor throcair,
 'Nuair bha'n deo ann gu fannach',
 'S chi sibh ris a mac stroghail,
 Fhuair e trocair gun cheannach'.

Ach ma theid thus 'a chuir dail ann,
 'S gu 'm b'eil am bas co ro dhluth dhuit,
 Theaga gu 'n duisg thu a marach,
 A's la nan gras air do chulthaobh;
 Chaill thu 'n la a bha soillseach,
 'S tha sgail na h-oidhch' air do shuilean,
 Chaill thu 'm foghar' 'san samhradh,
 'S tha stoirm a gheamhraidh tighinn dluth ort.

'S mor tha choslas a bhais,
 Air taghaidh, 's dhail'nich do dheudach;
 Tha chraobh Almon fo bhlath,
 'S na daoine laidir a' geilleadh;
 Dh'fhail'nich nigheanaibh 'chiul,
 A's cha 'n eil surd ort 'g an gleusadh,
 Tha crith do lamhan 's do cheann,
 A's dh'fhas thu mall ann do cheum'nan.

O 's mithich dhuit dusgadh,
 Ma 's an dun ort na flaitheas,
 Tha cudthrom t-anam ri fhaotuinn,
 Air snathain caol 'se air caithe,
 'S doilich leam mar a tha thu,
 'S an dara bas ort feitheamh,
 Ma 'se 's nach bi thu fo dhion,
 Mu 'n dtheid a ghrian ort a luidhe.

BAS AN FHIREAN.

'S THOIR leam gur sona 'n aireamh,
 Tha fagail gleann nan deoir,
 'S tha dol gu luath do 'n aros
 Tha uile lan do ghloir;
 Far nach claidh am bas,
 'S nach dthig namhad air an toir,
 'S nach cuimhnich iad mar bha iad,
 'Gan sarach' anns an fheoil.

O'n se 'n t-Uan thug speis dhoibh,
 Cha treig e iad gu brath;
 'S gun cheannaich e dha fein iad,
 Bha 'n eifeachd sin 'na bhas;
 Bu toilicht' phaidh e n' eiric,
 'S e fein a thoir na'n ait',
 'Se fuil na h-iobairt-reitich,
 Ni feum dhoibh ann's gach cas.

Rinn e o'n lagh an tearnadh,
 'Sa'm fiachan phaidh gu leir,
 'Sa naimhdean chuir fo shailean;
 Bha ghairdean laidir treun,
 A's dhoirt e spiorad gras orra,
 'Nuair chaidh ardach fein;
 A's dh'ath'raich sud an nadur,
 Gu'n dthug iad dhasan speis.

O'n chreid iad ann a fhirinn,
 Bha 'n inntinn dol na dheigh,
 A's fhuar iad e ni's priseal,
 Na ni 'sa chruinne-che;
 B'e 'n cliu san onoir ard sud,
 Gu'n dthug iad dhasan speis;
 'S gu'n mhiannaich iad gu brath,
 Bhi 's an aite 's am biodh e fein.

'S math dhoibh nis gu'n dfhuair iad
 Co luath dol as an fheoil,
 'S a dhol a stigh do'n t-shuainhneas,
 Far nach bi luaidh air bron ;
 Bidh iad gun smal gan truaill'eachd,
 Ma 'n cuairt do'n Chathair mhor ;
 'S bidh h-uile neach thug buaidh ann,
 'S an t-Uan 'na uile ghloir.

Cha toir corp a pheacaidh
 Air seachran iad ni's mo,
 'S cha bhi iad mar a chleachd iad,
 A' gleachdadh ris an fheoil ;
 A's saigh'dean teinnteach Shatan
 Gu brath cha tig 'nan coir ;
 'S cha'n fhaigh mi-chreidimh ait' ann,
 Le lath'rachd Rìgh na gloir.

Na smuaintean olc a's diomhain,
 Bha riamh 'g an cuir fo leon,
 'S na h-aignidhean mi-rianail
 Nach strìochdadh dha na choir ;
 Gach latha bochd a's cianail,
 Le 'n grian bhi dol 's na neoil,
 Theich sud mar sgail na h-oidhche,
 A's shoillsich orr' an lo.

Cha ghearan an luchd-aitich',
 Air tinn, no bas, no truaigh' ;
 Tha craobh na beatha fas,
 Ann a meadhon Pharais shuas ;
 'S tha 'duilleagan co aluinn,
 'S gu'n slanuich iad an sluagh,
 'S tha toradh feadh gach la oirr',
 'S fo sgail tha sonas buan.

'S tric bha iad laisd' le solas,
 An gleann nan deoir so fein,
 Ach 's tric a thigeadh neoil air,

'S bhiodh iad fo bhron 'na dheigh
 Ach nis tha la mor ac',
 'S an solasan cha treig,
 'S iad seinn ni's binne mar mhoran,
 Na smeorach 'measg nan geug'.

'S ann nis tha 'n sonas buan ac',
 'S iad snamh an cuan a ghaoil;
 'S iad faicinn gloir an Uain sin,
 'G an cuartach' air gach taobh;
 Cha 'n fhaca suil, 's cha chualas,
 'S cha deach' a luaidh le daoibh,
 Gach sonas thaisg e suas dhoibh,
 'S gu'n dfhuair iad e gu saor.

'S tric bha 'n sonas ard,
 'S an co'-chomunn blath le cheil,
 'N uair thionaileadh na braithrean,
 'S iad seinn air grasan De;
 Ach sgap' iad ris do 'n fhasach,
 'S rinn sud an cradh gu geur,
 'S is stric a sgair am bas iad
 O chaidreamh bhlath a cheil.

Ach 's math dhoibh 'n la dhfhag iad
 An fhasach as an deigh,
 'S an dfhuair iad dol do'n aros
 Anns am bheil lath'rachd Dhe;
 Far am bheil na cairdean,
 Nach sgair gu brath o cheil;
 'S an gaol air nach dthig fuarach',
 Co buan, ri cathair Dhe.

'S tric a mhill e 'n suaimhneas,
 'S a dhfhag e 'n gruaidh fo dheoir,
 Bhi chomhnuidh measg an t-sluaigh sin,
 Bha gluasad reir na feol',
 'G am faicinn ruith gun smuainteach',
 Gu luath a dh'ionnsuidh bron,

Air son gu'n chuir iad suarrach
An t-Uan le uile ghloir.

Ach sona' 'n dream a dhfhag iad,
'S a theich gu Pharas De;
Cha 'n fhaic iad neach toirt tair dha,
No bristeadh aitheantean fein,
Se e th' ann an dream a bhuadhaich,
'S a lean an t-Uan 's gach ceum,
A's thiormaich e bho 'n uair sin,
O 'n gruaidh na h-uile deur.

Cha bhi 'n dream fhuair gras
Deanamh tair air aon a cheil',
Cha bhi roinn, no pairtidh ann,
No neach gun ghradh d'a cheil',
Tha seachranaidh na fasaich
Air fhagail as an deigh;
A's cha bhi Pol na Barnabas
A sarach' aon a cheil'.

Sibhse rinn ar fagail,
'S a chuir am bas 'nar deigh,
Cha'n eagal leibh gu brath nis
Gu'n caill sibh fabhair Dhe;
Cha bhi buaireadh Shatan,
No failinn annaibh fein,
A's cha dthig Rìgh nan uamhas
N ar smuaintibh feadh gach re.

Fhuair sibh crun a's oighreachd,
'S tha 'r n-aoibhneas pailt gu leoir,
'S gu cinnteach tha sibh-saibhir,
Mar oighreachan na gloir;
Tha ghrian an conaidh soillseach,
'S cha dthig an oidhch' 'nar coir,
Se 'n t-Uan ar caraid gradhach,
'S le lath'reachd bithidh sibh beo.

Rinn e ar sgeadach' rioghail
 Le fireantachd a ghrais;
 'S cha d'fhig sibh dh'ionnsuidh dìteadh;
 Cha 'r firinneach' le bhas;
 A's dh'fhag eud e co priseal
 'S nach bi sibh sgith gu brath,
 Toirt moladh agus cliu dha,
 Le oran ur gach al.

Ged dh'fhag sibh sinne bronach,
 An gleann nan deoir 'nar deigh,
 Cha'n ann mar dhream gun dochas,
 Nach comhlaich sinn a cheil;
 Tha sibhse an diugh co sgianach
 'S co geal ri grian nan speur,
 'S 'n uair bhios an obair crìochnaicht',
 Bithidh sinne triall 'nar deigh.

RIGH NAN UAMHAS.—BAS AN AINGIDH.

FRR theagaisg, cluinn e, 's gabh suim d'a reir
 Tog suas mar thrompaid do ghuth, a's eigh
 Ri sluagh gun eolas, tha nis a domhlach'
 Air sligh' na doruinn, 's gach feoil mar fheur,

Na caomhainn le truas iad, thoir fuaim gun dail,
 'S leig ris an truaigh' an la nan gras,
 Ged tha iad uasal, 's an inntinn uabhrach,
 'Se 'n t-aobhair truais iad 'n uair thig am bas.

Tha 'n duine truagh dol 'san uaigh gun dail,
 Thig Righ nan uamhas 'ga chuir an sas;
 Ni tinn a bhualadh 's bidh 'n eigh chruaidh aig,
 An saol sibh shluagh an e so am bas.

Tha pìntaidh cruaidh air toirt uam mo c'ail,
 Tha crith is uamhann air tighinn 'mo dhail.
 Tha toirm 'mo chluasan, is m' fheoil air fuarach',
 An saol sibh shluagh nach e so am bas ?

Tha nis mo shuilean air tionail sgleo,
 'S ann nis tha 'n saoghail dhomh faoin gu leoir,
 Mo thruaighe-leir ! gu'n dthug mis mo speis dha,
 'S nach dean e feum dhomh 's mi 'n eiginn mhoir.

Mo neart 'gam fhagail 's mi falbh gu dluth,
 Mo chridhe failinn a's mi gun lus,
 'S mar gleidh sibh seoladh a chumas beo mi,
 'S 'n t-siorruidheachd mhor a tha 'm beachd mo shuil.

'S ann orm tha 'n t-uamhas roimh uair a bhais,
 'S mo dhochas truagh teicheadh uam mar sgail ;
 Cha 'n eil mi 'n ordugh gu dhol thoirt codhail,
 Do 'n bhreitheamh mhor bheir gach feoil 'na lath'.

Ach tha mo dhochas a trocair De',
 Cha robh mi 'm phoitear no deanamh bhreug,
 Mo ghnìomh 's mo chomhradh ni 's fearr na moran'
 'S cha deanainn fòirneart air neach fo 'n ghren.

Mhaith mis mi fein do gach creutair beo,
 'S mi truasail deirceach ri neach fo leon,
 A's ged a bhuaidhich am peac' air uairibh,
 Trid laigs is buair' ach cha b'ann de' m' dheoir.

Thilg iad gle og mi air trocair Dhe,
 A's lean a throcair mi anns gach ceum,
 A's dhith a's dhol mi 's ann aig a bhord-san,
 'S le dichìoll mor bha mi deanamh 'n reit.

Ach tha mis gun suaimhneas an deigh gach ni,
 'S nach seol sibh shluagh mi, Cìod e tha dhith ;
 Tha choguis bheo so toirt uam mo dhochas,
 'S tha eagal doruinn toirt uam mo shith.

Tha mo chridhe 'g innseadh nach bi mi beo,
 'S gu 'n drinn mi di-meas air slaint' co mor,
 Nach do chreid mi 'n fhirinn ma thimchioll Iosa,
 'S nach robh e prìseal dhom rianh 'san fheoil.

S mi 'n tanam truagh nis d' an dual am bas,
 Cha deach' m' ath-nuadhach' an la nan gras
 Ged thuirt an fhirinn gum bheil gach firean,
 Air a bhreith ris ann an la na slaint.

Do aitheanaibh naomh-san cha dthug mi geill,
 'S do shligh' na naomhachd cha dthug mi speis;
 'S cha d'fheuch mi cairdeas, no gradh, no firinn,
 Do 'n dream bha dìleas 'ga leantuinn fein.

Aon tart no iarrtas cha robh mo chom,
 'S ann dhomh-s' bha'n diadhachd na h-eallach trom.
 'S mo chridh' sas anns an ni rinn m' fhailinn,
 'Se sud rinn m' fhagail an diugh co lom.

Tha saighdean geur a' dol tromham dluth,
 Ach, O! an t-siorruidheachd tha'm beachd mo shuil,
 Nam faighinn dail 's thigh'nn a ris gu slainte,
 Gu cinnteach dhfhasainn a'm' chreutair ur.

Nach bi sibh 'g urnuigh 's gum bheil mi beo,
 Ri Rìgh nan Duil o'n tha throcair mor;
 Ach tha mi failinn, slan leibh a chairdean,
 Tha mis gu brath gu bhi ann am bron.

Nis dhorch' mo shuilean le sgail a bhais,
 Nis chi mi chuis mar a bha e radh,
 Tha teine mor ann, 'san sluagh 'g an rosdadh'
 Gun suil ri trocair air feadh gach al.

Ma 's duine beo thu nach cluinn thu 'n eigh,
 Nach creid thu 'n fhirinn a's dean d'a reir,
 Air neo gu cinnteach cha dtheid do thearnadh,
 'Se sud am bas gus an dthig thu fein.

CARAID 'IS DLUTHAIDH NA BRATHAIR.

NACH mithich dhomh bhi toiseach
 'S a cantuinn oran ur,
 Mu 'n Tì rinn fhuil a dhortadh
 'S a' ghloir bha 'n a' ghnuis :
 'S e 'n caraid e a b' fhear dhomh
 Na cach 's na h-uile cuis
 'S e 's dluthaidh lean na brathair,
 'S e ladair air mo chul.

Ach cia mar nì mi cainnt air
 'S gun samhladh dha fo'n ghrein ;
 'S nach d' fhuair mi teangaidh Ainglibh
 'Is lasair ghraidh d' a reir :
 'S na 'n d' fhuair cha bhithinn sgi
 Dheth bhi sir 'g a chuir an geill ;
 'S a 'g innseadh a' measg na'm firean
 Gach nì rinn e dhomh fein.

A shlanuigh'ear ro ghloirmhor ;
 Mo threoir ge'd bha mi mall,
 Bu tu fear-stiuraidh m' oige
 Gu m' threorach anns gach ball ;
 'S na 'n d' fhag u mi 's an uair sin
 Bu truagh dhomh bhos 'is thall,
 'S mi cluich' air bruach an-eibhinn
 'S nach bu leir dhomh an call.

Cha d' fhuair mi comhairle PARANT,
 Is brath'rean cha robh ann,
 No neach ghabh curam tra dhiom,
 Chaidh m' fhagail anns a' ghleann ;
 'S ge d' bha mi measg mo chairdean
 Cha babhaist doibh bhi cainnt
 Air nì 'n taobh thall do 'n blas
 Dheanadh sta dhomh aig a cheann.

Ach bha do spiorad stri rium
 'S bha dìteadh annam fein ;
 'S chuir sud mi dh' ionnsuidh Phiobail,
 A dheanamh sith is reit :
 Chuir sud mi dh' urnuigh 'n uaingneas
 'S mi buachailleachd na treid
 'S bhiodh m' inntinn tighinn fo bhuadhras
 Is uamhasan ro gheir.

Ach thuitinn 's a mhi-churam,
 Is mhuchainn Spiorad Dhe ;
 'S mar neul na madainn shiubhleadh
 Gach dusgadh bh' annam fein ;
 'N uair thachrainn ris an t-sluagh
 Bhiodh cuir suarach nitheadh Dhe :
 Labhrainn agus ghluaisinn,
 Do reir an gluasad fein.

N' sin theicheadh Maois 's na Faidhean,
 'S gach Brathair fada uam ;
 'S iad call 'n duil gu brath dhiom
 'S mi diultadh gras an Uain :
 Ach cliu gu 'n robh gu brath dhuit
 A shlanuir na 'm buadh !
 Lean thu anns gach ait mi,
 Gu m' thearnadh as gach truaigh.

Lot do shaighdean geur-mi
 Is dh' eigh mi air son sith ;
 'S dh' fheuch thu dhomh mar geillinn
 Gu 'm beigin dol an di :
 Thuig mi gu 'm b' fhaoim mo dhochas,
 'S gu 'n robh mo sheolan cli,
 'S gu 'n robh mi 'n cunnard mor
 A bhi 'n doruinn gun chrich.

'N sin bheirinn geill gun dail
 Do na h-aitheanntean anns gach ni ;

Streapainn beinn Sinai,
 Ga b' ard i, airson sith :
 'S thosaich mi co ladair
 Ri peac' is bas ri stri
 Mar neach an cunnard bathadh,
 'S e snamh gu bhi air tir.

Ach bha 'm peac' a buadhach,
 Is suaimhneas cha robh ann ;
 Is bha na tonnan uabhrach
 Gu luath dol thar' mo cheann ;
 'S bha Satan 'g a mo bhuaireadh
 Gu teicheadh uat san am,
 Aig radh gu 'n robh mi gorach
 Is nach robh dochas ann.

Bhiodh e fiaradh a Phiobuill
 'S e feuchainn milltean sluaigh,
 Is cuid dhiu na 'n luchd mionaich
 Gun suim do ni dheth 'n t-SORT :
 Is thuirt e 'n sgrios thu 'n sluagh sin
 Gun truas ri sean na og ;
 'S gu 'r pharasaich ro uabhrach
 Luchd aidich fuar fo chleochd.

Ach thainig thu ga 'm chomhnadh
 'N uair dh' fhalbh mo threoir 's mo bhuaidh ;
 Is chaisg thu 'n sin an sort ud
 Bha 'n toir air m' anam truagh :
 Is dh' fheuch thu Dhe do ghloir
 Na thug solas dhomh car uair ;
 Chaidh 'n dream bha ga mo sharach
 A bhathadh 's a mhuir ruagh.

Sheinn mi 'n sin le solas,
 'S e oran Mhaois 's 'n Uain,
 Mar neach a bhiodh a chomlmuidh
 'S a ghloir a ta bi-bhuan :
 Gun chuimhn' air truailleadh naduir

No tart na fasaich chruaidh ;
 Oir bha mo chomhnuidh 'n trath sin
 Fo sgail an Ti thug buaidh.

Ach thug thu mi do 'n fhasaich,
 Gu sluic is aros gharbh ;
 'S bha dris is droigheann fas ann
 'S bha uisge MARA searbh :
 Is dh'fhuaireadh gradh mo chairdean,
 'S bha cach ruim ann am fearg,
 O n' thug mi geill dha t-aitheantibh
 'S ri 'n gnathan nach dearb.

'N sin dh' fhoillsich thu do ghloir dhomh,
 'S bha mais gu leor a' d' ghnuis ;
 'S 'n uair thuirt thu mairseadh beo,
 'S ann rinn m' anam solas ur :
 O n' rinn thu d' fhuil a dhortadh,
 Mo neart 's mo dhochas thu,
 Mo shith 's mo dhaighneach laidir,
 Mo shlainte 's mo cheann iul.

Thuirt thu 's leor mo ghras dhuit,
 Bi laidir 's bheir e buaidh ;
 'S cha dit' aon neach gu brath thu
 'S gu 'n phaidh mi tuilleadh 's luach :
 Ghleachd mi ris a bhas
 Gu 'd thearnadh o gach truaigh ;
 Is tagraidh mi do chuisseadh,
 Ann an cuirt 'n am flaitheas shuas.

Leansa mi gach uair,
 Agus gluais an slighe Dhe ;
 'S cuir t-eallach air mo ghuailean
 Oir tha iad buadhach trein :
 'S ge d' bhi thu sgi s' an fhasaich
 Bithidh neart 's an lath do reir ;
 'S bi d' thaic ri fear do ghraidh,
 Is cha 'n fhag mi thu 's cha treig.

'S 'n uair rinn mi 'n seachran aicheadh
 'S na gnathean gun fheum,
 Dh' fhuaraich gradh mo chairdean,
 Is clann mo mhathair threig;
 Is bhiodh na naoimh toirt tair dhomh,
 'N uair dh' fhaillneadh mo cheum;
 Ach gheamhannsa do lathaireachd,
 'S tu b' fhearr na iad gu leir.

Nis togam m' Ebenesear,
 Is seinneam fein do chliu;
 Oir gu 's an uair so fein,
 Cha do threig thu mi co-dhiu:
 'S e' arson nach biodh mo dhochas
 A' d' ghealladh mor 's gach cuis?
 Gu 'n toir thu mi thar lordan,
 'S gu 'm faigh mi gloir is cliu.

Na 'n deanadh tu mo threigsinn,
 'S nach biodh tu fein rium bla
 Co dhionnsidh theid mi?
 Oir cha 'n 'eil feum an each:
 Ch 'n 'eil ni fo 'n ghrein
 Ris nach d' fheuch mi arson slaint';
 Ach 's leighichean gun fheum iad
 'S dhomh fein cha d' rinn iad sta.

Dh' fheuch mi ri slighe na doruinn,
 Is cha robh solas ann,
 'S ri da mhaighstir comhladh,
 Is bha mo dhochas fann;
 'S ri slighe na fein-fhireantachd,
 Is cha robh sith dhomh ann;
 Pha binne bais 'mo chluasan,
 G' am ruaig 's g' am ruidh gu teann.

Ach 's grian 's a sgiath do lathaireachd,
 Is bheir thu gras is gloir;
 'S na gheibh bhi ann a d' fhabhar

Bheir thu dhiobh slainte mhor :
 'N uair bha thu ann an sith ruim
 'S e thuirt mi gun gho,
 Gu 'r tu is tearmunn dileas,
 'S mo chuid an tir na 'm beo.

Mò charaid thu ! na fag mi,
 'S an fhasaich stiur mo cheum ;
 Thoir neart a reir an la dhomh,
 Na fagsa mi 's na treig :
 'S a 'n uair ni tinn mo bhualadh,
 'S nach dean an sluagh dhomh feum ;
 Dean thus' mo leabadh suaimhnach,
 A' cluinntin luaidh ort fein.

'S 'n uair bhitheas an saoghal sgith dhiom,
 'S gun ni ri dheanamh ruin,
 Bhiodh am bas na theachdair sith dhomh
 Gu m' thoirt air tir a nunn ;
 Theid mi a sealladh chaich,
 Is mo ghuth gu brath cha chluinn ;
 Ach bheir do ghairdean laidir
 Mi tearuinnt thar na tuinn.

'N uair thionaileas mo chairdean
 'S an uaigh gu m' charamh sios,
 Biodh an uaigh na leabadh thamh dhomh,
 Gus an lath an tig thu ris :
 Bi dluth trid gleann a bhais-dhomh,
 'S a ghaoil na fag-sa mi,
 Gus am faic mi ann do ghloir thu,
 Fad sioruigheachd mhor gun chrich.

Dean trocair air mo chairdean
 A dh' fhagas mi a 'm dheidh ;
 'S biodh mo chuid uan 'g an arach
 Fo dhuthar sgail do sgeith :
 Tog fein luchd teagaisg blath dhiobh
 'Ni 'n comhnuidh sta do 'n treid,

'S bi ni 's dluthaidh dhoibh na brathair
Air feadh an laith fo 'n ghrein.

TOBAIR NA 'N UISGEACHAN BEO.

'S e mhiadaich truaigh chlann daona
Gu 'm beil iad faoin ann am barail,
'S iad 'g iarraidh 'n sonais 's an t-saoghal,
Far nach d' fhaod iad bhi maireann :
Thanaig mallachd do rireadh
Air gach ni th' air an talamh,
'S cha 'n eil sonas ri fhaotainn
Anns na faochagan falamh.

Co bi thuigeadh mo STOR,
Tha cuid dheth bronach ri aithris ;
Chaidh mo mhealladh gle oga,
'S air slighe na doruinn mo tharrainn.
'S rinn toiliantinean feolmhor,
Tric mo threorach 's mo mhealladh,
Mach o thobar mo sholais
Ge d' bha e 'n comhnuidh cur tharais.

Bhuail pathadh gle og mi
Arson solasan peacach ;
'S cha robh tobar dheth 'n t-seort sin
As nach d' ol mi dol seachad :
'S cha d' rinn iad mo riarach,
O n' bha m' iartas co farsuing ;
'S ann bha iad co neo-dhianach
'S gu 'n do mhiadaich iad tart dhomh.

Ach dh' fhosgail tobair na slaint' dhomh
Anns an fhasaich bha tartmhor ;

Bhuail e charraig is thanaig
 Deoch rinn sta dhomh air m' astar :
 'S ann a tobar tigh Dhaibhidh
 A thug do ghras dhomh a nasguidh ;
 Na riaraich m' anam neo-bhasmhor
 'S a chaoidh gu brath cha bhi tart air.

Dh' fheuch thu aingeachd mo chridh' dhomh,
 Bha o 's 'n iosal am falach,
 'S cha toireadh m' oibrichean sith dhomh,
 Bha gach ni dhiu co salach :
 Ach 'se uisgeachan Shiloh
 Fuil na h-iobairt thug barachd ;
 'S ann an sud a tha 'n eifeachd
 Chum mo chreachdan a ghlanadh.

Ann a meadhon gach trioblaid
 'N uair bhitheann sgith le mo thuras,
 Fhuair mi deoch as an fhior-uisg,
 Chuir air di-chuimhn' iad uile ;
 Bhiodh do gheallachan firinnach
 Ro phriseal dhomh uile ;
 'S bhitheam cuimhneach air an tiom,
 Anns nach bi mighean no mulad.

Bhitheann cuimhneach cho suaimhneach
 'S a tha 'n sluagh sin cha dhachaidh,
 'S a tha 'n diu ag ol as a chuan ;
 'S cha leag an t-Uan chaoidh tart orr :
 Cha bhi 'n gruaidhean fo dheoir.
 Is bas no bron cha tig faisg dhoibh
 Ri taobh na'n uisgeachan beo sin,
 'S iad uile 'g ol as gu farsuing.

Bha mo chreachdan cho graineil,
 'S truailleachd naduir co salach ;
 'S cha robh mi siubhal mar bail leum
 Le corp a bhais bhi na eallach :
 Ach bhitheann cuimhneach an la sin

Ann's an tair mi dhol thairis,
Gu bhi sealbhach do lathaireachd
Ann's an aite nach bith smal air.

Bhiodh luchd aidich gun ghras ann,
Bhiodh luchd tarchuis is fanaid,
Toirt iomadh builleadh bha sarach
Roinn do 'n ardan a bh' annams':
Ach 'se CAIPTEAN mo shlainte
A lean le gairdeachas m' anam,
Arson gu 'm b' fhiu mi bhi tarail
Air a sgaths' air an talamh.

Trid bais is trioblaidean geuradh
Chaidh e fein air an toiseach;
'S a mhiad 's a lean ann a cheumnan
Thug sud gu deuchainnean goirt iad;
Ach is sonadh 'n diu 'na lathair iad
'S glan a shlanaich e 'n lotan;
Cha tig luchd aingeachd gu 'n sarach
No sgeul gu brath chuireas spot orra.

Bhithinn sona air uairean
Measg do shluaigh air an talamh;
Ach 's tric a dhealaich an uaigh sinn,
'S a rinn n'ur truailleachd n'ur sgaradh;
Ach gheabhainn beagan de shuaimhneas
Le bhi smuaineach mu 'n lath
Ann's an cruinnich an t-Uan iad,
Gu leir ma 'n cuairt do 'n righ chathir.

'Nuar gheabhainn do lathaireachd
Bhithinn ra' le lan fhios air;
Gur sona 'n sluagh a thug gradh dhuit,
'S nach robh thu d' fhasaich do Israel:
Shaoilinn gu m' faicinn do ghloir thu
Air na neoil tighinn ga 'm fhiosrach,
'S bhithinn tolicht' gu leor
A dhol do chodhail le misneach.

Ach bha mo shoitheach co deothach
 Gu 'n tuisge beo ud a chumail ;
 Cha mhaireadh sud ach car MOMENT,
 'S bhitheadh an fheoil 'g iarruidh fuireach :
 Ach 'n uair theid mi thair Iordan,
 Cha bhi bron ann no mulad ;
 'S bith' mi faicinn do ghloir,
 'S mo ghrian gun neoil chaidh tuilleadh.

Ach 's aobhar mulaid ri smuanach
 Na tha de shluagh air a' mealladh,
 Chaith an saothair 's am buaighean
 Gun fhois na suaimhneas air thalamh ;
 'S iad diulteadh 'n fhior uisge bheo so,
 'S am bheil solas gun ghainneadh,
 Chum an uireasbhuidh riarach,
 Tha mil, is fion, agus bainne.

Leam us sonadh an aireamh
 Fhuair gras gu bhi tarruing,
 Sith us sonas gach la,
 A tobair slainnt nach bi folaimh,
 Theid iad gu talamh Chanaan,
 'S biodh 'n tobair lan sa cuir thairis,
 'S iad ag ol do 'n abhainn tha aluinn,
 Si ruidh air straidaibh na cathairach.

ORAN NA MISSIONARIES.

THA 'n soisgeul buadhach air sluagh gun ghras,
 S' tha 'n dream nach cual e na n clann don bhas,
 Tha iad an comhnaidh gun Dia sgu 'n dochas
 A dhiobhail colas air sligh na slainnt.

Nach aobhair bron leibh na sloigh ta marbh,
 'S iad cuir an dochas an iodhail balbh,
 Ach co a theid a thoir sgeul ma 'n uan dhoibh,
 Thair muir us cuantean us radhad garbh.

Cluinn na h-ogainich dh' fhas co treun,
 Aig radh le solas se sinn a theid,
 Mo shaolas sibhse gun d'fhuar sinn grasan,
 Us gibht us talannt a ni dhoibh feum.

Tha 'n spiorad stri ruinn 's cha bhi sinn mall,
 Fagail nar tir is gach ni atann,
 Thoir sgeul ma 'n fhirinn do dh' anman priseal,
 Tha feadh na 'n innseachan fada thall.

Buaidh gu brath leibh air muir sair tir,
 Theid mic na 'm faidhean le sgeul na sith,
 Suibhlaidh gu dlu' biodh nar casan 'sgiamhach,
 Gus an eirich grian air na duchar shios.

Bi sinn ag urnaigh on tha si 'm feum,
 Righ na 'n duil a bhi leibh sgach ceum,
 'S bheir sinn dhui foghlam sgach comhnadh d'fhaodas,
 A chum bhi saothrach sna duchar cein.

Tha nis an long togail suas na n seol,
 Gun toir thair chuannteann us tonnaidh mor,
 'S iad air an traigh gabhail cead do 'n cairdean,
 Nach fhaic gu brath iad an tir na 'm beo.

Slan leibh a chairdean sa luchd nar gaol,
 Theid sinn do dh Africa sgach ait 'm beil daon,
 S'iubhlaidh sinn China ga mor an tir e,
 S' air feadh na 'n innsaachan 's feadh an t-saoghail.

Na bithidh bronach 's na deaneamh caoidh,
 Tha 'n obair gloirmhoir solas na naoimh,
 S' gad thig am bas na gad rach nar bathadh,
 Bi sinne tearruinnt le Righ na 'n Righ.

Ach smor an smuanach nar truailleachd fein,
Sa dol measg sluagh snach bheil eagal De,
'S mo threigeas Dia sinn bi sinn gun dian,
A measg sluagh co fiadhaich ri eon na 'n speur.

Se 'n sluagh a thearnadh th'againn mar chrìoch,
'S mo bhios a' ghras leinn cha d'theid sinn cli,
'S tha sinn an duil gu 'm bi es na dhian duinn,
O 'r se tha riaghladh air muir s'air tìr.

Earbaidh gu leir sinn ri Rìgh na sìth,
S' bheir sinne sgeul dhui n'uar theid sinn tìr,
S' bi 'n sgeul ro ghloirmhor air sluagh tighinn beo ann.
A chuireas solas air feadh nar crìdh.

S' theid sinn gu fasaich taobh thall a chuain,
A dhionsaidh Africa s'gheabh sinn sluagh,
A ruitheas ruisgt feadh na 'n coilltean dlu sin,
Gun neach toir iul doi air sonas buan.

'S ri taobh na 'n abhnaicheann ni sinn tamh,
'S le moran gradh thig iad faisg do lamh,
'S cuiridh sinn an geil dhoi sligh na firinn,
'S bidhidh iad co sìobhailt ri aon do chach.

'S nuar gheabh iad eolas air gloir an UAIN,
Bi gradh gu leor ach dha fein sda shluagh,
Biodh naomhachd fas ac bi mais us blas ac,
A chuireadh nair air luchd aidich fuar.

Sna bhios na 'n traillean diu aig an t'luagh,
'S iad tric gan sarach gun iochd gun truas,
Ni 'n crìdhe gairdeachas anns an t-lanuighear,
'S nuar thig am bas ni iad sonas buan.

'S theid sinn gu innseanaich du' gu leor,
'S bi teas na grein a toir uainn nar treor,
Far am beil an sluagh their gu n' d'fhuar iad tearnadh.
Mo theid am bathadh sa 'n abhainn mhor.

'Far am beil na banntraichean gann gu leor,
 Le bhi ga'n adhlac sga 'n losgadh beo,
 Fagaidh iad clann gun bhi gabhail truas diu,
 'S cha 'n fhaic sibh 'n gruaidhean a'chaidh fo dheor.

Theid sinn le sgeul doi o Rìgh nan dul,
 Ma 'n ti chaidh cheusaidh sa luidh sa 'n uir,
 'S bheir gaol mhic Dhe iad gu 'n cleachda threigsinn,
 Us bidh gach te dhiu na creutair ur.

Us do dh' Arabia sinne theid,
 Feadh iomad duthaich 's Ierusalem fein,
 'S tha sluagh gun aireamh air feadh nan aiteanns,
 Toir geill mar babhaist don 'n fhaidh bhreig.

Chuir Mahomed cleoc air le iomadh breug,
 'S le 'm fuil a'dhort thug e n' sluagh gu geill,
 A gealltainn solas areir na feol doi,
 Sa 'n t-siorruighachd mhor far am bi e fein.

Ach gheabh iad eolas air aon mhac Dhe,
 Rinn fhuil a dhort' air an son gu leir,
 Se 's am fear-saoraidh 's mo bheir iad gaol da,
 Ni fhuilsan naomh iad sa 'n t-saoghals fein.

S' theid sinn gu comhnrad Orrissa 'n tait,
 Sa m bi miltean sluagh tiomchail Juggernaut,
 S' iad gun a chiall fo na cuibhlaidh strìochda,
 S' cuidhthrom na h iomhaidh ga 'n cuir gu bas.

Se sud an dochas se sud an dian,
 S' be 'n sealladh bronach an sluagh gun chiall,
 Bi cuid leth-beo ann sna con sna heon ann,
 A githadh am feol h-uile la sa bhliadhn.

Theid sinn thoir luaidh dhoi cho truagh s' tha 'n cleachd,
 S' gu 'n glan fuil Ios o na huile peac,
 Bratach an uan curaidh sinn suas i,
 Us tionnaillaidh 'n sluagh bhios a gluasd na reachd.

'S theid sinn gu tuath chum na 'n cuannteannt reot,
Sa dhionnsaidh beannteannt an t sneachdaidb mhor,
Sair feadh na 'm beann gheabh sinn sluagh nach gann ann,
S cha d'thainnaig samhradh thug dhiu an cloc.

Tha cridhe fuar ac gun truas ri ni,
Leir-sgrios us truaigh gach uar gun sith,
Se 'n cleachd mar babhaist bhi measg na 'n Gaetheil,
An neach tha laidir cuir each fo chis.

Slan leibh a'chairdean theid sinn gu luath,
Thoir sgeul air slainnt dhoi'sair gradh an Uain,
Eiridh grian na 'n gras us fo sgia bi slainnte,
'S loidh cridhe bla ac sna h-aitean fuar.

Us gu sliochd Abraham theid an sgeul,
Gu caoraich chaillte tigh Israel,
On rinn iad tairchuis air Ios o Nazaret,
Scap' sud sgach ait iad fo choruich Dhe.

Tha iad taireil 's thug each dhoi fuath,
Ach tha 'n t' Ard-Righ ga 'n cumail suas,
'S iad dol na 's lionair nuar theid am pianadh,
'S cha do niaisg iad riamh ann a'measg an t-luaigh.

Lean iad na sgailean 's tha 'n duil gach uair,
Gu'n d'thig Mesaiah 's gu 'd thoir e buaidh,
Ach innsidh sinn dhoi' gur e a thainaig,
'S gur e a bhasaich an' ait a t-shluaigh.

Creididh iad fein gur e sud an Ti
Ma na sgriobh na faidhean us Daibhaidh 'n Righ,
'S bi mais gu leor ann s'bi gloir thair chach ann,
'Nuar thig na sgailean a bhar an cridhe.

Gach cinneach lubaidh us bheir dha geill,
'Us thig na h-Iudhaich gu 'n duthaich fein,
'S ga be bhios beo chi iad laithean gloirmhor,
Nuar sgaoileas eolas 's gach ait fo n' ghrein.

Ma thug an t-Ard-Rìgh a mhac o ghloir,
 Gu 'uir a bhais agus fhuil 'a dhort,
 Co i a mhathair a dhiultadh dhasan,
 A mac a b alain bha riamh 'san fheol.

Faic na' siul nis ga 'n togail suas,
 'S iad uile 'g urnaigh ri taobh a chuan,
 'Sa 'n cairdean bronach 's iad nis toir pog dhoi,
 Us nial na 'n deor air na h-uile gruaidh.

Tha na mathraichean radh le bron,
 Slan gu brath leibh an tìr nam beo,
 Tha 'n crìde faisg 's iad ga 'n gramach ladir,
 Ris a bhroilleach bhla rinn an arach og.

'Sa phiuthair ghradhach cha 'n fhearr, a doi,
 Air son a brathair sì faisg nan dorn,
 'Sì falbh air lamh leis us eis ga fagail,
 'Sa crìdhe failling le gradh 's le bron.

Thug an t-Athair gaol dhoibh 's cha 'n fhaod iad tamh,
 'Sgar e o cheil iad e fein le lamh,
 'S gad tha e trein a cumail air fein nis,
 Tha chrìdh reubadh co mor ri cach.

'S tha 'n dream thug gradh dhoibh air son an Uain,
 Toir sealladh bla orr a dol h-uin a chuain,
 'Sa 'n dream gu h-araidh bha 'n coman bla riu,
 Tha iad ro chraiteach bhi tionndadh uath.

Ach dh'fhalbh iad dlu nis le suird gu feum,
 'Stha cach ag urnaigh sa 'n suil na 'n deidh,
 A Rìgh na'n sluagh bios a dhoibh mar bhuachail,
 'S gleidh thus na h-Uain ud gach taobh a theid.

AN TAIT EH'AIG EOIN.

SE nighinn Shion 's fearr dheth, si fhuar am fabhar mor,
Bhi tighinn a nuas o'n fhasaich, us fear a graidh na
coir,

Cha 'n iarrains tuilleidh fabhair na gras an tir na 'm beo,
Ach luidh air uchd an t-Slanuighear, an tait ann 'san
robh Eoin.

Bhiodh am broilleach bla sin ga 'm arach 's bhithinn
beo,

Le neart na 'm briathrean grasmhor rin iarraidh
bh'fhearr nan t-or.

Bhiodh manam air a shasach le pairt do 'n aran bheo,
'Nuar gheabhainn bhi fo sgailsan an tait ann san robh
Eoin.

Cha b'eagail leam an tra sin gach namhad th'air mo
thoir,

'S gu 'm be do ghaoirdcan grasmhor mo neart 's mo
shlaint, 's mo threor.

Cha sgaradh beath na bas mi gu brath o ghaol co mor,
Bha cordain graidh co laidir, san ait ann san robh Eoin.

Cha chuimhnaichinn an tra sinn air sarach gleann nan
deor,

'Us trioblaidean na fasaich cha bhiodh an dras' co beo,
Se 'n gaol nach gabhadh aichadh, a bhiodh an dras' ga
'm leon,

Air son nach robh mi airidh air an ait a bha aig Eoin.

'Nuar thaisicheadh mo nadur le nair 'us roinn do bhron,
Airson gu 'n robh mi granail an ard o laithean 'm oig,
'S ann bhiodh a lamh gu grasmhor a tiormach 'n ard
nan deor.

'S aig radh 's leor mo ghras dhuit 's gu 'n d'fhuar u'n
tait bhaig Eoin.

Dhinnisinn da le firinn gach ni bhiodh ga mo leon,
 Us dhortainn mach mo chridhe dha, us bhiodh mo shith
 romhor,
 Us theirinn fear mo ghraidh ris gu brath a'mharas beo,
 Na duisgidh e gus an ail leis sgun d fhuar mi 'n tait
 bhaig Eoin.

'S nuar dh'fhailingeas mo bhuaidhean, smi dol thoir
 suas an deo,
 Cha dean Rìgh na 'n uamhas, mo sgaradh uat 's thu beo,
 Nuar bhios mo chridhe failling smi fagail gleann nan
 deor,
 Bo mhath an leabaidh bhais sud bhi ann sa nait bhaig
 Eoin.

'S mo dhuisgeas mi na iambaidh, fo dhian sa 'n lath
 mhor,
 Se fein na sgail 's na ghrian dhomb, 's mi riaruichte gu
 leor,
 Chaithinns ann an t-sioraidheachd, 's cha 'n, ioraidhean
 tuillaidh gloir,
 Ach suidh sìos fo sgail son an t-ait ann sa 'n robh Eoin.

AN T-AONN NI FEUMAIL.

SE gradh an t-saoghail is gaol na feola,
 An Iodhail-Aoraidh chaidh thaobh le moran,
 Se dh'fhag iad faon ma 'n fhear-saoraidh ghloirmhor,
 'S thug dhionnsaidh bhais iad gun Dia 's gun dochas.

Ach roghnich Mairi an t-aon ni feumail,
 Bhios feadh na sioruidhachd a'deanamh feum dhi,
 Nuar sgair am bas o gach ni fon ghrein i,
 Bha cuibhrean buan aic sa 'n uan chaidh cheusadh.

Bha Mairi 's Martha sa 'm brathair Lazarus,
 Na 'n truir bha ionmhainn le Ios o Nazaret,
 Bha iad maraon a toirt caidridh bla dha,
 S' bha 'n cridhe taomadh le gaol 's le gradh dha.

Bha Mairi deonach bhi 'n conaidh g'eisdeachd,
 Nam briathran grasmhor bha bla o bheilsean,
 Shuidh i fo sgailsan us dh'fhas i eibhinn,
 Us chaill i cail do gach ni fon ghrein so.

Se bha i g'eisdeachd o bheul fear-saoraidh,
 Ma 'n aon ni feumail 's cha leir do dhaon e,
 Us chaill i cuimhn air gu 'n robh i 'n saoghal,
 Sa 'm feum a mhuinntir bhi 'n comhnuidh saothrach.

Se so bo chomhradh dhi ris an t-saoghal,
 Cha 'n fhear do sholasan dhomh na plaoisgean,
 Tha manam solasach ann na ghaolsan,
 Us maisich dhomh s' e na clann na 'n daona.

Na duisgaidh n dras e tha ghradh gam lionadh,
 Oir 's fasgadh bla o gach storm us sian e,
 Se 'n tuisge beo e nuar bhios mi cianail,
 S' nuar thig an' toir orm se m' baile dian e.

A' Mhartha, Mhartha, nach eisd u bhriathrean,
 O 'n 's fhear na 'n tor iad ri bhi ga 'n iarraidh,
 Nach sonadh 'n tait bhi gu brath na fhianais,
 Sealbhach a lathairachd trid al na siorruidhachd.

Ach dheirich Martha us chuir i seol air,
 Gach ni bha feumail bha speis co mor dhoibh,
 Us bha i stri ris gach ni bhi 'n ordudh,
 Us uaillean Israel aig a bhord aic.

Ach chaill i temper us dh'fhas i feinail,
 S thuirt ri fear saoraidh mo thug u speis dhomh,
 Nach d thoir u ordugh do Mhairi eiridh,
 S' bhi deanamh comhnadh us moran feum air.

O Mhartha, Mhartha, se thuirt e fein ri,
Tha iomaid ni gad chuir troimh-cheile,
Ach feuch nach dibir u 'n taon ni feumail,
Dh'fhag Mairi sìochail on sì bha 'g eisdeachd.

'Se 'n t-anam ailegan araidh chreutair,
'S mo bhios e tearuinn se t-aon ni feumail,
'Sa 'n dream a dh'fhagas e fo naneibhainn,
Bith bron 's bith bas ac' gu brath na dheidh sin.

Thainig am bas air na h-uile chreutair,
'S tha truaigh fas anns na h-uile ceum dhoibh,
Ach nis tha slainnt anns an Ti chaidh cheusadh,
Co saor sa s'ail leibh do 'n dream a dh'eisdeas.

Se 'n taon ni feumail bhi faighail eolas,
Air Uan De Phaidh an eirig mhor sin,
Le chorp ga reubadh us fhuil ga dortadh,
'San shaor e shluagh o gach truaigh us doruinn.

So 'n taon ni feumail nach treig gu brath iad,
Ni maith 's gach ceum dhoibh 's theid trid a bhais leo,
Bhios feadh na sìorruighachd na thobair slainnt' dhoi,
Toir sonas buan doibh nach cualas aichadh.

BEATHA AN DUINE.

Tha guth Iehobhah 'g radh Eigh !
Tha gach feol mar am feur,
Sinn uile siubhail le ceumanaibh luath,
Mar neach ag innseadh a sgeul,
Tha nar tiom fo na ghrein,
Tha sud toir cinnt dhuinn gur feur an sluagh.

Bidh se sa mhadainn fo bhla
 'Sa nis mar lilie aig fas ;
 Na mar na rosan us ailde snuadh,
 Ach sharg an duileag gun dail ;
 'S dh'fhalbh a mbaise dheth mo thrath,
 'S gann gun d'fhuirich a bhla car uair.

Tha sinn mar fhaileas co dhiu,
 Gun ni ach sealladh na suil
 Gabhail seachad mar smuid theid suas ;
 Theid sinn thairis gun dail
 Mar fhaon fhaileas na sgail,
 An diu air thalamh 'sa marach 's an uaigh.

Tha sinn air turais si sgi
 Car oidhche fuirach 's an tìr,
 San tigh mhor 's nach eil sith na doigh :
 'S aig bris na faireadh a ris,
 Tha sinn a fagail gach ni
 'S cha 'n fhaic iad tuillaidh sinn an tìr nam beo.

Tha sinn aig eiridh on uir,
 Thoirt aon sealladh le 'r suil
 Air sluagh tha siuthal gu dlu 's na roid :
 'S 'n uair gheabh sinn sealladh do na ghleann,
 'S na h-uile diomhanas a th'ann ;
 Tha sinn a falach nar ceann fo 'n fhoid.

Tha 'nar beath air a roinn,
 Mar aisling na h-oidhche ;
 Tric fo thrioblaid us roinn do shith :
 Ach 's beag an ceum a ta ann,
 'S bith nar reis aig a ceann,
 Feuch 's bruarar a thann 's gach ni.

Dh'fhalbh Methusla fein,
 Ruidh e dlu anns an reis,
 Dh'fhalbh a neart agus gheill e do 'n uaigh :

'S dh'fhalbh na linnean gu leir,
'S an dream a b'ainmail fo'n ghrein,
'S tha sinn dol air an deidh gu luath.

'S ma fhuar iad eolas air gras
Thug dhoi dochas na'm bas,
Tha iad sonadh ga brath ann an sith ;
Ach ma 'se thachair na ait
Nach robh aca ach sgail,
Cha chuir iad ceart nis na dh'fhag iad cli.

O manam bi sgi !
Dheth gach faileas is ni
Tha u faicinn ann an tir na'm beo ;
'S taisg t-ionmhas san tir
'Sa'm beil sonas gun chrich,
Dean do chuibhrinn do Rìgh na gloir.

Dean do roigheann gach uair
Dheth bhi leanntuinn an Uain,
Anns gach ceum anns na ghluais e fein :
'Se Fear-saoraidh na'm buaidh,
Thoir do ghaol da gach uair
'S biodh do chridhe dol suas na dheidh.

Bios e dhuit na bhaile dian
O gach STORM agus sian ;
'Sni e do sgeadach gu sgianibach ur ;
'S do chionnta salach gu leir
Ni e'm falach e fein
O radhrac ro gheur a shul.

Ma 's neach u 's am beil ciall,
Na bi 's socrach do mhiann
Air ni nach dean dian dhuit thall ;
Ciod an tairbh ann duit fein
Ged fhaigh u'n saoghal gu leir
Ma bhios t-anam 's tu fein air an call.

Thus tha og ann do lath
Gabhsa eolas air gras,
Ma'm bi do chridhe an sas ann sa 'n t-saoghal :
Gabhsa tlachd ann na thra
Ma 'san tig ort am bas,
Na ma 'n caill u do chail leis an aois.

'S thus oganaich threin,
Na dean uaill asad fein ;
Lean an t-Uan agus geill na thra :
Tha 'm bas a sior tighinn ma 'n cuairt,
'S gad dhean us strì bheir es buaidh,
'S bheir e sìos u do 'n uaigh mar chach.

Na ma 's maighdeann u tha'r
Bhi ni 's BOIDHICHE na cach
Cha 'n eil do mhaise ach mar bhla an fheoir :
Gabhsa tlachd ann an Dia,
'S gheibh u mais agus sgiamh,
Gu bhi soillseach mar ghrian ann an gloir.

'S ma thug an aois dhiot do threoir,
Na idir an-shocair mhor
Is ma 's ail leit bhi og a ris,
Teich gun dail dhionnsaidh 'n Uain,
'S bheir e gras dhuit bheir buaidh,
Gad a bha u air a bhruaich dol sìos.

'S ma tha u seachranach truagh,
Gun chuid gun chairdean ach fuar,
'S gun mheall na sgailean u uair no dha ;
Thoir do ghaol nis gu mor
Do 'n Fhear-saoraidh tha beo,
'S bios tu saibhair gu leor aig a bhas.

'S gad robh do ghreadhnachas mor
Le onair, saibhras, us gloir,
Cha 'n eil annad ach feoil fo bhla ;

'S mar bheil t-Fhear saoraidhs' beo
 'S mar e neimh do thigh stor,
 Bios tu falamh gu leor aig a bhas.

AN FHOIS SHIORUIDH.

NACH sonadh suaimhnach an sluagh a dh'fhag sinn,
 Theich as gach truaigh 's chaidh suas gu Pharas;
 Lean iad an t-Uan 's iad air chuart 's an fhasaich
 Is dh'fhag sud suaimhnach aig uair a bhais iad.

'Se 'n fhuil chaidh dhortadh thug coir tre ghras dhoibh
 Air beo-dheochas nach deach a narach;
 Thug fuil an Uain tuilleadh 's buaidh na'm bas dhoibh
 'S gad fhuar an uaigh iad b'e 'n leabaidh thamh i.

'Nuair chuir iad cul ris gach duil fon ghrein so,
 Dh'fhosgail an suil ann an duthaich neamhaidh,
 Seinn Halleluah, sa chliu na 'm beil san,
 'S tha saoghal ur dhoi a nis air eiridh.

Tha fois o'n t-saoghal 'so chorp a bhais ac,
 'O chionnt 'so dhaorsa 's eagal trailleal,
 'S o ain mhiannaidh mi-rianail laidir,
 'S o smuianntean diamhan bha riamh ga 'n sarach:

Ach feartaidh ghaoil dh'fhosgail geat na 'n gras dhoibh
 'S cha deach mi-naomhachd a stigh ri 'n sailean;
 Se 'n fhuil thug saorsa dhoibh srinn glan a' naduir,
 'S tha fois bi-bhuan ac on truailleachd ghraineil.

Bha Satan an toir orr's bha saighdean geur aig,
 'S droch shluagh air ordugh gu bhi ga 'n teumadh;
 'S tric chrith am feoil 'n uair a bhiodh e beucaich,
 'S bhiodh tuiteann mor a dol air an deigh leis.

Ach thug iad buaidh, 's chaidh iad suas gu Pharas,
 'S tha comhnaidh bhuan ac 's an daighneach laidir;
 'S cha tig droch shluagh ann na buaradh Shatain,
 Tha fois us suaimhneas gu buan 's gu brath ac.

Mi-chreideamh laidir, cion-cail, 's mi-churam
 Theich sud mar sgail, nis 's tha sealladh suil ac;
 'Sa chogais b'abhaist a bhi gan sgiursadh,
 Chaidh tosd le bhas oir 's gu brath cha duisg i.

Cha tig fear fiachan a gearraidh paidhe,
 Na bagran fiadhaich o bheinn Sinai:
 Tha ceartas riaraidh 's an lagh air ardach,
 'S tha fois gu siorraidh fo dhion a lathairachd.

Cha bhuail tinn iad na airc na eiginn,
 Na tart na sgios iad, na teas na greine;
 Na bas na bron, 's cha bhi caoidh na eigheach,
 Ach fois bhios sioruidh 'sa ghrianair eiridh.

Stric chuir e smuaineach air sluagh na h-oighreachd,
 Gu 'n tigeadh glaoth orr ma mheadhean-oidhche,
 'S nach biodh an lochran air sheol na soillseach,
 Na deis their codhail do dh'Fhear na Bannse.

Nis tha 'm Fear Poisde ac 's iad beo le lathairachd,
 'S iad nis co sgiamhach 's bo mhiann le 'n cairdean;
 'Us slainnt as ur tighinn o ghnuis an Ard-Rìgh,
 'S iad sonadh suaimhnach gun luaidh air bas ac.

Fhuar iad Sabaid a nis bhios siorruidh,
 'S coinnidh nach sgaoil 's am beil gaol neo-chrìoch-
 naicht;

Theich na neol 's laithean bronach cianail,
 'S tha sonas mòr ac 'sa ghloir ga 'n lionadh.

Nach truagh do riri an sluagh ni tair air,
 'S nach creid na fhirinn an lath na slainnte;

Gun fhois gun sìth ac 's an tìom ta lathair,
 'S biodh bron us truaigh gu buan 's gu brath ac.

'Se dream gheabh coir anns an fhois neo-chrìochnach
 Fhuair sealladh mor air an cunnairt shioraidh;
 Ach fhuar iad eolas air gloir na Trianaid
 'S dh'fhag sud iad oirdhearc le maise na Diadhachd.

ORAN DO'N UAIGH.

BHEIR mi 'n dan so dhuit uaigh
 On a tha u gun truas;
 'S tu dh'fhagas iomad gruaidh fo dheor;
 'S gad tha milleanu sluaigh
 Air an ioman fo 'd bhruch,
 Cha d'fhuir u fhathast gun d' fhuar u gu leor.

'S ann tha t-iartas co mor,
 'S nach bi u riaracht ri 'd bheo;
 Tha u gearraidh do choir gach la;
 'S nuar chnamhas tu gu leor
 Eadair chnamhean is fheol,
 Tha u rithis, an toir air cach.

Tha u eolach air a bhas
 Dol an comhnaidh ri shail,
 Deanamh coir air na dh'fhagas e marbh:
 'S ann an lath na dha
 Bheir u leat iad gun dail,
 Gad robh an dealachdain gabhaidh scarbh.

Thug u 'n leanabh o Mhathair,
 'S cha do ghearan u cas;

'S cha bu truagh leit a ran na gaoir,
 Gad bha broilleach co bla,
 'Sa cuid ciochan co lan,
 Thug u uath a h-ailegan gaoil.

'S gad robh 'n teaghlach a fas
 Lan caoimhnas us blas,
 'S iad na 'n oighreachan ard air sith,
 Thig u fein us am Bas
 Leis an sgeul nach bi bla
 Ga 'n cuir o cheile an dras sa ris.

Chunnaig mis u co fuar
 'S clann a' ranaich aig do bhruach;
 Thug u 'm Parantann uath le cheil,
 'S ann a dh'aithn u gun truas
 Iad dhol dhachaidh gu luath,
 Gad dh'fhag u'n dachaidh co fuar nan deidh.

Ehrist u ceanghlaichean gaoil
 Eadar mhnathan us daoine,
 'Nuar bu tairis an gaol 'san speis;
 Thug am bas dhiu an snuadh
 'S rinn us an caramh fo 'd bhruach,
 Air cheir 's gu 'n d'fhas iad gle fhuar da cheil.

Thug u leat na cinn iul
 'S d'hag u 'n Eaglais bruite,
 'Sa luchd teagaisg sa 'nuir nan tamh:
 Bheir thus leat do chuid fein
 Gad a sgapadh an treud,
 'San dream bha 'n caidridh a cheil co bla.

'Sa mhiad 'sa bheir u fo chis
 Cha neil deir ort a ris;
 Ni u 'm pronnadh co min ri luath,
 'S cha 'n aithnich neach a chuid fein,
 Ni u maisgadh le cheil
 'S ann mar sud tha u fein gun truas.

'S gad a ghleachdadh an sluagh
 Chum a chreach a thoirt uat,
 Thug u 'n dreach dhiu san snuadh sa 'n gloir ;
 'Nuar a dh'fhosglas do bheul
 Tha u salach us brein,
 'S cha neil ni an do chreutair beo.

Ach nach cuimhne leit fein
 Neach a bailt bha fo'n ghrein,
 Fhuar e bas on chaidh cheus air crann ;
 'S 'nuar a luidh e san uaigh,
 Rinn u caithream le buaidh
 Mar nach be ceannard an t-luaigh bhiodh ann.

Ach an ceann na 'n tri lath,
 'S ann a dhuisg e an ard,
 'S chuir e chul-taobh ri bas us uaigh :
 Be sud madainn nan gras
 A thug fuasgladh do chach :
 Caite a nis ma ta 'm beil do bhuaidh ?

Thig e fhathast ann an gloir,
 'Sud an lath bhios mor :
 Bheir e gairm 's thig gach feol na lathair ;
 'S theid thus a rannasch gu cul,
 'S na mairbh a thionndadh on uir
 Bi moran ann diu 's iad a bruchdadh an ard.

Eiridh 'n dream fhuair gras
 Ann an lath na slainnt,
 Theid an sgaradh o chach san uar,
 'S bios iad sgiamhach gu leir
 Ann an Iamhaidh Mhic Dhe,
 Mar a ghrian anns na speuran shuas.

Laigsa truailleachd us bas
 Theichaidh uath nis gun dail :
 Cliu do 'n Uan on se 'n Slanuighear trein,
 'Se their iad ris an uaigh

Cait a nis bheil do bhuaigh ;
Bios iad seinn sud dol suas gu neimh.

A CHULAI DH SGIAMHACH.

THA 'n t-al so fas co diamhan
'S iad ruidh air sgiamh na feol ;
Gach fasan ur ga iarraidh
A lionas iad le prois :
Bios iad a deanamh uail as
Mo bhios an gruaidh mar ros,
Mo sgeadeachar le side iad
Le olainn mhin 's le or.

Gad d'fhaidhainn bhi co oirdhearc
'S gur mi bu bhoich a snuadh,
'Tha sud mar bhla 'n fheor, us
Cha nhair a ghloir car uair ;
Gad sgeadaichar le side mi
O'n durag dhioblaidh fhuar ;
'S cha neil an cach ach aodach
A thilg na caoraich uath.

Cha 'n fhag sud mi co boidhach
Ri neomhnaidean na 'n gleann :
Theichaidh e mar sgail uam
'S cha bhi e marach ann ;
Bheir An-shocar an snuagh dhiom ;
'S ni 'n uaigh a chuir gu ceann,
'S cha 'n aithnaidh neach a chi mi
An sin gur mi bhios ann.

Ach se dh'fhagadh sgiamhach sinn
Iamhaidh 'n Ti as Aird ;

Firinn teachd us naomhachd,
 'Us gaol 's na h-uile gras :
 Umhlachd an Fhir-saoraidh,
 Bhi dhuinn mar Eudach slainnt,
 Sud firinn teachd bhios siorraidh
 'Us sgiamh nach caill a bhla.

'Se sud a chulaidh sgiamhach
 Co geal ri grian na 'n speur,
 'S bha comhairle na Trianaid
 Ga cuir an rian gu leir :
 Cha 'n fhuiling i a caramh
 'S gu brath cha bhi na fheum,
 Sann cheannuich Criosd le bhas i,
 Gu toir da chairdean fein.

Freagras i sliochd Adhamh,
 Gach Inbhe us ait us duil ;
 'Us tha i saor tre ghras dhoibh,—
 Gach neach le 'n aill thighinn dlu,
 O manam faidhsa pairt dhi !
 Gu brath si 'n trusgan ur ;
 Freagras i an dras' u,
 'Sa bhas, 'us aig a chuir.

Cuir uat gach luidag ghranail
 'Us paisg an ard u fein ;
 'Sa chulaidh-sgiamhach ail d so
 Bheir bar air each gu leir :
 Gad sgeudaichir le or iad
 'S tu 's glormhor na iad fein,
 Na lilean 's na rosan
 'S tu 's boich na iad gu leir.

'Nuar chuireas tu an ard i
 Bheir i dhuit slainnt sa'nuair,
 'S cumaidh i co bla u
 'Nuar bhios each co fuar.
 Bheir i-nuas an t-ardan,

Us ni i tair air uailse ;
 'S theid gaol air feadh do nadair
 Bheir iochd us blas ma 'n cuairt.

Le bhi ga caith 'n comhnaidh
 Cha chaill i gloir na li,
 'S ni i 'n lath Phosaidh
 Da nighinn og an Righ,
 Ni i san 'n lath mhor dhuit
 'S am fianais sloigh gach tir,
 'Us soilseachas tu 'n gloir le
 Fad siorruidhachd mhor gun chrich.

Gad thig an aois mu 'n cuart ort,
 'S gad dh'fhalbh do shnuadh gu leir,
 Ni i d'oig athnuadhach
 Mar Iolar luath na 'n speur ;
 Neartaicheas i sh'luagh san
 Nan siuthal suas gu neimh,
 'Sa 's ioghantach ri luaidh leam
 Gach buaidh tha innt gu leir.

'Sa 'n saighdear chuir an ard i
 An lath bhlair us cruas,
 Dh'fhag i e co dana
 Gun eagal bais na truaigh ;
 Cha druighe saighdean Shatan air
 'Us lota'n bais cha d' fhuair :
 'S ann phill e dhionsaidh Pharas
 Le gairdeachas us buaidh.

'S ann le bha mnathan Diadhaidh
 Gan deanamh sgiamhach fein ;
 'S ann le sud thug Sarah
 Am bar air each gu leir,
 'S gach nighinn thaic sa 'n fhasaich
 'S iad 's ailt tha fo na ghrein ;
 Tha spioraid tairais bla ac
 'Se gras a thig o 'm beul.

'S an dream a chunnaig Eoin diu
 A seinn an oran nuadh,
 Bha gach aon na 'n oighean,
 'S iad seinn air gloir an Uain;
 'S aig radh cliu gu brath dha
 'Se ghras thug dhuinne buaidh;
 'Sonaidh sinn le lathaireachd,
 'S air bas cha chluinn sinn luaidh.

STRI ANN AN ZION.

Biodh iomadh teangaidh comhladh
 A seinn air gloir an Uain,
 'Nuar thionalas gach seort diu
 Air comhnard Shion shuas;
 Gach aon a stri ri chairdean
 Co 's airde guth dol suas,
 'Us co bheir barrachd gradh dha
 Airson a ghrais a fhuar.

Biodh leanabh o'n a chich ann
 'Se stri ri ghuth bhi Ard,
 'S aig radh cliu gun chrich dhuit
 Thug mise tir sa 'n aits;
 Is sgeadaich mi le firinnteachd
 Le slainnt us sith tre ghras,
 'S cha deach mo chlaoidh le ni, dheth
 Na trioblaidean fhuar cach.

Their oganach' measg chaich ann
 Gu h-ard le moladh mor,
 'S mise an comhar araidh
 Air gras 'nuar tha mi beo;
 Bu leanabh dha na bhas mi

Bha 'g aichadh Rìgh na glòir :
 'S ann phil e mi 'nuar bha mi
 Gun tuigs gun slainnt gun treoir.

Biodh seann duine liath ann
 'Se gearraidh ghuth bhi Ard,
 Molams e gu sìorraidh
 'Sann dhomh a b'fhiach thar chach ;
 Chaith mis mo neart 's mo bhliadhnaidh
 'S mi riabh do'n pheac mo thrail,
 'S ann aig an aon uair-deag, oirmsa
 Dheirich grian na'n gras.

Biodh cinnich dheth gach seort ann
 A gearraidh glòir thoir dha,
 Airson gun sgap e an ceo sin
 A 'chomhdaich iad gach la ;
 'S gun sheol e dhoibh na throcair
 An dochas chuir na bhas,
 'S gu cinnt their iad bu choir dhuinn
 An glòir thoir dha thar chach.

Biodh Pharasaich fhuar trocair
 A seinn an oran nuadh ;
 Be 'n oibraichean an dochas
 Ach thug e'n cleachd sin uath,
 'S bo mhiann leo bhi toir glòir dha
 O 's cionn gach seort do'n t-sluagh,
 O'n shaor e le fhuil fein iad
 'S gach fasgadh breig thoir uath.

Thoir leam gur binn an ceol sud
 'S gur solasach an stri ;
 Bios iad a sealltuinn comhladh
 Air maise us glòir an Rìgh ;
 Toir cliu us onair Ard dha
 'S gu brath cha bhi iad sgi,
 Millteadh do mhillteadh 'n aireamh,
 Ach 's aon a mhain an cridh.

Ach anam rannsaich fein sud
 'S na meall u fein gu truagh;
 Mar dean u 'm peac a threigsinn
 'S mar toir u geill do 'n Uan,
 'S mar bi thu air do naomhach
 An taobh a bhos do 'n uaigh,
 Cha bhi u measg an aireamh
 Bhios seinn gu brath le buaidh.

AN SOISGUEL.

'Se 'n Soisguel siorruidh a naigheachd ghlormhor,
 Tha'n obair crìochnaicht', na dh'iarr Iehobhah,
 Tha ceartas, firinn, tha sith a's trocair,
 Toirt slaint' do dhaoine 'se saor gu leoir dhoibh.

'S ghaol bha siorruidh 's an d' rinn e toiseach',
 Gu'n dthigeadh Iosa le slainte mhor dhoibh,
 'S an uair ghabh e naduir gu'n phaidh e 'm fiachan,
 A's thug e dioladh le fhuil a dhortadh.

Tha gaol ri luaidh ann 's cha chualas aicheadh,
 Rìgh nan sluagh dol an deigh nan traillean,
 'S ag eigheach sith, 's O nach pill sibh chairdean,
 'S gu'm bi mo ghaol duibh co saor 's is aill leibh.

Mar thog Maois an nathair 'san fhasach,
 'S 'n uair sheall an sluagh ris bha buaidh a's slaint ann,
 Mar sin tha'n t-Uan sin Mac Dhe air ardach',
 Thoir slaint do dhaoine le saor ghrasan.

B'e 'n sgeul ro-bhinn e air tighinn do n fhasach,
 Gu sluagh tha tinn leis na lotan basmhor,
 Tha leigheas cinnt ann, is leigh grasmhor
 Nach d'fhailiug riamh, a's cha d' iarr e paidheadh.

'S trompaid Dhe e ni feum do thraillean,
 'S do luchd nam fiachan nach urrain paidheadh,
 Bha ceangailt' riamh ann an'cuibhreach Shatain,
 'S gum faigh iad fuasgladh 'san uair ma's aill leo.

'Se 'n sgeul ro-phriseal bheir sith a's suaimhneas,
 Do 'n dream tha sgith a's fo throm uallach,
 Tha 'n lagh 'g an diteadh 's 'g an sior-ruagadh,
 Gu fois a's sith ann am fuil an Uain sin.

Tha'n t-aran beo ann 's gu leoir ri fhaotuinn,
 Do n' mhac stroghail bha deoth'l nam plaosgan;
 Tha Athair trocaireach ruith 'na chodhail,
 A's bheir e pog dha le moran faoilte.

'Se 'n sgeul ro-grasmhor do 'n aireamh sluaigh sin,
 A threig an cairdean 's rinn cach chur suarach,
 Gum faigh iad peath'raichean agus braithrean,
 'S bithidh 'n Ti a's aird deanamh cairdeas buan riu.

So sgeul air fireantachd fhior-ghlan aluinn,
 A's robadh rioghail theid sios gu'n sailean,
 'S na fhuair am fireantachd fein ro ghraineil,
 Sud trusgan dubailt bhios ur gu brath doibh.

Tha 'n Soisguel priseal do'n Ti chaidh sharach',
 Air son bhi dileas air taobh an t-Slanuighear:
 Cha bhi dith air dol trid na fasaich,
 'S tha 'n saibhreas fìor aig an tìr IMMANUEIL.

A chairdean'gaol nis nach gabh sibh coir dheth,
 'S gum bheil iad saor dhuibh na nithe glormhor,
 O'n 's rabhaidh fhior e, cinnt' 's mor an diteadh
 Do 'n dream ni di-meas air slaint co mo ris.

A' CHRIOCH.

